

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SECOND
CHANCE AT
Love

EVA WINNERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

AŞKTA İKİNCİ ŞANS

OceanofPDF.com

EVA KAZANANLARI

OceanofPDF.com

Telif Hakkı 2020 Eva Winners

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan kişiler, yerler ve durumlar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve hiçbir şekilde gerçek veya doğru olayları yansıtmamaktadır.

OceanofPDF.com

İçindekiler

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Teşekkür Yazarın Notu

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

OceanofPDF.com

Önsöz

OceanofPDF.com

BİR YIL ÖNCE

M

Altıncı hissim alarm zillerini çalıyordu. Bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyordum ama olduğunu tam olarak kestiremiyordum. Bu yüzden onları görmezden geldim, bunun adrenalinim olduğunu düşündüm ve

Jack ile yaptığım kavga yüzünden paranoya.

O sabah ani bir kararla evden çalışmaya karar vermiştim, bu yüzden kızlarımı okula bıraktıktan sonra hemen eve döndüm. Uzun süredir aynı şirkette ve onun CFO'sunda çalışıyor olmak büyük bir avantajdı. Tüm Yüksek lisans derecem için yıllarca sıkı çalışmamın ve bu küçük özel şirkette kendimi kanıtlamamın karşılığını aldım ve kendimle gurur duydum ve böyle harika bir şirket için minnettar oldum.

Gürültülü bir kapı çarpması evi sarstı ve beni ölümüne korkuttu. İş günümde sadece birkaç saat geçirmiştim. Aniden ayağa kalktım, ofis sandalyem yere düştü. Sessizce ofisimden çıktım ve antreden içeri baktım.

"Gemma," Jack'in öfkeli sesinin bana ulaştığını duydum. Hırsız olmadığına şükrederek biraz rahatladım. Cevap verme zahmetine girmeden arkamı döndüm ve ofisime geri döndüm. Sandalyeyi almak üzereydim ki, beklenmedik bir şekilde arkamdan sert bir el beni saçlarımdan yakaladı.

"Nerede o?" Jack tükürdü, gözleri öfkeliydi. Diğer elini kaldırdı ve bir sonraki hamlesinin ne olacağını biliyordum. Umutsuzca gelen elini engellemeye çalıştım ama . Çarpmanın başım sarsıldı ve yanağımdaki acının sızısı gözlerimi yaşarttı. Yıldızlar gördüğüme yemin edebilirdim.

"Bırak beni," diyerek onu itmeye çalıştım.

"Seni orospu!" diye bağırdı ve beni saçımdan çekti. "Nerede o?" "Burada kimse yok," diye bağırdım. "Bırak beni, seni hasta göt herif."

Saçımı bıraktı ve koluma geçerek beni sıkıca kavradı. Beni merdivenlerden yukarı sürüklerken, ayak uydurmaya çalışırken tökezledim. Beni sertçe çekti ve kolum kırıldı, omzumdan parmak uçlarıma kadar acı yayıldı. En tepeye ulaştığımızda beni sürüklemeye devam etti ve yatak odamıza doğru itti. Gözlerinde çılgın bir bakışla etrafı araştırdı.

"Jack," diye yalvardım. "Sana söz veriyorum, burada kimse yok." Jack'in o kadar çok sadakatsizliği vardı ki, benim de aynı şeyi yaptığım paranoyasına kapılmıştı. Beni gerçekten hiç tanı mıyordu. Sanki sözlerimi değerlendiriyormuş gibi bana sertçe baktı.

Öfkesinin biraz yatıştığını hissedebiliyordum ama rahat bir nefes alamadan, "Güzel, o zaman seni beceririm," diye homurdandı.

Kolunu tüm gücümle ittim. "Bana dokunmana izin vereceğimi düşünüyorsan sen delirmişsin." Sağlam elimle yanağımı ovuşturdum.

Gözlerinde çılgınca bir şehvet belirdi ve tereddütlü bir adım geri attım. Bu Yanlış bir hamleydi çünkü yatağa sırtımı dayamıştım. Dudaklarında zalim bir gülümsemeyle beni yatağa itti ve pantolonunun kemerini çözmeye başladı.

"Jack," sesim korkudan titriyordu. "Lütfen bunu yapma."

Pantolonu inmişti ve boxer'ı da onu takip ediyordu. Sertleşmişti ama tek hissettiğim iğrenme ve korkuydu. "İstekli kız arkadaşlarından birine git," diye . "Senden nefret ediyorum. Dokunuşun tüylerimi diken diken ediyor."

Beni yatağa doğru sertçe itti ve eliyle bacaklarımı ayırmaya çalıştı. Damarlarıma pompalanan korku ve adrenalin yüzünden kulaklarım . Hayatımın gözlerimin önünden geçtiğini hatırlıyordum ve yapamıyordum. beni nerede bulduğuna inanamıyorum.

Jack yükseliyor, ellerini amıma doğru sertçe bastırıyordu. Hissettim Gözyaşlarım yüzümden aşağı akmaya başladı. "Lütfen, Jack." Fısıldadım, . "Yapma."

Çok ileri gitmişti. Onu artık yeterince iyi tanıyordum ve durmayacağını biliyordum. Gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanırken kendimi aşağılanmaya ve acıya hazırladım.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Birinci Bölüm

OceanofPDF.com

I bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum ama çaresizdim. Ve umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir.

Her şey standart haftalık Starbucks buluşmasıyla başladı. uzun zamandır arkadaşım olan Betty ile. Onu üniversiteden beri tanıyorum. Birlikte

Tamamen zıt kişiliklerimize rağmen o zamandan beri yakın arkadaşız. Rahmetli kocamın kuzeni Rick ile evlendiğinde aramızdaki bağ daha da güçlendi. Ondan uzak durmayı tercih ettiğim zamanlar oldu... şansımın yaver gitmediği bugünlerde olduğu gibi. Onun mutlu ve neşeli kişiliği ve mükemmel Hayat bazen karşılaştırma yapmayı zorlaştırıyordu. Bu gerçekten mantığa aykırıydı ama ben her zaman daha çok yalnız acı çeken bir tip oldum. Birikimlerim bu noktada hemen hemen hiç yoktu. Beş parasızdım ve ipoteğin vadesi birkaç hafta içinde dolacaktı. Hırvatistan'daki evim aylardır boş duruyordu ve fazla gelir de getirmiyordu. Ne demişler... Yağmur yağarken, bardaktan boşanırcasına yağar! Benim durumuma tamamen uygundu ve çocuklarım umutsuzluğumu fark etmeye başlamıştı.

Tüm hafta boyunca ondan kaçtıktan sonra, sonunda onunla buluşmayı kabul ettim. Onu arayıp bir son dakika bahanesi sunmayı çok istiyordum ama yapmadım. İşte burada, Maryland'in soğuk Mart havasında, beyaz, dar kot pantolonum, açık mavi boğazlı kazağım ve uyumlu kısa ugg'larım ile duruyordum. Baharda soğuk bir gün geçirmek çok saçmaydı ama bu eyaletin havasındaki beklenmedik değişikliklere alışmıştım; yine de Hırvatistan'daki harika Akdeniz iklimini özlemle düşündüm. Amerika'da geçirdiğim yirmi yıldan sonra bile orayı özlememek mümkün değildi.

Annapolis şehir merkezindeki Starbucks'ın cam kapısından içeri girdiğimde nefesim önümde görünüyordu.

Etrafta göz gezdirdim, alanı dolduran insanları aradım ama o zaman bile güzel sarı saçları sırtının ortasına kadar dökülen ve son moda kıyafetleriyle Betty'yi hemen fark ettim. Beni fark etti ve yüzüne bir gülümseme yayıldı. Süslü çantasını sandalyeden kaldırdı ve benim için bir yer açtı.

"Genevieve," dedi mutlulukla. "Benimle buluşmamak için zavallı bir bahaneyle bana mesaj atarsın diye çok endişelendim!"

Tahmini doğrudu ama bunu söylememeyi tercih ettim. En iyi arkadaşım olmasının iyi bir nedeni vardı; beni çok iyi tanıyordu.

"Merhaba Betty," dedim çantamı yere bırakarak.

Bana bir fincan uzattı. "Sana en sevdiğin çayı getirdim bile." "Buraya geldiğimde alırdım," diye mırıldandım. Gerçeklerden nefret ediyordum.

ona bir içki ısmarlayamayacağımı düşündüm. Kendimi yetersiz ve hayırsever biriymişim gibi hissettim. İyi niyetli olduğunu biliyordum ama bu duygularıma yardımcı olmadı.

"Biliyorum, biliyorum." Yorumumu geçiştirmek için elini salladı. "İstedim ve erken geldiğim için, işte." Tekrar konuşmadan önce eliyle önümdeki fincanı işaret etti. "İş arama nasıl gidiyor?"

"Ugh," diye inledim. "Sadece benim başvurmama kadar gidiyor ve asla daha ileri gitmiyor! Yönetici pozisyonları için bile başvurmaya başladım." Çayına üflüyordum, hayal kırıklığına uğramış hissediyordum.

"Yönetici pozisyonları mı?" Betty şaşkınlıkla sordu, cevap vermeden önce bir an için düşüncelerinde kayboldu. "Yönetici olmak için fazla iyisin."

"Teşekkürler," diye cevap verdim. "Bunu bilmek güzel ama hiçbir yere varamıyorum. Bu ekonomi berbat!" Son on iki ay içinde borsa ve konut piyasası çöktü ve bu da dalgalanma etkisi yarattı. Elbette pazarlama maliyetleri her zaman ilk kısılan kalemdir ve ben bir pazarlama şirketinde çalıştığım için bunun etkisini oldukça erken hissettik. Geçmişini düşündüm sahipleri ve beni ne kadar umutsuzca tutmaya çalıştıkları, hatta bana kendi banka hesaplarından maaş ödemeye hazır oldukları, ki bu benim için kabul edilemezdi. Kişisel olarak kötü bir mali duruma düşmeden önce onları zor kararlar almaya zorlamak zorundaydım. Bu yüzden şirketi kapatmak zorunda kaldık.

"Bir şeyler biliyor olabilirim." Betty'nin sesi dikkatliydi, dudağını çiğniyor, tereddüt ediyordu.

Bu benim ilk ipucum olmalıydı. "Kristoff Baldwin yeni bir asistan arıyor" derken Betty'nin kızarmış yüzünü inceledim.

"Kristoff Baldwin mi? Hangi şirket bu?"

Betty'nin gözleri büyüdü ve heyecanlandı. "Cidden Genevieve, nerelerdeydin? W&W'nin CEO'su ve başka birçok şirketin de sahibi. Trilyoner olduğu söyleniyor."

"Bunun biraz abartılı olduğuna eminim," dedim gözlerimi devirerek. Onun dedikodularından nefret ederdim. Durumları ve insanları değerlendirirken saf gerçekleri tercih ederdim.

"Her iki durumda da," diye devam etti Betty, "...zengin ve başarılı."

"Tamam, dinliyorum," diye cevap verdim. "Adını hiç duymadım ama W&W'yi duymuştum. O şirketin kapısından içeri girmek inanılmaz olurdu. faydalı."

Betty'nin ifadesi ciddiydi. "Yani... zeki bir kadın istiyor ve sizin deneyiminiz etkileyici. Ve en iyisi, başlayabilirsiniz, ki onun aradığı da bu."

"Bu iş ilanını nasıl kaçırdım? Yemin ederim, hepsine başvurmuşum gibi hissediyorum," diye düşündüm, alacağımdan bile şüphe ediyordum. "Ya idari bir iş için gereğinden fazla nitelikli olduğumu görür görmez beni geri çevirirse? pozisyonu."

"Fazla kalifiye olduğunuz için sizi geri çevirmeyecektir," diye cevap verdi. "Bu iş kamuya açık bir ilan değil. Adam çok zeki ve ondan çok şey öğrenebilirsin. Çok zekisin, azimlisin ve sunabileceğin çok şey var. Bu kapıdan içeri adım atmak olur ve yönetici asistanlarına altı haneli rakamlar ödüyor."

"Betty... kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyor," dedim. "Yönetici asistanları genellikle altı haneli rakamlar kazanmazlar."

"Şey," diye biraz tereddüt etti. "Yöneticileri o kadar kazanıyor. Gerçekten uzun çalışma saatleri gerektiriyor."

"Uzun saatler bana uyar," dedim çayımı yudumlarken. "Şu anda bir iş bulmak için her şeyi yaparım!"

"İşte bu Gemma," diye takma adıma başvurdu Betty. O da Her zaman adımın çok ağız dolusu olduğundan şikayet ederdim. Bütün arkadaşlarımız kabul etti. mükemmel bir lakaptı ve hoşuma gitse de gitmese de bir şekilde yapışıp kalmıştı. "Sürekli çalışıyor ve..." diye devam etti, yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı.

"Ne?" Ben sordum. "Ne oldu?" "O

gerçekten seksi, biliyorsun."

Betty'ye şaşkınlıkla baktım. "Bunun ne ilgisi var?" diye sordum.

Kızarmış bir şekilde cevap verdi. "Gerçekten bir şey yok. Sadece açık fikirli olmanı istiyorum. Bu adam çok seksi ve çok zeki! Eğer evli olmasaydım, kesinlikle o işe girerdim ve..." Betty kıkırdarak cümlesini yarım bıraktı küçük bir kız gibi, kendini yelpazeliyor.

"Yönetici işini mi kastediyorsun? Seni bu kadar heyecanlandıran şey bu mu?" Kaşlarımı çattım, hâlâ kafam karışık. "Bu işin senin evli olmanla ne ilgisi var? Eğer bu kadar çok istiyorsan, peşinden gitmelisin."

Sadece başını salladı ve daha fazla açıklama yapmayacağını anladığımda, "Benden bir şey mi saklıyorsun? O bir pislik mi? Yani seksi olanlar genellikle pisliktir, bu yüzden bunu bekliyorum. Onlar için çalışmak genellikle zordur ve genellikle güç peşindedirler. Söylemediğin şey bu mu? Ben mi? Çünkü bu noktada seçici olamam."

"Gemma, maaş harika. Ve adam!" Hülyalı bir iç çekti ve yüzünü açıkça yelpazeledi. Yaşımızı göz önünde bulundurursak, bazı ateş basmaları yaşıyor olabiliriz, ama onunki bu Baldwin erkeğinden kaynaklanıyor gibi görünüyordu.

"Bu adamın seksi olup olmadığı konusunda nefesimizi boşa harcadığımıza inanmıyorum. Ben sadece lanet olası bir iş istiyorum," diye homurdandım sessizce, ben umutsuzca bir iş bulmaya çalışırken Betty'nin bu kadar büyülenmiş ve adama odaklanmış görünmesinden biraz tedirgin olmuştum. Ben endişeden aklımı kaybederken, o kendi dünyasında bu adamla ilgili fanteziler kurarken tamamen kaybolmuştu.

"Sence de erkeklere ağzımızın suyunu akıtmak için biraz fazla yaşlı değil miyiz?" Ona sinirlenerek ofladım.

Betty şimdi kıkırdadı. "Neden otuzlu yaşlarımızda değil de yetmişli yaşlarımızdaymışız gibi davranıyorsun?"

Ona gözlerimi devirdim. "Belki de üç çocuğum olduğu ve artık yirmili yaşlarda olmadığımız içindir."

"Gemma, çok güzelsin, akıllısın ve komiksin!"

"Zeki ve komik olmanın bir yönetici asistanı için mükemmel nitelikler olduğuna eminim," diye alaycı bir şekilde cevap verdim.

"Kaybedecek neyiniz var?" Betty satış moduna girmişti. "En azından onunla tanışmalı ve bir atmalısın. Paraya ihtiyacın var. Olabilecek en kötü şey nedir?"

Çayımдан bir yudum alırken "Meşhur son sözler," diye mırıldandım.

"Detayları sana mesaj atarım." Ben fikrimi değiştirmeden önce telefonunu kaptı ve aceleyle bilgilerimi birisine mesaj attı.

İki saat sonra çocuklarımı okuldan ve kreşten alıyordum. Betty'den Kristoff Baldwin ile röportaj tarih, saat, adres ve irtibat ismi içeren bir not geldi.

Evimin önüne geldiğimde, ben oturmaya devam ederken çocuklarım arabadan dışarı koştu. Eğitimim ve kariyerim için çok çalıştım, ancak kendimi yine en dipte buldum. Bu hoş bir duygu değildi. Arabadan indim ama içeri girmek yerine arka bahçeye doğru yürüdüm.

Chesapeake Körfezi'nin güzel ve açık manzarası önümde kilometrelerce uzanıyordu. Denize her baktığımda kendimi huzur içinde hissediyordum. Bu ülkeye geldiğimden beri kendimi evimde hissettiğim en yakın yerdi. Ailem bir araba kazasında öldüğünde, Hırvatistan'da kalamayacak kadar çok acı hatıra olduğunu hissettim. Nereye dönsem, bana onları hatırlatan küçük ya da büyük bir tetikleyici vardı. Bu yüzden liseden mezun olduktan sonra bir hevesle doğduğum yere, Amerika'ya dönmeye ve üniversiteye gitmeye karar verdim. Jack, Rick ve Betty ile orada tanıştım. Geri döndüğüm ilk birkaç yıl yoğun ve çılgındı, benim için farklı bir dünyaydı.

Düşüncelerimi şu anki duruma geri dönmeye zorlayarak, vazgeçemeyeceğime karar verdim. Bu evi çok seviyordum! Bütün kızlarımın doğduğu yerdi ve burada çok mutluydular. Telefonuma baktım ve kararımı verdim.

Betty haklı! Kaybedecek neyim var ki? Ekonomi düzeldiğinde her zaman daha iyi bir iş bulabilirim. Betty'ye gideceğimi onaylayan bir mesaj gönderdim.

Gönder tuşuna bastığımda, Betty'nin söylemediğı bir şey olduğu hissinden kurtulamadım.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

T Betty ile Starbucks'taki buluşmamdan üç gün sonra Washington şehir merkezindeki W&W binasının önünde durdum, D.C. Binadan bir kadın pahalı bir kıyafetle çıktı, Gıcır gıcır bir takım elbise giymiştim ve buraya ait olmadığım hissine kapılmışım. Düz siyah eteğime, düz beyaz bluzuma ve düz siyah topuklu ayakkabılarıma baktım. *Ben kesinlikle buraya ait değilim!* Bu sabah kızım bana bir öğretmene benzediğimi söyledi, Tanrı aşkına. Kendime bakıyorum binanın yansıtıcı penceresi. Koyu kahverengi saçlarım profesyonel bir şekilde toplanmış, nötr makyajım yüksek elmacık kemiklerimi ve viski kahvesi gözlerimi vurguluyordu. Ufak tefek yapım, üzerimdeki kıyafetin kalıbı sayesinde beni ince gösteriyordu. Beyaz bluzum ve gömleğim, her zamanki beş santimlik boyuma topuklu ayakkabılar sayesinde fazladan iki santim daha eklenmişti.

Geri dönmek istedim ama ipotek ödemelerim, faturalarım ve almam gereken yiyecekler aklımdan çıkmıyordu. Beş parasızdım ve şu anda tek çarem buydu. Kendimi çok gergin hissediyordum çünkü her şeyi kaybetmeye hazır bir şekilde pamuk ipliğine bağlıymışım gibi geliyordu. Elimde başka hiçbir ipucu yoktu.

olası işler. Bu da bu görüşmeyi benim için daha da önemli hale getirdi.

Derin bir nefes aldım ve büyük binanın lobisine girdim. Lobi zarifti, her yer mermerdi. Büyük masanın başındaki adama yaklaştım, bana yabancı olduğumu biliyormuş gibi baktı. kesinlikle buraya ait değilmişim gibi hissediyordum.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Boğazım kurumuştur. Kalp atışlarım endişeyle kulaklarımda çınılıyordu ama yine de cevap vermeye zorlandım. "Bay Kristoff Baldwin'i görmeye geldim. Bir işim var.

Randevu. Benim adım Genevieve Rose." Sesim bir stajyer gibi titriyordu. Kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyordu. *Tanrım, hiç işim olmadı sanırsınız!*

Monitörüne baktı ve bir not defterini işaret etmeden önce başıyla beni onayladı. "Elbette, hanımefendi," diye cevap verdi. "Sadece şurayı imzalayın ve asansörle ellinci kata çıkın."

Hafifçe titreyen bir elle not defterine imzamı attım.

Gülümsedim ve teşekkür ettim, hiç hissetmediğim bir güvenle yürümeye çalışarak asansörlere doğru yürüdüm. Uygun kata çıktığımda deri sandalyelerde bekleyen beş kadın daha gördüm. Hepsi de çok güzeldi ve benden çok daha gençtiler. Arkamı dönüp gitmemek için kendimi zor tuttum.

Masada oturan kadına doğru yürüdüm ve hasta olmamak için dua ederek boğazımı temizledim.

"Merhaba." Sesim titrek çıkıyordu. Boğazımı temizledim ve tekrar denedim. "İş görüşmesi için mi buradayım?"

Bunu bir soru olarak sormak istememiştim ama kaygım beni bir embesil gibi gösterdi. Sanki bir şeyim olup olmadığından bile emin değilmişim gibi konuştum.

pozisyon için görüşmeye gittim. Benim sorunum, bir işveren olmak için kendimi yetersiz hissetmemdi.

İdari asistan, bu yüzden bu görüşmeyi yaparken bile kendimi sahtekar gibi hissettim. "İsminiz lütfen." Kadın hatalarımı fark etmemiş gibiydi.

"Genevieve Rose."

Bilgisayara baktı ve başını salladı. "Ben sizi çağırana kadar lütfen oturun."

Başımı salladım ve boş sandalyelerden birine gittim. Sertçe oturdum ve görüşme için bekleyen diğer kadınlara tekrar bakma riskini göze aldım. *Kötü bir hareket! Çok kötü bir hareket!*

Paniğin içimde yükseldiğini hissettim. Bunun sonu kesinlikle kötü, aşağılayıcı olacaktı. Ve alçakgönüllülük dersine ihtiyacım yoktu. Ondan fazlasıyla almıştım.

Bu kadınlar podyumdan çıkmış gibi giyinmişlerdi ve bir sürü para. Neden çalışmak istediklerini merak ediyordum. Hepsi benden en az on yaş daha genç görünüyordu ve üç çocukla uğraşmak zorunda olduklarından şüpheliydim.

Tanrım, kızlarım! Öylece pes edemezdim. İş almak için en az burada oturan bu muhteşem kadınlar kadar şansım vardı. Ya da en azından ben buna inanmak istiyordum.

Bir yıl önce babalarını kaybetmek onlar için çok zor oldu. için zordu! Evimizi de kaybedemezdim. Onu almak için çok çalıştım ve hepsi

ellerimden kayıp gidiyordu. Kendimi içinde bulduğum bu durum kocamın çok hoşuna giderdi.

Düşüncelerime o kadar dalmıştım ki, görüşme için bekleyen tüm kadınların çoktan dışarı çıktığını fark etmedim. İsmimi alan bayana baktım ve bana baktığını fark ettim.

"İçeri gir," dedi. Ben onu duyana kadar muhtemelen bunu birkaç kez söylediğine dair içimde kötü bir his vardı.

Masasını geçtim ve sadece bir ofise kapıya doğru ilerledim.

Elimi soğuk tutamağa koydum ve kapıyı iterek açmadan önce derin bir nefes aldım. Önümdeki ofis büyüktü, daha önce gördüğüm hiçbir ofise benzemiyordu. Pencereler tavandan yere kadar tüm dış duvarı kaplıyor, güzel havayı ve ötesindeki şehri gösteriyordu. Ofisin sağ tarafında büyük, yuvarlak bir masa, sol tarafında ise bir sehpa ile bir kanepe vardı. Önümde, büyük bir yönetici masası alana hakimdi.

Ben yaklaşırken bir adam ayağa kalktı ve sanki biri ayağımın altındaki halıyı çekmiş gibi hissettim. Ya da karnıma yumruk atmış gibi. *anasını!* Adam ateşliydi... muhteşemdi. Betty bir kez olsun haklı çıktı!

Pahalı, kesinlikle özel yapım bir takım elbise, kaya gibi sağlam görünen kaslı vücudunu örtüyordu. *Yüzme şortunun içinde iyi görünüyor olmalı*, diye düşündüm şehvetle. Vücuduna bakmayı bırakıp yüzüne bakmak için kendimi zorladım. Yüz hatları güçlü ve etkileyiciydi. Koyu renk saçları vardı, yanlarında bir parça gümüş rengi vardı. Gözleri yeşildi ve kendinden geçmiş kapalıydı. Çenesi güçlüydü ve dudakları... *aman Tanrım*, öpüşmek için yaratılmışlardı. Gülümsedi, öpülesi dudaklarını gererek mükemmel dişlerini ortaya çıkardı ama gülümsemesi o unutulmaz yeşil gözlerine ulaşmadı.

Kendine güvenle hareket ediyor, vücudundan güç sızıyordu. Betty o kadar emin olmasaydı, görünüşüne bakarak onun kırk beş yaşında olduğuna asla inanmazdım. En fazla otuz beş yaşında görünüyordu. Adam benden on yaş büyüktü ama kesinlikle benden daha formda görünüyordu.

"Genevieve?" diye sordu, yeşil bakışları üzerimde yoğunlaşmıştı. Sesi derin ve seksiydi, sanki yoğun bir sevişmeden sonra sevgilisiyle konuşuyormuş gibiydi.

Bu hiç iyi değil, diye düşündüm kendi kendime. Zar zor nefes alabiliyordum. *Geri dönüp gitmeliyim.*

"Genevieve Rose, değil mi?" diye tekrar sordu. "Evet." Sesim titrek ve hışırtılıydı.

"Lütfen oturun," dedi eliyle işaret ederek. *Elleri güçlü görünüyor*, diye düşündüm nedensiz yere.

Koltuğu benim için çekti ve oturmayı başaramadan bacaklarımın beni bırakacağını hissettim.

"Teşekkür ederim," dedim mırıldanarak, o seksi gözlere bakarak. Bakmayı kessem iyi olacak; yoksa deli olduğumu düşünecek. Bu adamda çekici olmayan tek bir şey olmalı... sadece bir tane... çünkü salyalarım akmaya başlayabilir.

"getirdiniz mi?" Bay Baldwin sordu.

"Evet... ," diye cevap verdim, parmaklarımı gizlemek için ve titreyen ellerim düşürmeden önce hızlıca ona uzattım.

Bana dikkatle baktı ve sonra özgeçmişime baktı.

"Söyle bakalım," dedi, sesi içimde titriyordu, bacaklarımın arasında belirgin bir ağrı vardı. "Finans alanında bu kadar deneyimli ve Harvard'da MBA yapmış biri neden ofisime gelip yönetici pozisyonu için başvuruda bulunsun ki?

"Ben... ben," sesim titriyordu. "Şu anda ekonomi berbat durumda. Küçük bir pazarlama şirketinde çalışıyordum. Ekonomideki gerileme onları da vurdu. Ve iş aramak için hiç de iyi bir zaman değil." Ses tonum sanki onu baştan çıkarmaya çalışıyormuşum gibi boğuktu. Onunla geçirdiğim bir dakika içinde kendi bedenim üzerindeki kontrolümü kaybettiğime inanamıyordum. Bakışları önce kızarmış yüzümde, sonra vücudumda gezindi ve tekrar gözlerime döndü.

Bunu hiç de iyi yapmıyordum. Her şeyin ötesinde gergindim. Tanrı aşkına, üç çocuk doğurdum. Olgun ve başarılı bir kadını.

Tamam, tamam... Bu lanet ekonomi bana karşı çalışmaya başlamadan önce başarılı ve olgun bir kadındım.

"Genevieve?"

"Affedersiniz?" Şaşkınlıkla ona baktım. Konuşmasının bir kısmını kaçırmıştım.

"Dedim ki, idari nitelikte olmayan görevlere açık mısınız?" "Evet... evet, elbette," diye mırıldandım aklımdan ne geçtiğini merak ederek. Belki benim finans geçmişimi kullanır. Elimi sıcak yüzüme ama kendimi havada yakaladım ve elimi bıraktım. Şu an kendimi yelpazelemek için doğru zaman değildi.

"Çalışma saatleri ile ilgili sınırlamalarınız var mı?" diye sordu. , diye düşündüm. Bu iş bitmeden kalp krizi geçirebilirim.

"Hayır... sınırlama yok. Ama akşam sekizden sonra çalışmam gerekecekse en azından birkaç saat önceden bilmek isterim." Sesim soluk soluğaydı. Soğukkanlı tavrım neredeydi?

Öne doğru eğildi ve dirseklerini masasına dayadı. "Herhangi bir hobiniz var mı? Genelde ne yaparsınız?"

Şaşkınlıkla ona baktım, sorusuna hazırlıksızdım.

"Hmmm... şey... fazla boş zamanım yok," diye beklenmedik sorusunu belli belirsiz yanıtladım. Neden böyle bir soru sorduğunu merak ettim.

Gergin olduğumda aklıma en tuhaf şeyler gelir. Bu nefret ediyordum. Ve kadar çok şey söz konusuysen, işe girmek için onu gerçekten etkilemem gerekiyordu.

"Ugh... yani yemek yapmaktan nefret ediyorum," diye kaçırdım. *Zihinsel facepalm!* Onu etkilemek kadarmış. Biraz sessizlikten sonra devam ettim.

"Ama o zaman bu bir hobi olmazdı, değil mi?"

"Hayır, bu bir hobi olarak sınıflandırılmaz," diye cevap verdi kayıtsızca. İnsanlardan gelen titreşimleri okumakta iyiydim... genellikle. Ama Kristoff Baldwin söz konusu olduğunda, nerede durduğuma dair hiçbir fikrim yoktu.

"Yürüyüş yapmayı çok severim; ayda en az bir kez gitmeye çalışırız," diye ekledim. "Çocuklarım ve ben."

Sessiz kaldı ve ben içimden . İnsanlar neden böyle aptalca sorular soruyordu? Bu bir iş görüşmesi, çöpçatanlık görüşmesi değil. Dolayısıyla, soru hobilerle değil, iş becerileriyle ilgili olmalıdır!

"İlkbahar ve yaz aylarında bahçemle uğraşıyorum," diye ettim ve kendimi aptal durumuna düşürdüm. *Yanlış kelime seçimi, Gemma!*

"İlginç," diye cevap verdi ve sesinde mizah yemin edebilirdim.

"Bahçenizde tek başınıza mı dolaşıyorsunuz?"

Kesinlikle yanlış kelime seçimi! Bahçemde dolaşmasına aldırmayacağımı söylemek dilimin ucundaydı. Evet, kesinlikle aklımı kaçıırıyordum. Tüm bu garip yan etkilere neden olan benim çaresizliğim olmalı.

"Evet, çoğunlukla yalnız." Gergindim ve sesim endişeli çıkıyordu. Kelimelerimdeki gergin titreşime engel olamıyordum. "Hobilerimi yalnız yapmayı tercih ederim."

"Yani yalnız mısınız?" Sesi kayıtsızdı ama gergindi ve hangisine güveneceğimi ayırt etmekte zorlanıyordum. Bu adamı hiç okuyamıyordum!

"Bana yalnız diyebilir misiniz emin değilim... Okumayı seviyorum," kelimeler ağzımdan çıktıktan sonra zihinsel olarak iç çektim ve yine yalnız yaptığım bir şeye örnek verdiğimi fark ettim. Bu bir işkenceydi ama hemen "Ve düzenli olarak yoga yapıyorum" diye ekleyerek kendimi toparlamaya çalıştım. En azından bu bir grup aktivitesiydi... değil mi?

Gergin olduğumda böyle şeyler oluyordu. Boş boş konuştum. Acaba hobilerinin ne olduğunu sorsam mı diye düşündüm, odağı benden uzaklaştıracak herhangi bir şey. Seksin bir hobi olarak kabul edilip edilemeyeceğini merak ettim, çünkü bu adamla bu tür bir hobiden kesinlikle zevk alabilirdiniz. Bacaklarımın arasında bir karıncalanma hissettim ve rahatsız edici bir şekilde yer değiştirdim. *Böyle şeyler düşünmemeliyim!* Kendimi azarladım. Belki de bu benim uzun süreli yoksunluk uygulaması. Ne de olsa Betty beni bu konuda kaç kez uyardı? Kendimi Betty'ye kafasını duvara vuran bir kadının GIF'ini gönderirken hayal edebiliyorum... ya da belki bir erkeğin ırzına geçtiğim bir GIF. Şu anda daha uygun çünkü tam havamdaydım. Kesinlikle uygun değil!

Beynimdeki sisin içinden, penceresinden gelen gölgeleri fark ettim ve aniden ayağa kalktım. O da aynısını yaptı ve masanın geldi. Saati not ettim ve ne kadar uzun süre kaldığımı görünce dehşete kapıldım.

Derin sesiyle, "Hepsi bu kadar," diye açıkladı. "Sanırım yeterince vaktinizi aldım."

Bir adım attım ve eğer beni kollarıyla yakalamasaydı yüz üstü düşecektim. Bu kadar hızlı ve bu kadar zarif hareket etmeyi nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama beni bacaklarımın üzerinde sabitledi.

"İyi misin?" diye sordu bana bakarak. Göğsü o kadar sertti ki Avuçlarımın altındaki kaslar esniyordu. Ellerimin omuzlarını fark ettim ve hızla bırakarak dengemi tekrar kaybetmeme neden oldum. Neyse ki beni bırakmadı da hala ayaktaydım.

"Evet... evet... evet, gayet iyi." Aman Tanrım, daha kaç kere evet demem gerekiyor. "Çok üzgünüm," dedim tekrar ve ellerimi onun bedeninden çektim. Bir adım geri çekildim, ondan uzaklaştım. Bu adam çok fazlaydı. Ve ben lanet bir bakire gibi davranıyordum! Ya da tam bir ahlaksız! Saniye saniye beni değiştiriyordu.

"Bugünlük bu kadar," dedi sakince. "Dışarıda asistanımla görüşün ve her halükarda ofisimden haber alacaksınız."

Başımı salladım ve döndüm, aceleyle kapıya yöneldim ve arkamdan sıkıca kapattım. Tuttuğumun farkında nefesimi bıraktım. Az önce bir

kendimi tamamen aptal durumuna düşürdüm. Elimi saçlarımın arasından geçirerek daha da berbat bir hale . Bu kötü alışkanlığı mülakat yaparken de sürekli yaptığımdan emindim. O meşhur sakinliğim nereye gitmişti?

Ön taraftaki resepsiyon görevlisine kaydımı yaptırdım. "İyi misiniz?" diye sordu sesinde endişeyle.

"Ah, evet," dedim, sesim hâlâ biraz soluksuzdu. "Harika bir röportaj değildi."

Yaşlı kadın sırttı. "Düşündüğünüzden daha iyi olduğuna eminim." Bana bir kağıt parçası uzattı ve ekledi, "Bu şirketimiz hakkında bir bülten. Her ihtimale karşı, okumak ve neyle ilgili olduğ dair bir fikir edinmek isterseniz diye. Her halükarda, sizinle irtibat halinde olacağız."

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

T

Ertesi gün Target'a, WalMart'a, hatta bir fast food zincirine başvurmaya çalıştım. Hepsi için fazla nitelikliydim. *O zaman neden bir iş bulamıyorum*, düşüncelerim peşimi bırakmıyordu. Ben

hızla

batıyor.

Mülakatın üzerinden üç gün geçmişti ve her saniyesini unutmak için geleni yaptım. Hayatımın en utanç verici anlarından biriydi. Otuz beş yıl boyunca da birkaç tane yaşadım. Böyle insanlar kesinlikle benim ligimin dışındaydı. Kızlarımın ötesinde bir ligim olduğundan bile emin değildim.

Telefonum çaldı. Ekranı baktım ama hiçbir numara yoktu, sadece ekranda "Engellendi" yazıyordu ve bana bağıırıyordu.

Telefonu , cevaplamak için kaydırdım ve tereddütle kulağıma dayadım. "Alo?"

"Bayan Genevieve Rose?" diye sordu kadın. *Fatura tahsilatçısı olduğu kesin.*

"Evet?"

"Ben Kimberly Smith, Bay Kristoff Baldwin'in ofisinden..."

Ah, işte başlıyoruz. Bir ret daha. Canlı dinleyelim bari. Bunu hayatım boyunca duydum... kapanışlar sağlıklıdır.

"Evet, merhaba," diye kibarca cevap verdim, tüm bunların bitmesine ve arkamda kalmasına hazırdım.

"Merhaba," dedi Kimberly. "Bay Baldwin sizi bir sonraki görüşmeye davet etmek istiyor. Önümüzdeki Pazartesi günü için planlandı. Sizin için uygun mu?"

Hayır, diye düşündüm. "Evet," diye cevapladım. Bir şey bulmam gerekiyordu. Ve son beş aydır ilk kez ikinci görüşmeye gidebildim.

"Size ayrıntıları e-posta ile gönderdim," diye devam etti kadın. "Lütfen belgeleri okuyun, imzalı bir kopyasını önümüzdeki Pazartesi günü yanınızda ve herhangi bir sorunuz olursa bana bildirin."

"Teşekkürler." Sesim boğuk çıkmıştı ve Kimberly telefonu diğer taraftan kapattı.

Bir zombi gibi dizüstü bilgisayarına doğru yürüdüm ve e-postalarımın baktım. Bayan Smith'in bahsettiği e-postayı hemen fark ettim. İlk eki açtım ve oldukça standart bir belgeydi, istihdam koşullarını içeren gizlilik sözleşmesi. Yazdır simgesine tıkladım ve belgeyi yazıcıya gönderdim.

Merakla ikinci eke gittim ve görevlerin ana hatlarıyla belirtildiği bir iş tanımı olup olmadığını merak ederek açtım. Tam o anda en küçük iki çocuğum tartışarak odaya koştu.

"Neler oluyor?" diye sordum ve e-postamdan çıkış yaptım.

"Sierra benim Belle prenses mi aldı? Prenseler olma sırası bende." Başımı salladım.

"Benim," diye yanıtladı en küçüğüm.

"Haydi kızlar," diye barışı korumaya çalıştım. "Paylaşmayı öğrenmelisiniz. Sierra, kardeşine bir tur ver, sonra geri verecek."

Saoirse hem bana hem de Sierra'ya ciddi bir şekilde, "Hayır, yapmayacağım," dedi. "O benim Noel Baba'dan aldığım hediyeydi." Elbette hatırlayacaktı. Hafızam ne kadar kötü olursa olsun, unuttuğum şeyleri bana hatırlatması için Saoirse'ye her zaman güvenebilirdim.

"İkiniz paylaşmak zorundasınız. Bu evde işler böyle yürüyor." İkisi de bana kızgın kızgın baktılar ve çözümümünden memnun olmayarak fırlayıp gittiler.

Hızlıca saate baktığımda, büyük kızımı almam için bir saatim olduğunu fark ettim ve Betty'yi aradım.

"Gemma!" Betty haykırdı. "Son birkaç gündür seni aramaya çalışıyordum!"

Dudağımı ısıırıyordum, gergindim. "Beni takip görüşmesi için çağırdılar."

"Aman Tanrım!" Betty küçük bir kız gibi ciyaklıyordu. "*Biliyordum!*"

"Betty... şaka yapmıyormuşsun. Adam çok ateşli. Daha önce hiç böyle hissettiğimi sanmıyorum."

Çok gerginim ve bunun işi almak için çaresizliğimden mi yoksa onun çok yakışıklı olmasından mı kaynaklandığından emin değilim."

"Yani ondan hoşlanıyorsun?" Betty heyecanla sordu.

"Emin değilim. Daha çok beni sinirlendiriyor." Dürüstçe cevap verdim.

"Onun kemiklerini kırmak istedim ki bu korkunç bir şey, hiç bana göre değil. Keşke ben de

diğer iş olasılıkları. Bu adam gibi biriyle çalışmaktan hoşlanacağımı sanmıyorum. Çok gergin görünüyor ve her gün diken üstünde olurum."

Betty öfkeli bir iç çekiş yaptı. "Gemma, cidden biraz gevşemen lazım. Eğer onu becermek istiyorsan, becer. Şu anda buna ihtiyacın var. Sadece çünkü sizi sinirlendiriyorsa, bu kötü bir şey olduğu anlamına gelmez."

Betty altı aydan fazla bir süredir beni flört sahnesine geri dönmem için zorluyordu. Neyse ki Rick benim tarafımdaydı ve ona beni zorlamayı bırakmasını hatırlatıp duruyordu. Gerçekten hiç acelem yoktu, gerçi otuz beş yaşında olduğumu düşünürsek belki de olmalıydım. Çıktığım randevuların bir elin parmaklarından daha azı

hepsi Betty tarafından ayarlanmıştı. Hiçbiriyle arkadaş bölgesini geçmeme izin vermedim. Hiçbirine karşı bir çekim, bağ ya da ilgi hissetmiyordum. Jack'in arkadaşlık arzumu mahvedip mahvetmediğini merak ediyordum ama sonra kendimi azarlıyordum. Kendi hayatımı sadece ben belirleyebilirim ve geçmişini düşünmemeye, geleceğe odaklanmaya çalıştım.

Bunun yerine Betty'ye karşılık verdim. "Tam olarak bu anlama geldiğinden eminim. Altıncı hissim genellikle doğrudur. Ve bana Kristoff Baldwin'den uzak durmamı söylüyor. Ve onu sikmeyeceğimden de eminim." Başımı salladım

Sanki beni görebiliyormuş gibi. Betty her zaman bir ayyaştı ve her zaman öyle kalacak.

"Gerçekten mi Gemma? Onu çok ateşli bulacağından, ona karşı koyamayacağından ve onun kemiklerinin üzerine atlayacağından, da senin kemiklerinin üzerine atlayacağından ve ikinizin bütün gün birlikte olacağınızdan ."

"Betty," dedim iç çekerek. "Gerçekten zorundasın! Tanrı aşkına, kırk yaşına girmek üzeresin."

"Hayır, asla! Sen ikimiz için de yeterince ciddisin," diye kıkırdarak cevap verdi. "Bu arada Rick, insan kaynaklarıyla konuşup seninle bir görüşme ayarlamaya çalışacağını söyledi. Ama bana söz ver, seçeneklerini açık tutacaksın. İkinci görüşmeye gideceksin!"

Betty çok şanslıydı. Rick çok çalışkan, harika bir aile reisi, harika bir eş ve babaydı. Ben de her zaman bunların hepsini istemiştim. İçime küçük bir kıskançlık pırıltısı düştü ve onu hemen uzaklaştırdım.

"Evet, Rick bana bu konuda mesaj attı," diye cevap verdim. " teşekkür ederim, Betty. Sana ne kadar minnettar olduğumu anlatamam!"

"Bana ne kadar minnettar olduğunu o ikinci Rick de şirketindeki mülakatınız için size gün ve saat bildirecek."

Rick ve Betty'yi çok sevdim! Birlikte olduğumuz onca zaman boyunca onlarsız bir hayatı hayal etmekte zorlandım. O benim hiç sahip olmadığım kardeşimdi, kızların ve benim iyi olduğumuzdan emin olmak için her zaman yanımdaydı. Telefonum bir mesaj sinyali verdi ve ona baktım. Rick'in adının çıktığını görünce gülümsedim ve mesajı açtım.

Hey güzelim! Pazartesi sabahı için görüşmen var. Seni seveceklerini biliyorum, tıpkı benim seni sevdiğim gibi!

Ertesi Pazartesi, Betty ve ben tüm hafta sonunu her ikimizin de dolaplarını karıştırarak geçirdikten sonra, yine Washington şehir merkezindeydim ve zarif mermer lobiye giriyordum. Üzerimde güzel ve zarif bir Micheal Kors açık mavi iş elbisesi vardı. Şanslıydım ki Betty'den bir şey ödünç almazdım. Son moda kıyafetlerin yanı sıra beni rahatsız edecek daha müstehcen kıyafetler de giyerdi. Rick bana kendi şirketinde bir mülakat ayarlamayı başarmıştı ve buraya gelmeden önce o mülakatı henüz bitirmiştim. Mülakattan harika geri dönüşler aldım ve bu konuda kendimi iyi hissettim. Onlara masaya ne getirebileceğimi gösterme konusunda iyi bir iş çıkarmıştım.

Sonunda her şeyin gireceğini umuyordum. Geçtiğimiz yıl en hafif tabiriyle zor geçti. Ailemiz hala bir baba ve bir koca kaybetmenin yaralarını sarmaya çalışıyordu.

Pisliğin tekiydi ama kızlar onu seviyordu. Düşünceleri hemen zihnimden uzaklaştırdım. Geçmiş düşünmenin bir anlamı yoktu. Şimdi.

Elimde imzalı gizlilik sözleşmesini içeren klasörle resepsiyona gittim ve ellinci kata geri dönmem söylendi. Asansör yumuşak bir şekilde hedeflenen kata çıkarken bildik endişe ve gerginlik sırtımdan yukarı doğru süzüldü. Asansöre bindikten sonra kendimi Kimberly'nin karşısında buldum. Bu sefer sadece ikimiz vardık, başka kimse beklemiyordu.

"Oturun. Birazdan sizinle ilgilenecek." Kimberly hızla başını kaldırdı, gülümsedi ve her ne yapıyorsa ona geri döndü.

Orada otururken vücudumun titrediğini hissediyordum. Başka bir insanın yanında hiç bu kadar gergin olduğumu hatırlamıyordum. Kristoff Baldwin'i tekrar görme beklentisiyle vücudumdaki her sinirin canlandığını hissettim. *Böyle olmaz, olmaz!* Kalkıp gitmeliyim.

Sonunda Kristoff Baldwin ile bir görüşme daha yapmak istemediğime karar vererek kalktım, gitmeye hazırdım ki Kimberly sert bir bakışla bana baktı

gözlerindeki bakış. "Bayan Rose, şimdi sizinle görüşecek."

Orada durdum, kararsızdım. Kimberly'nin deli olduğumu düşündüğünü biliyordum. Ofisinin ne tarafta olduğunu hatırlayamıyormuşum gibi öylece duruyordum, oysa buradan hemen gitmem gerekiyordu. Sonunda sırtımı dikleştirdim ve ofisine doğru yürüdüm. Kaybedecek neyim vardı ki?

Sandalyesine oturdu, rahatça arkasına yaslandı ve yeşil kapüşonlu gözleriyle ona doğru yürümemi izledi. *Tanrım, o gözler!*

Tutkunun sıcaklığında nasıl görüneceklerini hayal edebiliyorum. *Evet, aşk kitaplarından gizem kitaplarına geçmenin zamanı geldi!*

Onun karşısındaki sandalyeye oturdum, sırtım tutulmuştu, kendimi rahat ettiremiyordum. Sürekli yer değiştiriyor, daha iyi bir pozisyon bulmaya çalışıyordum ve hayatımda ilk kez sessizlikten rahatsız oluyordum.

"Hmmm... tekrar merhaba," diye sesimde hafif bir titremeye onu selamladım.

Gözleri parlıyordu. Bunun eğlence mi yoksa başka bir şey mi olduğundan emin değildim.

"Her iki sözleşmeyi de inceledin mi?" diye sordu o çok seksi sesiyle.

"Hmmm... evet," diye cevap verdim ve sesim yumuşak çıkıyordu, sanki

Eriyor.

Hay aksi! geldi. İkinci eke hiç geri dönmediğimi fark ettim.

Kahretsin! Çifte bok!

Boğazımı temizledim, sonra ekledim, "Yine de birkaç sorum var." Doğru soruları sorarsam belki o ikinci belgenin ne hakkında olduğunu anlayabilirdim.

"Tamam, yeterince adil," diye cevap verdi. "Önce benim gitmemin bir sakıncası var mı?"

Başımı salladım ve saçlarım gözlerimin içine düştü. Gergin bir şekilde saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdım ve onun bakışlarını fark ettim. Sonra sanki kendine gelmiş gibi ekledi: "Betty Feely ile arkadaşsınız. Onunla bu konu hakkında konuşmuşsun. pozisyonu?"

"Evet. Bana görüşmeden bahsetti."

"Gizlilik sözleşmesi sende mi?" diye sordu ve başımı sallayınca ekledi.

"Ver onu bana."

Sözleşmeyi aldım ve geniş masasının üzerinden ona uzattım. Elbisemin göğüs dekoltesini açıkta bıraktığını fark ettim ve hemen doğruldum. Kendimi bir kız öğrenci gibi hissederek tekrar oturdum, ki yaşım düşünüldüğünde bu çok gülünçtü.

Bana baktı, sonra da bakışlarını tekrar bana çevirmeden önce süslü masasının üzerinde duran belgeye göz attı. Beni geriyordu ve alt dudakımı ısırmağa başladım. Sessizlik sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu.

"Geçmişinize baktığımda bir yıldan uzun süredir dul olduğunuzu ve bu evlilikten üç kızınız olduğunu görüyorum." Sesi son derece gerçekçiydi, bakışları ise bana odaklanmıştı. Bu konuyu neden açtığından emin olmasam da başımı . İş kanunlarına göre bu tür konuların açılmayacağından emindim.

"Eğitiminiz etkileyici. Son işvereniniz de sizden övgüyle söz ediyor," diye devam etti önündeki bir kâğıt parçasına bakarken.

"Teşekkür ederim," dedim kısık bir sesle.

Beni değerlendirmeye devam etti. "Pek sosyal bir hayatın yok, ancak arkadaşların sana karşı çok korumacı ve senden övgüyle bahsediyorlar. Merhum kocanızın kuzeni size karşı özellikle korumacı. "

Ağzım açık kaldı ve tenimin ısındığını hissedebiliyordum, göğsüm muhtemelen şu anda kıpkırmızıydı. Soğuk elimi koyarak daha iyi hissetmesini çalıştım. Hareketimi dikkatle takip etti ve elimi hemen çekti. Bunun daha iyi olup olmadığından emin değildim çünkü kendimi açığa hissediyordum.

"Siz... siz tüm yöneticileriniz hakkında araştırma yapıyor musunuz?" Sesim nefes nefese, sanki seksin ortasındaymışım gibi boğuk çıkıyordu. Vücudumun ısınma şekli, seksin ortasında olmayı diledim. Tanrım, *konusmayı ve düşünmeyi bıraksam iyi olacak*. Bu hiç de iyi gitmiyordu.

"Sadece seçilenler için. Baskı altında birlikte iyi çalışabileceğimizi, iş ahlakınızın ne olduğunu, geçmişinizin ne bilmem gerekiyor. Ve birbirimize güvenilebileceğimizi bilmem gerekiyor. Yöneticimin ağzı sıkı olmalı ve çoğu etkinliğe benimle birlikte katılması gerekecek."

Adama öylece bakıyor, deli olup olmadığını merak ediyordum... ya da belki de ben deliydim! Özel hayatımın onun için çalışmakla ya da az önce herhangi bir şeyle ne ilgisi olduğunu anlayamadım. Belki de çok uzun zamandır iş piyasasının dışındaydım?

Devam etti. "Genç yaşta evlenmişsin."

Neden başımı salladığımdan emin değildim. Yani gerçekten! Bunların yönetici asistanı olmakla ne alakası var? Kabul, daha önce hiç olmadım... ama hadi. Bu sınırdan istilacı. Üstünü çiz, bu istilacıydı!

"Son birkaç ay içinde arkadaşlarınızın size ayarladığı erkeklerle birkaç kez yemeğe çıktınız, asla aynı erkekle akşam yemeğini tekrarlamadınız.

Adamım. Bu randevuları hiç akşam yemeğinden öteye götürdün mü?"

Burada ne haltlar dönüyor? İçimde tedirginliğin yükseldiğini hissettim. Kendimi sıcak hissediyordum ve yüzümün kızardığından emindim.

"Kişisel olan bazı şeyler vardır. Benim kişisel flört hayatımın ne ilgisi var?" Sesimin bana ihanet ettiğinin farkındaydım, gerginlik ve öfkeyle titriyordum. "Sana geçmişimi kurcalaman için asla izin vermedim!"

Hemen kalkmalıyım. Hemen şimdi! Ama bedenim beni dinlemiyordu ve lanet sandalyeye yapışıp kalmış, onun büyüleyici yeşil gözlerine bakıyordum. Bakışlarını benden hiç ayırmıyor, dikkatle beni izliyor, her hareketimi takip ediyordu.

Masanın etrafından dolaştı ve durdu. Beni ayağa kaldırdı ve bedenim ona çok yakındı, çok yakındı.

"Ne yapıyorsun?" Sesim ; buna rağmen hiç korkmamıştım. Bu, akıl sağlığımı sorgulamam için yeterli olmalıydı.

Onunla ilgili bir şey vardı... bana bakma şekli. Bu adam külotumu ıslatıyor, sadece varlığıyla bile beni azdırıyor ve rahatsız ediyordu.

Sert vücudu benimkine bastırdı; Kristoff tereddüt etmeden karşılık verdi. "Vücudunun benimkine nasıl tepki verdiğini kontrol ediyorum. Bu ikinci sözleşmenin şartı."

İkinci sözleşme mi? Kafa karışıklığı ve uyarılma içimde savaş halindeydi. Ama dudakları boynuma uzandığında, elleri boynumda gezindiğinde tüm düşünceler beni terk etti.

Göğsümden aşağı, göğüslerime doğru. Durdurmalıydım. Bunun için burada değildim. Bu hiç de profesyonelce değildi, ama dudakları ve elleri üzerimdeyken, mantıklı bir parçamı tutmak zordu. Gözlerim kapandı ve iznim olmadan dudaklarımdan bir iç çekiş kaçtı. İçim sıkışınca boynumu yaladı, yavaşça, dili tenimi yakıyordu.

Jack öldüğünden beri kimseyle yakınlaşmamıştım. Ve bir parçam onun bana yaptıklarını geride bırakmış olsa da, yine de küçük bir parçam bunun tekrar olabileceğinden ve olacağından korkuyordu. Burada, Kristoffun dudakları boynuma değmiş ve vücudu bedenime yapışmış bir şekilde durmak dışında, ondan öncekilerden tamamen farklı hissettiriyordu. O anda ben

Bu şekilde dokunulmayı özlemiştim. Parmakları tenimde hafifçe dans ederken ve vücudumun onun çaldığı melodiyle mırıldanmasına neden oluyordu. Onun kollarında olmak, elleri vücudum boyunca kayarak iç uyluğuma uzanırken gücünün ondan sızdığını hissetmek harika bir duyguydu.

Bu sırada dudakları boynumdaki hassas deriyi emmeyi, yalamayı ve ısırmayı bırakmadı.

Eli külotumun üzerinde gezindiğinde vücudum titredi. Çok ıslanmıştım ve ince kumaşın arasından bunu hissedebileceğini biliyordum.

Bunu durduracağım. Bunu bir saniye içinde durduracağım, diye düşündüm kendi kendime.

Parmakları dantelin altından kayarak en mahrem tenime dokunduğunda, bu protesto beni bıraktı. Omuzlarını kavradım, daha fazlasını istiyordum, bu hissin daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"Evet." Parmakları açıklığımı okşadığında nefes aldım. Ellerim omuzlarını kavriyor, daha fazlasını istiyor, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordum. "Lütfen"

"Bana seni becermemi istediğini söyle. Benim olmak istediğini söyle," diye yumuşak bir sesle ısrar etti. "Söyle bana," diye emretti, nefesi kulağımda sıcaktı.

Tam başımı sallamak üzereyken, cam kırıkları arzusunun sisi arasından aklıma ve mantığıma ulaştı ve sanki biri üzerime bir kova buzlu su fırlattı. Onu ittim ve hemen durdu.

"Bu da neydi böyle?" Sesim boğuk çıkmıştı. Yeşil bakışları üzerimdeydi ve pahalı takım elbisesinde parmaklarımın girdiği yerlerdeki kırıksıklıkları görebiliyordum.

Geriye doğru sendelerken, gözlerinin her hareketimi izlediğini hissettim. Çok utandım ve gözlerimi kaçırđım. Bunun olmasına nasıl izin verebilmişim? Arkamı döndüm ve ellerini bir daha üzerimde hissedersen yapabileceklerimden korkarak hızla odadan çıktım.

Ofisinden aceleyle çıkarken sekreterinin bana bakışı deli bir kadın gibi görüldüğümü söylüyordu.

"İyi misin canım?" Sorusu içten ve endişeliydi. Masasının yanındaki kırık camı gördüm ve sessiz bir dua ettim. O kırılma sesi olmasaydı, kim bilir ne kadar ileri gidebilirdim?

"Evet, geç kalıyorum," diye mırıldandım ve asansörü bekleme zahmetine çıkmak için merdivenlere koştım.

Merdivenlerden koşarak inerken hâlâ şoktaymışım gibi hissediyordum. İkinci kattan aşağı indiğimde, başka bir bölümün kapısından içeri daldım ve asansöre bindim. Bu binadan çıkmak için sabırsızlanıyordum.

Nasıl böyle kontrolümü kaybedebildim, diye tekrar düşündüm.

Asla kontrolümü kaybetmem. Ben her zaman aklı başında ve güvenilir biri oldum. Bugünden önce, içimde bir gram bile dürtüsellik olmadığına yemin edebilirdim.

içimde tutku kaldı. Ve sonra bu! Sadece Kristoff Baldwin'in
Ellerini üzerimde görmek beni ateşlendirdi. Az önce yaptığımız şey yasal
olamaz mı?

Sanırım o işi alamayacağım.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Tonraki birkaç gün Kristoff Baldwin'i ve tüm röportajı unutmak için çok uğraştım; yine de tüm olay kafamda tekrar tekrar oynamaya devam etti. Öğleden sonra

Onunla röportaj yaparken kızlara odaklanmakta zorlandım. Sözleri beni avlıyordu. *İkinci sözleşmenin şartlarını söylerken ne demek istiyordu?*

Sonunda herkes yattığında, bilgisayarımın başına geçip türlü bitiremediğim diğer sözleşmeyi açtım. Buna inanmakta güçlük çekiyordum. İkinci sözleşme için *diğer* görevlerini ele alıyordu. Bu ne biçim bir iş tanımı böyle?

Bay Baldwin'e ve benim adıma da atıfta . Yönetici asistanı arıyordu... idari işlerini yapacak ve duygusal bağlar olmadan onunla seks yapmak. *Bu ne lan!*

Belgede tercih edilen cinsel yöntemler, oral seks ve anal seks belirtilmiştir. İnanamayarak başımı salladım. Kesinlikle hayır! Bunu kim yapar? Kristoff Baldwin, işte ! Doğum kontrol şartlarıyla ilgili bir madde vardı.

"Buna gerek kalmayacak," diye mırıldandım. "Artık benim için çocuk yok." Sözleşmeyi okumaya devam ettim. Gerekli kıyafet kurallarımın, herhangi bir cinsel eylemden önce durmasını isteme hakkıma kadar her şeyi ortaya koyuyordu ve onu reddetme hakkım vardı, ki bu da ayda beş kezle sınırlıydı. "Tanrım, ne kadar düşünceli! Bu adam kaç kez benimle birlikte olmak istedi? Onu ayda beş kez reddetme iznine sahip olacağım bir seks," mırıldandım kendi kendime ve bu düşünceyle başımı salladım. Kafam bunu bulurken

sözleşme tamamen saldırgan, vücudum aynı fikirde değildi. İkinci görüşmemin anısı aklımın bir köşesinde canlanırken kalçalarımın arasında bir karıncalanma hissettim. Vücudumun tepkisine lanet ettim.

Sözleşmenin devamında Bayan Genevieve Rose'un asla zarar görmeyeceği, bağlanmayacağı, ağzının kapatılmayacağı, başka bir erkeğe verilmeyeceği ve/veya paylaşılmayacağı belirtiliyordu.

Çok nazik. Sanırım bu tür şeylerle ilgilenmediği için minnettar olmalıyım.

Bu adamla seksin ne kadar harika olacağını merak etmeme neden oldu. Eğer onunla geçirdiğim birkaç dakika bir gösterge olsaydı, seks ateşli olurdu. I

ellerini hatırladıkça kalçalarımı sıktım. Beni bir profesyonel gibi idare ediyordu ve bu hoşuma gidiyordu. Bunu asla itiraf etmeyecektim ama hayatımın en ateşli birkaç dakikasıydı. Aklımın bir köşesinde Kristoff Baldwin'in görüntülerini vibratörümle geçirdiğim yalnız gecelerim için saklıyordum.

Kimin daha deli olduğunu merak etmeye başladım. Beni becerdiğini hayal ederek bu belgeyi okuduğum için ben mi, yoksa böyle bir şey için bu adam mı? Belgenin tamamını okuduktan sonra her iki sözleşmeyi ve e-postayı kalıcı olarak sildim.

Adam seksi ve ateşli olabilirdi ama belli ki deliydi. Ve bu çılgınlık bulaşıcıydı, çünkü ben de çılgınca davranmaya başlamıştım.

Tanrıya şükür, çirkin bir özellik buldum! Yatmaya hazırlanırken kendi kendime düşündüm. Vücudum artık onun kemiklerinin üzerine atlamak istemiyordu. *Yalancı!*

"Oh, kapa çeneni," diye mırıldandım kendi kendime.

Harika, şimdi kendi kendime bile konuşuyordum. Resmen akıl sağlığımı kaybetme .

İki gün sonra Betty ile tekrar buluştum. Sabahın geç saatleriydi ve ikimizin de çocuklarımızı almaya gitmeden önce hala biraz vaktimiz vardı. Starbucks'taki normal buluşma yerimizdi. İmzam olan kot pantolonumu ve ayakkabılarımı giymiştim, Betty ise her zamanki gibi süslenmişti. Şu anda aramızdaki tek benzerlik ikimizin de saçlarını yüksek bir at kuyruğu yapmış olmasıydı; benim koyu kahverengi saçlarım onun sarı saçlarından biraz daha uzundu. Çocuklarımız hakkında sohbet ettik ve Kristoff Baldwin'le olan her şey geride kaldığı için rahatlamış hissettim. O birkaç dakika tüm cinsel hayatımın en ateşli dakikalarıydı ama bir daha asla hatırlamak istemiyordum. Bana kalsa bu konu hakkında bir daha asla konuşmazdık ama Betty bu konuyu kapatamazdı.

Betty yüzüncü kez, "Onu reddettiğine hâlâ inanamıyorum, Gemma," diye tekrarladı

"Ve bana yönetici asistanında aradığı şeyin bu açıkça söylemediğine inanamıyorum," dedim suçlayıcı bir şekilde. "Arkadaş olduğumuzu sanıyordum!"

"Gemma, küçük bir bayan gibi davranma! Biraz vahşileşmelisin! Bu senin için iyi olurdu."

"Bunun iyi bir tarafı yok. Ve bunun vahşi olmakla hiçbir ilgisi yok. Bu pervasızlık! Temelde fantezi fuhuş!"

"Çok gerginsin," dedi soğukkanlılıkla, sanki hava durumunu tartışıyormuşuz gibi. "Kontrolü ele almasına izin vermeli ve bununla birlikte gelen harika seksin tadını . En azından sevişmiş olurdun."

Sözleri karşısında yüzüm kızardı ve hayatımda milyonuncu kez nasıl en iyi arkadaş olduğumuzu merak ettim. Bazen o kadar kaba ve açık sözlü oluyordu ki.

"Betty," diye uyardım onu.

"Özür dilerim," diye hemen özür diledi. "Sadece kendine bir şans vermeni ve oraya gitmeni istiyorum. Jack yüzünden utangaç olduğumu biliyorum ama onun seni izin veremezsin. Mutlu olmayı hak ediyorsun ve İyi bir erkeğin olsun," derken sesi neredeyse yalvarır gibiydi ve hemen ardından ekledi, "...aynı zamanda Kristoff gibi seksi ve zengin olsun."

"Betty, bu para karşılığı seks olur. Bunun ondan başka kimse için eğlenceli olması mümkün değil." Bu sözler ağızından çıkarken bile tam olarak ikna olmamıştım. Onunla geçirdiğim o birkaç dakika benim için son derece zevkli olacağının kanıtıydı. "Böyle bir anlaşma beni rahatsız ediyor. Madem bu kadar heveslisin, neden başvurmuyorsun?"

"Güven bana Genevieve," dedi Betty kıkırdarak. "Kesinlikle isterdim. Ama kocam gibi küçük bir engelim var. Ama sen dulsun ve bekarsın. Ve söylentilere göre bu işte çok iyiymiş. Maaşı da iyi olurdu, değil mi?"

"Evet," dedim hüzünle. "Maaşı harika."

Betty, "Belki de onu aramalısın," diye ısrar ediyordu. "Ve bir kez daha denemek istediğini ."

"Güven bana," dedim ona. "En iyisi buydu. Ben sadece seks yapabilecek kapasitede değilim. Bu konuda o kadar iyi bile değilim, bu yüzden çabucak biterdi. Benden çabucak sıkılırdı ve sonra kendimi daha da kötü hissedirdim... kullanılmış."

"Kendine ediyorsun Gemma," diye mırıldandı. "Sen sadece kocanla birlikteydin. Ve bunun nasıl gittiğini biliyoruz."

"Rick şirketinin bana bir teklif yapacağını söyledi," diye ekledim hızlıca, konuyu değiştirerek. "Bunun için çok heyecanlıyım ve bu iş tam bana göre. Rick ile aynı şirkette çalışmaktan daha iyi bir avantaj olamaz. O da çok heyecanlı, şimdiden öğle yemeklerimizi planlıyor!"

"Ama Gemma," dedi Betty kaşlarını çatarak ve bir kez daha denedi. "Kristoff Baldwin..."

"Her neyse," diye kestim sözünü, konuyu kapatmayı umarak. "Bitti artık. Ona ilgilenmediğimi söyledim... ya da ona kesinlikle ilgilenmediğimi gösterdim.

Geri dönüşü yok. Gidip bize ikinci turu getireyim. Aynı şey mi?"

Başını salladı ve birkaç dakika sırada bekledikten sonra Betty'ye doğru yürüdüm. "Remind me to Forget" şarkısı çalmaya başladı ve dudaklarımda bir gülümsemeyle Betty'ye doğru yürüdüm. O da gülümsüyordu, ikimizin de şarkıdan hoşlandığımızı biliyordu. Vücudumu müziğin sesiyle birlikte hareket ettirdim ve her iki fincanımızı da masaya koydum. Ritim yükseldikçe, vücudumu ritme göre salladım ve Betty de aynı şeyi yapıyordu, hala oturuyor ve kollarını kaldırıp sallıyordu.

Birkaç çocuk bize ıslık çaldı, el çırttı ve "Daha, daha, daha" diye tezahürat yaptı.

İkimiz de kahkahalara boğulduk. "Kulübe gitmeliyiz," dedi Betty gülerek. "Görünüşe göre hala hareketliyiz."

"Muhtemelen orada neredeyse kırk yaşında olan tek kişiler biz oluruz. Bir grup yirmi takılmaktan daha fazla moralimizi yükseltecek bir şey yok." Sesim alaycıydı ama Betty belli ki bunu anlamadı ve gülmeye başladı

Betty'nin kahkahası aniden kesildi ve omzumun üzerinden bakarken gözleri şok içinde genişledi. Onu neyin şok ettiğini görmek için döndüm, tamamen çocukların bizimle ilgili aptalca bir şaka yapmasını bekliyordum.

Donup kaldım. Ve midem bulandı.

Kristoff Baldwin bize doğru ilerliyordu. Düğmeleri iliklenmiş, üzerine tam oturan bir takım elbise giymişti. Güçlü ve kaslı vücudunu öne çıkarıyordu. omuzları ve bacakları. Güçlerinin beni ittiğini hayal edebiliyordum.

Kes şunu, Gemma!

Yürüyüşü, ağzını açmasına bile kalmadan herkese güvenini haykırıyordu. Tam yanımızda durdu.

"Merhaba hanımlar." Parmakları külotumun içindeyken, en hassas tenimi hissederken bana söylediği sözleri düşününce sesi tüylerimi ürpertti. "İyi vakit geçirdiğinizi görüyorum. Böldüğüm için özür dilerim."

Sesi hiç de üzgün gelmiyordu.

"Starbucks için gereğinden fazla giyinmişsin," dedim sebepsiz yere. Sonra zihinsel olarak kendimi tokatladım.

Betty de . "Merhaba." Söyleyecek akıllıca bir şeyi olmadığı için çok mutluydum. Çünkü yaşadığım şokla kendimi şaşkına dönmüş hissettim. Gerçekten de onu bir daha asla görmeyeceğime güveniyordum. Ona bir kez daha bakmadan bana döndü.

"Merhaba," diye karşılık verdi, gözleri benden hiç ayrılmıyordu. "Genevieve... biraz konuşabilir miyiz?" Sesi karanlık, şehvetli bir yatak odasından bahsediyordu, vücudu benimkinin üzerindeydi. Ben onun adını haykırıyordum.

"Ah... üzgünüm," diye mırıldandım kızararak. "Meşgulüm... Sadece çay içiyorduk... kahve."

"Ah, Gemma," diye atıldı Betty ve telaşla ayağa kalktı. "Benim için sakıncası yok. Ciddiyim. Zaten gitmem gerekiyor." Çaresizlik içinde ona baktım ve işaret eden bakışını fark ettim. Başımı zar zor fark edilen bir hayır anlamında salladım ama o beni görmezden geldi. "Kızları senin için ben alırım Gemma. Onları almak için evime uğra yeter."

"Ah, Betty... hayır, değil. Onları almak için zamanım var," diye itiraz ettim, sesim titreyerek.

"Acele etme," dedi ve kapıya doğru ilerledi. "Ben onları ." Ve gitti. Beni terk ettiğine inanamıyordum. Ona söylediğim onca şeyden sonra! Onun yanında ne kadar rahatsız olduğumu biliyordu.

Orada sessizlik içinde durduk. Bana söyleyeceği sözleri bekliyordum, ellerim çay bardağının koluna sarılmış, ne kadar kötü titrediklerini gizlemeye çalışıyorlardı.

Sonunda gözlerimi dikip kaşlarımı kaldırdım ve bana dikkatle baktığını fark ettim. "Peki... ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Benimle öğle yemeği yer misin?" Beni çok şaşırttı. Şaşkınlıkla ona baktım.

"Şu anda mı?" Ben sordum.

"Evet," sesi... çok baştan çıkarıcıydı. Dudağımı ısırarak onun etrafında olmaktan kurtulmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyordum. Bu adam beni hiç kimsenin etkilemediği kadar etkiliyordu... ve bu hoşuma gitmiyordu. Kendi iyiliğim için onun etrafında olamam.

Belki de rahmetli kocam öldüğünden beri birileriyle yatmış olsaydım, onun yanında bu kadar azgın olmazdım. Zihinsel olarak kendimi tokatlıyorum. *Onu istemiyorum!*

"Ögle yemeği için çok erken." *Ne saçma bir bahane!* "Ve ben hiç aç değilim." Kızım gibi konuşuyorum. Sadece sesime mızımız bir ton eklemem yeterliydi, o zaman aynı sesi çıkarabilirdim. Dudağımı çiğniyorum, onun yanında gerginim.

Kararsızlığımı fark ederek, "Halkın içinde olacağız," diye beni temin etti. Sanki irademin çöktüğünü hissetmiş gibi elimi tuttu. "Benimle gel."

Yerimde kalmalıydım; bunun yerine beni Starbucks'tan çıkarmasına izin verdim, büyük eli sırtımın küçük kısmındaydı. İtiraz bile etmedim. Beni siyah lüks bir arabaya götürdü. Şık takım elbiseli bir adam indi ve arka kapıyı açtı. Kristoff yardıma ihtiyacım olmadığını çok iyi bilmesine rağmen arabaya binmeme yardım etti. Bakışları pembe bluzumda biraz uzun süre kaldı ve sonra kapıyı kapattı, ancak diğer taraftan gelip içeri girdi. Yanıma oturdu ve ben de vücudunun benimkine değmesini istemediğim için kapıya yaklaşmaya dikkat ettim.

Bir an bana baktı, kaşlarının arasında küçük bir kırısklık oluştu. Ama hiçbir şey söylemedi ve ben buna sevindim. Çünkü tahrik olduğunuz için vücudunuzun onunkine yakın olamayacağını nasıl açıklarsınız? Pencereden dışarı baktım, çok geçmeden işlek bir otoyolda hızla ilerlediğimizi fark ettim.

"Sen ve Betty iyi vakit geçiriyordunuz." Bu bir soru değildi. Bir ifadeydi.

Ta ki sen ortaya çıkana kadar, diye düşündüm kendi kendime.

"Evet." Kaba olmaya gerek olmadığını düşündüm. Burada hepimiz yetişkiniz.

Belki herkes değil, çünkü karşımda oturan adam muhtemelen istediğini elde etmeye alışmış şımarık bir veletti. Homurdandım.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var?" diye sordu.

"Nerede nasıl bildin?" Sorum nefes nefese gelmişti. "Kendi yöntemlerim var," dedi bana, sesi yumuşaktı.

"Senin yöntemlerinden hoşlanmıyorum," diye cevap verdim, gözlerimde bir meydan okumayla ona bakarak.

"Bundan emin misin?" Sesi saf baştan çıkarıcıydı. Ben daha çok mahremiyet hakkımdan bahsederken onun son karşılaşmamız hakkında konuştuğunu hissediyordum. Başımı ondan yana çevirdim ve pencereden dışarı baktım.

sessizlik içinde.

Durduk ve pencereden dışarı baktım. Arabadan indi ve bana kapıyı açmak için yanıma geldi. Bana yardım etmek için elini uzattı ve tereddütle elini tuttum, dokunuşunun beni bu kadar savunmasız hissettirmesinden nefret ediyordum.

Mantığım bana onunla ögle yemeği yemeyi reddetmem gerektiğini söylüyordu ama bedenim onun yakınlığına tepki veriyordu ve bu hoşuma gitmiyordu. I aldığı her nefesin, kokusunun farkındaydım ve vücudum buna karşılık olarak ısındı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

I arabadan çıktı ve elimi onunkinden çekti. Dokunuşu duyularım için çok fazlaydı. Etrafıma bakındım ve National Harbor genel bölgesinde olduğumuzu fark ettim. Önümde bir

En üst katında büyük bir cam tavan süslü bir bina.

"manzara muhteşem olmalı," diye mırıldandım daha çok kendi kendime.

"Yaklaşık bir buçuk saat içinde işimiz bitmiş olur," dedi Kristoff.

Sürücü.

"Evet, efendim." Ve şoför gitti. Arkasından özlemle baktım, Kristoff Baldwin'le yalnız kalmaktan rahatsızdım.

Yürümemi işaret etti, yanımda kayıtsızca dolaşarak süslü cam binayı .

"Betty'nin sana Gemma dediğini fark ettim," diye yorum yaptı. "Neden?"

"Arkadaşlarım her zaman adımın ağız dolusu olduğunu söylerlerdi," diye cevap verdim. "Bu yüzden Gemma olarak kısalttılar. Öyle kaldı. Sanırım mücevherleri sevmem de yardımcı olmadı."

"Hoşuma gitti Gemma," diye basitçe itiraf etti, sonra ekledi, "Biz... başka yöne sapmadan önce soruların olduğunu söylemiştin."

"Ah... Bay Baldwin..." Ben başladım.

"Lütfen işte olmadığımız zamanlarda bana Kristoff deyin."

Kaşlarımı kaldırdım ve onun muhteşem gözlerinin içine baktım.

"İş yerinde seninle birlikte olmayacağım ya da iş dışında seni

görmeyeceğim. Ama

istediğin olsun... Kristoff. Bence burada vaktinizi boşa harcıyorsunuz. Ne istediğinden emin değilim, ama ben senin için doğru kişi değilim... um...

yönetici

pozisyonu."

Binanın içine girdik ve asansörü bekledik. Etrafıma bakındım ve herkesin çok şık giyindiğini fark ettim.

"Bu pozisyon için doğru kişi sensin. Güven bana Gemma, ne yaptığımı çok iyi biliyorum. " Sözleri kendinden emindi, görünüşüyle uyumluydu. Ona güvenemezdin. . O tam da istediğini elde etmeyi önemseyen bir tipti, ta ki artık istemeyene kadar.

Başımı kaldırıp vücuduna baktım ve etrafımızdaki diğer insanlar gibi olduğunu fark ettim. Bakışımı yanlış anladı ve bakışları ateşlendi.

Asansörün kapısı çaldı ve beni Kristoff'a yakın durmaya zorlayan diğer iki adamla birlikte içeri girdik. Hem de çok yakın. Önümdeki adam bir adım geri çekildi ve bana çarpmasını önlemek için yana doğru adım attım. Omzum ona dönüktü. Kristoff kolunu bana doladı ve beni kendisine daha da yaklaştırdı.

Kahretsin, kendi kendime düşünüyordum. Mesafeyi korumak istiyordum, yakınlaşmak değil. Asansör açıldığında, onun kişisel alanından uzaklaşmak için dışarı fırladım. Ya da onu benim kişisel alanımdan uzaklaştırmak için, nasıl bakmak istediğinize bağlı.

Garson bana yaklaştı, sanki benden daha iyiymiş gibi bana baktı, ama sonra dondu kaldı.

"Bay Baldwin," dedi garson, birden resmileşerek. Kristoff'un kolu omzumdaydı.

"Diğerlerinden uzakta bir masa istiyoruz," dedi istediğini elde edeceğinden emin olduğunu haykıran bir ses tonuyla.

"Elbette, bu taraftan." Ve Kristoff'un eli belimdeydi, Orada garsonu takip etmem için dürtülüyordum. Herkesin bana ya da bize hissediyordum. Burası için fazla şık değildim; üzerimde vücudumu ortaya çıkaran bir kot pantolon, açık pembe bir kız bluzu ve ona uygun bir çift pembe ayakkabı vardı.

Washington, D.C.'nin en iyi manzarasına sahip bir masaya oturduk. Ne yazık ki, başka bir garson iki misafiri oraya oturtmaya hazırlanıyordu. Bizi gören diğer garson, misafirlerini başka bir yere kaydırmak için hızla hareket etti.

"Bu olur mu?" diye sordu Kristoff'a, benimle ilgilenmeye bile tenezzül etmeden.

"Evet." Garson benim için sandalyeyi çekmeye gitti ve Kristoff görevi ondan aldım. Kristoff karşımdaki koltuğa otururken kendimi son derece rahatsız hissederek .

"İçkiyle başlamak ister misiniz?" diye sordu garson. Tabii ki Kristoff'un üzerine atlayacaktı. Kendimi tedirgin hissetmeye başladım.

Başımı kaldırıp doğrudan garsona baktım. "Evet, teşekkür . Limonlu buzlu su istiyorum, lütfen." O başka bir şey söyleyemeden başımı çevirdim ve pencereden dışarı baktım.

Lanet olası züppe, diye düşündüm kendi kendime. Kristoff'un bir şeyler sipariş ettiğini duydum ama dikkatimi vermeyi bıraktım.

Garson gittiğinde Kristoff'un bakışlarını üzerimde hissettim. Onunla yüzleşmek için döndüğümde, odaklanmış ve niyetli gözlerine baktım. Bunların hiçbirisi için havamda değildim.

"Sorularınızı duymak isterim." Bana bakmaya devam etti, bekliyordu.

"Ne sorusu?"

"İkinci görüşmeniz sırasında pozisyonla ilgili bazı sorularınız olduğunu söylemiştiniz."

İçimi çektim. ", bu sorular artık anlamsız. İkincisi, fark ettin mi bilmiyorum ama burası için çok az giyinmişim." Bakışları bana sabitlenmişti ve ateşliydi.

"Bence çok güzel görünüyorsun." Ses tonu beni kızarttı. Lanet olası adam! "Bana sorularını sor."

"Peki, eğer gerçekten bilmek istiyorsan... İkinci sözleşmeyi hiç okumadım. Çocuklarımın dramı yüzünden dikkatim dağıldı. İkinci sözleşmenin ne hakkında olduğuna dair bana bir ipucu vereceğinizi umarak bir soru soracaktım, böylece ikinci eki okumadığımı söylemek zorunda kalmayacaktım. Ben daha çok iş tanımı gibi bir şey düşünüyordum. Ama sonra siz gösterdiniz."

Bu noktada kaybedecek bir şeyim olmadığını düşündüm. Kristoff'la bu randevu yeterince çabuk bitemezdi. Garson içkilerimizi getirmişti, benim için su, onun için de bir kadeh . Pahalı bir tane.

Bu işkencenin bir an bitmesini umarak suyumdan bir yudum aldım. Kristoff garson gidene kadar bekledi.

"Sanırım bu yaşadığın şoku açıklıyor." Sesi sakindi, sanki hava durumunu tartışıyormuşuz gibiydi.

"Şok mu?" İnanamayarak sordum. "Sen gerçek misin?"

"Ben gerçeğim, Gemma. Ve ciddiyim. Başlangıç maaşını yılda yüz seksen beş bine yükseltmeye hazırım. Tamamen hak kazanmış olacaksın ve ayrıca yıl sonunda bir Noel hediyesi ile yıl boyunca bazı hisse senedi opsiyonları ve ikramiyeler alacaksın."

Ağzım açık kaldı. "Bir yöneticiye o kadar para mı ödüyorsun?"

"Gemma, ikimiz de bunun bir yöneticiden biraz daha fazlası olduğunu biliyoruz." I

Kızardı, bu adam beni bu kadar telaşlandırabildiği için tedirgin oldu.

"Hatırlattığın için teşekkür ederim," diye cevap verdim titrek bir sesle. Vücudumun aptalca bir nedenle onu istediğini inkâr etmek mümkün . "Teklif ettiğiniz şey süslü bir fahişelik."

Garson siparişimiz için geri geldi. Tanrı'ya şükür çünkü sakinleşmeye ihtiyacım vardı. Kristoff baktı ve ben de sipariş vermeye hazır olmadığım için menüyü elime aldım. "Siz gidin, ben acele edeceğim."

Kristoff yemek siparişini verirken ben de salata bölümüne baktım.

Garson bana "Peki ya siz hanımefendi?" diye sordu. Kaşlarımı çatıttım.

Bu beni

çok yaşlı hissediyorum.

"Bahçe salatası alayım, soğansız ve yanında sos lütfen." Menüyü kapattım ve garsona uzattım.

"bir sandviç denemek ister misiniz?" diye sordu.

Kaşımı kaldırdım. "Hayır, teşekkür . Şu anda pek iştahım yok."

"Sadece salata o zaman." Ve tekrar ortadan kayboldu.

Kristoff'a dönüp baktığımda kaşlarını çatmıştı. "Ne?" diye sordum.

diye sordum. "Zayıfsın," diye cevap verdi. "Biraz et yemeyi denemelisin.

yemek."

"Alacağım," dedim. "Akşam yemeği için... Bu adam beni satın almanın sorun olmayacağını düşündüğünde iştahımı kaybettim."

Ona yaptığım iğnelemeler işe yaradıysa, bunu iyi saklamıştı.

"Gemma, bu sözleşmeyi soğuk bir anlaşma olarak düşünme," dedi Kristoff ve asıl konusuna geri döndü. Adamın anlaşmayı tamamlamak istediğinde acımasız olduğunu hissediyordum. "Her seferinde doyduğundan ve tatmin olduğundan emin olacağım. Şu anda kimseyle ilişkin yok, benim de yok. Zekisin, azimlisin. Ve bu seni doğru kişilerle tanıştıracak bağlantılar."

Son mülakat sırasındaki karşılaşmamızı düşünerek tekrar kızardım. "Son görüşmeden sonra sözleşmeyi okudum... şey, son görüşmeden sonra,"

sesi biraz fazla yumuşaktı ve kulağıma baştan çıkarıcı geliyordu. Burada yapmak istediğim şey hiç de bu değildi! Bu şekilde anlamamasını umarak boğazımı temizledim. "Sevindim," diye yorum yaptı. Sesi derin ve seksiydi, benimle alay ediyordu.

çözün. "Doğum kontrol maddesi dışında her şey tartışılabilir. Bunun ikimiz için de zevkli olmasını istiyorum."

"Doğum kontrolüne ihtiyacım yok," diye fısıldadım şaşkınlıkla. "Çok fazla düşük yaptım. Kadın doğum uzmanım bir daha çocuk sahibi olamayacağımı söyledi.

çocuklar." Az önce ne söylediğimi fark ederek başımı salladım. "Ne ben! Seninle hiçbir şey yapmıyorum, lanet olsun."

Bunu nasıl gözden kaçırabilirim? Kendi kendime sinirli bir şekilde düşündüm.

Elimi alınma koyarken yorgun bir şekilde onu izledim. Burada kimin daha deli olduğunu merak ediyordum, onun mu yoksa benim mi?

Masaya doğru eğildi, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu. "Doğum kontrolü için bir çözümün varsa bunu düşünmüş olmalısın. madde." Sesi ne kadar etkileyiciydi!

İçimi çektim. "Kristoff, yaptığın şey yanlış." Son kelimeyi alçak sesle vurguladım ve sakinliğimi korumaya çalıştım. "Kendine dava açtıracaksın. Me Too hareketini duymadın mı?" İnanmayarak başımı salladım. "Kendine bir iyilik yap ve bir kız arkadaş bul! Bu muhtemelen herkes için daha güvenli olur."

"Gönüllü müsün?" Sesi derindi ve sıcak bakışları içimde kelebekler uçuşmasına neden oldu. Düşüncelerimi tamamen kaybetmeme neden oldu.

"Ne?" Kafam karışmıştı. "Ne için gönüllü oluyorsun?"

"O zaman kız arkadaşım olmaya gönüllü müsün?" Sesi tamamen işle ilgiliydi.

Ona öfkeyle baktım. "Hayır, hiçbir şey için gönüllü olmayacağım, hele ki senin kız arkadaşın olmak için! Bir işe ihtiyacım var. Ve bu işin bir parçası olarak seninle ya da başka biriyle yatmayacağım." Sinirle gözlerimi devirdim. "Cidden Kristoff, bu muhtemelen yasadışı." Masanın üzerinden ona doğru eğildim ve sesimi alçaltarak ekledim, "Bu sapkınlığın elli tonu ve bunda havalı bir şey yok."

"Maaşı yılda iki yüz elli bin olarak güncelleyeceğim. Sadece evet de, Gemma."

Ona inanamayarak baktım. Bu adam gerçek mi? Teklif ettiği şey tamamen uygunsuz.

Yine de seksin bu dünyanın dışında olacağına dair bir his var içimde.

Hayır, hayır, hayır! Böyle bir şeyi düşünmek söz konusu bile olamaz. Tamamen yanlış! Belki de ona yatakta o kadar da iyi olmadığımı söylemeliyim.

Aklı başında kim bir maaş için bu kadar para öder ki? Kendi kendime düşünüyorum. Ne diyorum ben? Belki de aklı başında kim bu maaşı reddeder diye sormalıyım?

Böyle bir maaşla çok şey yapabilirim. Faturalarımı rahatça ödeyebilir, çocuklarımın başlarını sokacak çatıları olmasını sağlayabilir ve masaya yemek koyabilirdim. Küçük bir özel şirkette CFO olarak çalışarak kazandığımdan daha fazla. Çocukları tatile götürebilirim, gerçek bir tatile.

Ona dönüp baktım, onu düşünüyordum. Çekici bir adam olmadığı söylenemezdi. Seksiydi ve bunu fark eden tek kişi ben değildim. Restorandaki kadınların çoğu ona aval aval bakıyordu.

Böyle bir adamın bekar olarak ne işi var? Kendi kendime düşündüm. bir kontrata ihtiyaç duyması için kendisinde bir sorun olması gerekir.

"Avantajlarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misin?" Kristoff'un sesi yumuşaktı, sanki bir sevgiliyle seksi bir şey hakkında konuşuyormuş gibiydi. Başımı salladım, kendime mantığımı geri kazanmak için zaman kazandırdım.

"Sosyal haklarımız mükemmel ve ek ödeme yok. Her gün öğle yemeği ve her pazartesi kahvaltı ikramımız var. Yılda dört hafta tatilimiz var. Çalışma saatleri bazı günler sabah dokuzdan akşam altıya kadar, ancak daha sık olarak sekize kadar."

O kadar da kötü değil, diye düşündüm. Şu seks olayını bir aşabilsem. Sanki düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi devam etti: "Genelde haftada bir gün, yaklaşık bir saat cinsel aktiviteye ihtiyacım olur. İkimiz için de zevkin garantili olmasını sağlarım."

Ona bakıyordum. Dünya ne zaman bu hale geldi?

Koltuğuma yaslandım ve gözlerimi ondan . Önerdiği şeyin pek çok açıdan yanlış olduğunun farkında değil miydi? Seviye mi? Jack'le evliliğimden çıkardığım en önemli ders, bir erkeğin bana sahip olduğunu düşünmesine asla izin vermemem gerektiği idi. Jack'le olan evliliğimin, birbirlerini her şeyden çok seven, değer veren ve saygı duyan anne ve babam gibi olacağını düşünmekle aptallık etmişim. Kendimi bir daha asla böyle savunmasız bir duruma sokmayacaktım ve o kâğıt parçasını imzalamanın Kristoff Baldwin'e benim ve bedenim üzerinde bir sahiplik verdiğini kuvvetle hissediyordum.

Garson öğle yemeğimizle geri döndü ve masamızdaki gergin durumu hissetmiş olmalı çünkü hızlı bir şekilde temizledi.

Muhteşem manzaraya baktım. Buraya gelmeyi asla göze alamazdım. Menüde fiyatlar listelenmediğinde, çok pahalı olduğu açıktır. Burası benim tarzımın dışındaydı.

Kristoff düşüncelerimi bölerek, "Olaya siyah ya da beyaz olarak bakmamaya çalış," dedi. Tekrar ona baktım.

Her istediğimde hazır olmak zorunda kalmayacağı zaman bunu söylemesi kolay. Tam olacak. Tanrım, ama para. Bu çok fazla para!

Salatama baktım ve hiç iştahım olmadığını fark ettim. Kucağıma bir peçete koydum ve yavaşça yemeye başladım. Bana baktığını biliyordum ama onu özenle görmezden geldim.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra konuştu. "Gemma..."

Sertçe yutkundum, dudaklarımı sildim ve sonra ağzımı açtım. "Özür dilerim, Kristoff. Bu çok cömert bir teklif... gerçekten öyle! Ama kabul . Başka bir işe gireceğim."

Bakışları üzerimde yoğunlaşmıştı. "Eğer Betty'nin kocasının çalıştığı işi kastediyorsan, o teklif artık masada değil." Şok içinde ona baktım, şaşkınlık içindeydim ve az önce söylediklerini anlamaya çalışıyordum.

"Ne? Nasıl? Ne demek istiyorsun?" Fısıltıyla sordum.

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsunuz," diye cevap verdi. "Şirketin sahibiyle konuştum ve teklifi geri çektiler."

Ayağımın altındaki halıyı çekip almış gibi hissettim. Bu gerçekten cesaret isterdi. Bu piç kurusu, Rick'in şirketinin neden teklifi geri çektiğine dair saçma bir hikâye uydurma zahmetine bile girmedim. Konuşmadan önce derin bir nefes aldım, sonra bir nefes daha ve bir nefes daha.

"Bir pislik olduğun hiç aklına geliyor mu?" Sözlerim kısıktı ve kimsenin bizi duyamayacağını biliyordum. Ama vücut dilim her şeyi anlatıyordu. "Başkalarının hayatlarıyla oynadığınızı. Sorun nedir, Bay Baldwin mi? Daha önce kimse sana *HAYIR* demedi mi? Buna alışmalısın... belki bir iki şey keşfedebilirsin!"

O kadar kızmıştım ki titriyordum. Gözleri kapalıydı, bu yüzden ne düşündüğünü ya da onu üzüp üzmediğimi anlayamadım. Umursadığımdan değil!

"Bu aptalca bir hareketti, Kristoff. Madem senin için çalışmak bu kadar cazip, neden sıradaki kıızı işe almıyorsun? Hafızam beni yanıltmıyorsa, o ilk görüşmede birkaç aday vardı. Git getir onları. Daha kaç kere işi reddetmem gerekiyor?"

Telefonumun çaldığını hissettim ve çantama gidip ekrana bakmak için çıkardım. Arayan kızımdı. Kristoff'tan uzaklaşmayı her şeyden çok istiyordum ama eve dönmemin hiçbir yolu yoktu.

Cevap düğmesini kaydurdum. "Merhaba Sienna," diye cevap verdim en büyük kızıma. Masa örtüsünde var olmayan bir kırışıklığı düzeltirken kendimi sakinleştirmeye çalışıyordum.

"Hayır, hiçbir sorun yok. oluyor?" Sienna son zamanlarda damarına basmaya çalışıyordu, ergenlik hormonları geç geliyordu. Sürekli dışarı çıkmaya ya da gizlice kaçmaya çalışıyordu. Erkek arkadaşıyla, kız arkadaşıyla ya da evde kalmamak için başka biriyle buluşmak için hep bir bahanesi vardı.

Kristoff'un gözlerini üzerimde hissettim ve Sienna'nın dışarı çıkmak için standart bahanesini dinlerken gözlerimdeki meydan okumayla ona baktım.

"Bunu dün gece konuşmuştuk Sienna," diye mırıldandım telefonda.
"Cevabım hâlâ hayır."

Patlamasını dinleyerek birkaç saniye bekledim ve sonra araya girdim.
"Sebep ne olursa olsun, umurumda değil. Ev yanmadığı sürece evde kalacaksın."

Ve bir başka taşkınlık dizisi.

"Cevabım hâlâ hayır Sienna. Birazdan gelip seni ." İçimi çektim. "Evet, kızgın olduğumu biliyorum. Sen farkına bile varmadan bir ay geçmiş olacak. Hmmm, eğer bunu yapıyorsa zaten o kadar da iyi bir adam değildir, değil mi? Tamam, gitmem gerek. Eve döndüğümde konuşuruz. Seni seviyorum." Tık sesini bekledim ve telefonu kapattım.

O benim ölümüm olacak. Erkeklerin çok daha kolay olduğunu duydum. Onlar sadece pislik. Pisliklerden bahsetmişken, Kristoff'a dönüp baktım.

"Bunun için özür dilerim," diye özür diledim. Her ne kadar beni kızdırmış olsa da, terbiyemi bir kenara bırakmam için bir neden yoktu.

"Endişelenme," diye cevap verdi, sesi sakindi. "Her şey yolunda mı?" "Evet," diye cevap verdim sıkıca.

Bana bakıyordu ve sakın kalıp kıpırdamamak benim için çok zordu. Beni Starbucks'ın otoparkında arabamı park ettiğim yere geri götürmesini istemeye hazırdım ki konuşmaya başladı.

"Gemma, sana benimle çalışman için iki aylık bir deneme süresi teklif etmek istiyorum." Bana hesaplı bir şekilde bakıyordu. Sanki kazanmak için pazarlık yapıyormuş ve ödül de benmişim gibi hissediyordum. "Ücret son teklifimle aynı olacak, ancak senden hiçbir kişisel temas istemeyeceğim. Bu profesyonel bir ilişki olacak. Deneme süresinin sonunda, bu işin kişisel sözleşmeye değip değmeyeceğine karar verebilirsiniz. Değmezse, sana başka bir iş bulmaya hazırım.

Şirketimde başka bir yerde uygun bir pozisyon, hangi pozisyon ilginizi çekiyorsa."

Teklifi karşısında şok olmuştum. Beş dakika içinde ne değiştiğini merak ederek ona şüpheyle baktım.

Kristoff ona güvenmekte tereddüt ettiğini hissetti ve sert bir sesle ekledi. "Hata yapma! Seni istiyorum. Ve adımı haykırmanı istiyorum. ve seni sikmem için bana yalvaracaksın. Ama bekleyebilirim. Eğer bu işi denersen, ben de beklerim. Bu iş ikimiz için de iyi olabilir."

Vücudum onun sözleriyle ısındı, bu hain vücuda lanet olsun. "Eğer bu bir tür tuzaksa Kristoff... ya da bir şey yapmaya kalkarsan seni önceden uyarmalıyım, kıcına tekmeyi basmaktan çekinmem."

Gülümsedi. "Bu adil bir uyarı Gemma... ama kendimi hiç kimseye zorlamak zorunda kalmadım. Ve kendimi asla sana karşı zorlamam ya da seni incitmem."

Durakladı; gözleri bana dikilmişti. Masanın üzerine eğildi ve fısıldadı, "Senin tatlı amını aldığında, başka bir erkek istemeyeceksin." Eğer değil, ne zaman dediğini fark ettim.

Çaresizdim. Bir işe ihtiyacım vardı ve bu benim son seçeneğim gibi görünüyordu.

Ama vücudumun onunkine kemanın yaya verdiği tepki gibi tepki verdiğini düşünürsek, bunun tehlikeli bir rota olduğunun farkındaydım.

Düşüncelerimi böldü ve "Benim için çalışır mısın?" diye sordu.

Kolonyasının kokusunu alabiliyordum, bana çok yakın eğilmişti ve bacaklarımın arasından sıcaklık akıyordu.

"Evet," diye cevap verdim sessizce. Çünkü gerçekten, başka ne seçenek vardı ki?

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Altıncı Bölüm

I hafta sonunu evi temizleyerek ve kızlarımla oynayarak geçirdim. Ve tüm bu süre boyunca Kristoff'un teklifinin pek çok açıdan yanlış olduğunu tekrar tekrar düşünmekten kendimi alamadım. Ben

Ayrıca çok uzun zamandır hatırlayamadığım kadar gergindim. Bütün gün inkar edebilirdim ama Kristoff Baldwin beni tahrik etti. Ve bu kötüydü! Kocam öldüğünden beri seks yapmamıştım ve bunun bir hata olup olmadığını ciddi ciddi düşünmeye başlamıştım. Daha önce bu konuda bir şampiyon değildim ama biraz stres atmalıyım.

Öte yandan, çalışacağım için heyecanlıyım. Çalışmadığım son beş ay özgüvenim ve ailem için maddi açıdan zor geçmişti. Dolabımı gözden geçirdim ve iş kıyafetlerimi gündelik kıyafetlerimden ayırdım. Hiç değilse patronumun tercih ettiği şekilde giyindiğimden emin olabilirdim, ikinci sözleşmesinde tercih edilen kıyafetlerin etek veya elbise olduğunu belirttiğini düşündüm.

Pazartesi günü, sabah sekizde resepsiyona giriş yaptım. Dizimin sadece bir santim üzerinde siyah kalem bir etek, siyah topuklu ayakkabılar ve dirsek kollu, boynu ve göğsünün üst kısmı açık, ancak hiçbir şeyi göstermeyen açık yeşil bir bluz giyiyordum. Topuklu ayakkabı giymek beni hiç heyecanlandırmıyordu.

Beni bekliyorlardı, bu yüzden bir personel bana asansörü ve nereye gitmem gerektiğini gösterdi. Asansörden yukarı çıkarken nabzımın hissettim. Kristoff'u göreceğim için bu kadar gergin olmam çok saçmaydı. Bu onun yapabileceği bir şey değil.

Beni onunla seks yapmaya zorluyor!

Ama itiraf et Gemma. Onunla seks yapmaktan hiç çekinmezsin.

Ben tam bir sepet vakasıyım. Betty bundan çok hoşlanırdı, bu yüzden kendime sakladım.

Kimberly ile aynı yerde karşılaştım. Masasına gittiğimde, "Aramıza hoş geldin, Genevieve." dedi.

Tüm bu iş hakkında gergindim. Daha önce hiç idari yapmamıştım.

"Teşekkür ederim," dedim gülümseyerek. "Lütfen bana Gemma deyin."

Yanıma geldi ve bana masamı gösterdi. "Kimlik bilgilerinizle birlikte sizin için yeni bir dizüstü bilgisayar bile. Bu sayede uzaktan ya da gerektiğinde evden çalışabileceksin. Yerleştikten sonra lütfen Bay Baldwin'e rapor verin."

Kimlik bilgilerim üzerinde çalıştım ve dizüstü bilgisayarımı giriş yapabileceğim şekilde ayarladım. Girişi ve sahip olmam gereken tüm erişimi test ettikten sonra ofisine gitmek için kalktım. Neden girmek istemediğimi bilmiyorum ama birileri için çalışıyorsanız onları görmek zorundasınız sanırım.

Kimberly mutfaktan dönüyordu ve patronu görmeye gitmeye hazır olduğumu fark etti.

"Buyurun," dedi ve bir fincan kahve koydu. "Bay Baldwin ona kahve getirmenizi bekliyor. Görevlerinizden biri de her sabah ona kahve getirmektir. Sade sever, şekersiz ve kremasız. "

"Oh," dedim. "Tamam." *Ne kadar aptalca*, diye düşündüm kendi kendime. Adam neden kendi kahvesini almıyordu ki? Muhtemelen bacaklarını esnetmek ona iyi gelecektir. Ama bir şey söylememeye karar verdim.

Geniş pencerelerinden ışık sızan büyük ofisine girdim. "Günaydın," dedim masasına yaklaşırken. Duyabildiğinden emindim. Sesimdeki gergin tonu. "Kimberly bana kahveni verdi."

Bilgisayarından başını kaldırdı ve o seksi yeşil gözleriyle beni değerlendirdi. Gözleriyle beni soyuyormuş gibi hissettim.

"Lütfen ." Bardağını yere bıraktım ve oturdum. müdürün odasında gibi hissediyordum. Dizlerimi yana doğru eğdim. Kafamı kaldırdım ve Kristoff'u bana yakaladım. Tanrım, bana bakışı kendimi dünyanın en seksi kadınıymışım gibi hissetmeme neden oldu. Teklifini kabul ettiğimden beri yüzüncü kez kendime bunu kabul etmenin yanlış olduğunu söyledim. Yine de buradaydım... Ofisinde oturmuş, bacaklarımı sergiliyordum.

İyi bir başlangıç değil Gemma... hiç iyi değil!

Kendimi rahatsız hissederek, "Ah... bu kadar kısa bir etek giymeyeli uzun zaman olmuştu," mırıldandım.

Vücuduma baktı ve sonra tekrar yüzüme geldi.

"Bu ofisteki görevlerinizi ve hiyerarşiyi açıklamak istiyorum. Bana bağlısınız, ancak gerektiğinde Kimberly'ye yardım edeceksiniz. Şunu açıkça belirtmek isterim ki Kimberly sizin için çalışmıyor, siz de onun için çalışmıyorsunuz. Bugün yardıma ihtiyacı olan bazı konular var, lütfen onları halledin ve sonra bana geri dönebilirsiniz."

"Elbette, mantıklı," dedim.

"Sorunuz var mı?"

"Hayır."

Başka bir şey eklemediği için kalktım ve ofisinden çıktım. Ondandır emir almaya ya da kahvesini getirmeye alışmak zaman alacaktı. Kendime kızarak başımı salladım. Bu bir maaş çekiydi, şu anda önemli olan tek şey buydu.

Bütün gün idari işlerle meşguldüm. Kimberly'ye yardım edebildiğim için mutluydum ama aklımı bütün gün kullanamadım. Şikâyet etmeye bile cesaret edemediğimi kendime hatırlatıp durdum. Aldığım maaş, yaptığım işlere göre çok yüksekti. Ne olduğunu anlamadan önce

Saat beşte Kimberly kapıdaydı ve bana bugün harika iş çıkardığımı söylüyordu.

Kristoff'un ofisinin kapısını çaldım ve içeri girip girmeme konusunda emin olamadan başımı içeri uzattım.

"İçeri gel," dedi. Masasına doğru yürüdüm ve bana oturmamı işaret etti.

"Nasıl gitti?" diye sordu.

"İyi," diye cevap verdim. "Kimberly çok fazla hokkabazlık yapıyordu, bu yüzden gereken epeyce şey vardı. Sanırım bugün iyi bir ilerleme kaydettik. En azından o öyle söyledi."

"İyi," diye yanıtladı. "Siz ikiniz nasıl ?" Bir kaşımı kaldırdım. Garip bir soruydu.

"İyi, sanırım." Bununla ne demek istediğinden pek emin değildim. "Tam olarak çene çalma moduna geçmedik ama ondan hoşlandım."

"Güzel," dedi kravatını gevşetmeye giderken. Gözlerim hareketlerini takip etti ve bronz tenini fark ettim. O boyun... Bir erkeğin boynunun çekici olabileceğini hiç düşünmemiştim. Kravatını gevşeten ben olsaydım ne yapacağımı hayal ederek vücudumun ısındığını hissettim.

Karşımdakinin patronum olduğunu kendime hatırlatarak düşünce trenimi durdurdum ve gözlerinin içine baktım. Lanet adam ona aval aval baktığımı fark etti. Yemin ederim

Her hareketimi fark etti! Bir şey bekliyormuş gibi bakıyordu.

"Hepsi bu kadar mı?" Sesim boğuklaşarak sordum. Bu adamla mesafe koymalıyım.

"Öğle yemeği yedin mi diye sordum," diye cevap verdi. Düşündüm ve yemediğimi fark ettim. Nasıl oldu da yemek yemeyi kaçırdım?

"Ah, hayır... öğle yemeğini nasıl kaçırdığımı bilmiyorum?" Mırıldandım. "Neyse, neredeyse akşam yemeği vakti geldi." Masasından kalktı ve geldi.

"Hadi gidip yemek yiyelim," dedi. "Sence vaktin var mı? Hızlı bir yemek olacak."

Ona emin olmadan baktım. Onun için çalıştığım ilk gündü ve ben onun kıyafetlerini çıkarmayı hayal ederken o şimdiden birlikte akşam yemeği yemeye başlamıştı. Bu hiç iyi gitmiyor.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye başladım.

"Gemma, bu sadece hızlı bir akşam yemeği," dedi Kristoff. "Seni kontrol altında tutacağıma ve beni baştan çıkarmana izin vermeyeceğime söz veriyorum."

Şok içinde ona baktım. "Ben asla..." Gülümsediğini fark ettim ve benimle dalga geçtiğini anladım. Tamam, belki de kıyafetlerini zihinsel olarak çıkardığım için benimle yarı alay ediyordu.

Saatime baktım. Kayınvalidem saat sekize kadar bizim evde kızlarıma bakacaktı. Neyse ki iyi bir ilişkimiz vardı ve kızlar onu çok severdi. Sık sık Jack'in hatalarının farkında olup olmadığını merak ederdim ama bu konuyu hiç açmazdım. Bazen Jack ve beni birlikte gördüğünde yüzünde bir acıma ifadesi gördüğüme yemin edebilirdim, ancak kime acıdığından emin değildim.

Hızlı bir akşam yemeği için yeterli zamanım olduğunu düşünerek "Tamam," diye cevap verdim. "Sadece size kontrol altında tutulacak bir şey olmadığını kanıtlamak için. Dur bir kontrol edeyim telefon." Ben çantamı alıp mesajlarımı kontrol ederken o da arkamdan geldi. Sienna'nın hepsinin büyükanneleri tarafından alındığını ve kız kardeşleriyle birlikte bizim evde olduğunu bildiren bir mesaj attığını doğruladım.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim. Beni ofisten çıkarırken eli . Asansöre birlikte girdik, eli hâlâ sırtımdaydı. Çok güzel kokuyordu ve sıcaklığı her yerimi karıncalandırıyordu. Onunla akşam yemeği yemenin hiç de iyi bir fikir olmadığından emindim.

Asansörden çıkıp binadan temiz havaya çıkarken Sienna'ya mesajını aldığımı fazla uzun kalmayacağımı bildiren bir mesaj attım.

Caddenin karşısına geçtik ve birkaç adım ötede şık görünümlü bir restoran vardı. Tıklım tıklım görünüyordu ve umarım aklında orada hızlı bir akşam yemeği yoktu, çünkü o kuyrukta hızlı bir şey olmayacaktı. Tabii oraya gittik.

Ona bakmak için döndüğümde, kim olduğunu göremesem de birine başını sallıyordu.

Bana baktığında, sonunda dedim ki, "Ummm... Bunun hızlı olacağını sanmıyorum. Belki de bunu başka bir zaman yapmalıyız?"

Bunu söyler söylemez bir hostes yanıma geldi ve "Bay Baldwin, sizin için bir masamız hazır" dedi.

Kristoff'a şaşkınlıkla baktım ama eliyle sırtımı dürttüğü için hostesi takip etmeye karar verdim.

Oturduğumuzda menülerimizi aldık ve garson siparişimizi almak için hemen geleceğine söz verdi. Menüü açtım ve fiyatlar karşısında şok oldum. Şikâyet etmek için Kristoff'a baktım ama onun bana baktığını görünce vazgeçtim.

"Hoşuna giden bir şey görüyor musun?" diye sordu.

"Ah, evet..." En ucuz şeyi alacağım. Garson geldi ve tavuklu Sezar salatamı ve bir bardak su sipariş ettim. Kristoff her nedense pek mutlu görünmüyordu, ama hakkını yemeyelim, hiçbir şey söylemedi. Kendisi için bir fileminyon ve tam olarak anlayamadığım bir meze sipariş etti.

Garson gittiğinde Kristoff bakışlarını bana sabitledi ve ben kendimi rahatsız hissetme noktasına geldim.

"Çok zayıfsın," diye yorum yaptı.

"Sen de çok zengin ve çok kibirlisin," diye karşılık verdim. "Yeterince yemiyorsun," diye karşılık verdi.

"Nereden biliyorsun?" Ben de cevap verdim. "Beni sadece iki kez yemek yerken gördün." "Ne yemekten hoşlanırsın?" diye sordu. "Salata dışında."

Bakışına karşılık verdim. "Gerçekten ne istersen. Tatlıları severim," dedim gülümseyerek. "Ortanca kızım bu geni miras aldı."

"Demek üç kızınız var?" sordu ama ikinci görüşmemde bu konuyu açtığı için biliyordu.

"Evet," diye cevap verdim. Özel hayatımın kapısını açtığım için kendime kızıyordum.

"Hep çocuk mu istiyordun?" diye sordu.

Rahmetli kocamı ve yemin ettiğimiz andan yaşadığımız zorlu yolu düşünüyorum. "Hmmm... Sanırım," diye belli belirsiz cevap verdim.

"Kaç yaşındalar?"

Ona baktım ve yüzünde sadece hafif bir ilgi vardı. Tereddüt ettiğimi hissederek ekledi: "Eğer bu konuda konuşmaktan , başka bir konu seçebilirsin."

"Benimle ilgili her şeyi araştırdığına göre, muhtemelen zaten biliyorsundur... Sienna on altı, Saoirse beş ve Sierra iki yaşında," diye cevap verdim. Sonra konuyu benden uzaklaştırmak için, "Hiç çocuğunuz var mı?" diye sordum.

Bana şaşkınlıkla baktı. "Hayır, benim çocuğum yok." "Hmmm... şaşırmış görünüyorsun?" Suyumu aldım yudumladım. I Sanırım sinirlerimi yatıştırdı. "Çocuğunuz olup olmadığından emin değil misiniz?"

"Sanırım herkesin benim hakkımda her şeyi bildiğini sanıyordum. Bu nedenle sorunuz beni şaşırttı."

Ona ilgiyle baktım, onu inceliyordum.

"Sanırım seni Google'da arayabilirim ama zaman ne eğlencesi kalır ki?" dedim alaycı bir şekilde. "Ayrıca, insanlar hakkında makale okumaktan nefret ediyorum."

Güldü ve bir an için gülümsemesiyle büyüledim. Onu yirmi yaş daha genç gösteriyordu. Tam zamanında, garsonumuz yemeklerimizle geri geldi.

Kaplarımı aldım ve salatamı ve tavuğumu keserek ısırmak için yönetilebilir hale . Daha önce hiç bu kadar lezzetli bir salata yememiştim, onu mükemmel yapmıştı.

"Burası en iyi salataya sahip," diye övündüm. "Bu sos harika. Genelde sosları pek sevmem."

Kristoff gülümsedi. "Bifteği denemelisin."

"Teklif mi ediyorsun?" Şimdi yine onunla alay ediyordum. "Dikkatli olsan iyi olur. Yemeksiz kalacaksın."

Küçük bir parça kesti ve çatalı masanın üzerinden bana doğru sürüklendi. Gözleri bana odaklanmıştı ve ağzım açık bir şekilde öne doğru eğilerek biftek parçasını ağzıma sokmasına izin verdim. Bir için gözlerimi kapattım ve içimden bir inilti kaçtı. Keyifle çiğnedim, tat alma tomurcuklarım yemeğin tadını çıkarıyordu.

Yutkunduktan sonra ona gülümsedim. "Bu çok iyi."

"Bir ısırık daha ister misin?" O yeşil ışıltılı gözleriyle bana gülümsedi.

"Hayır, teşekkür ," diye cevap verdim gülümseyerek. "Yemeğimi bitirsem iyi olacak. "Yemeğimi bitirsem iyi olur.

Salatamdan bir ısırık ister misin?" "Böyle

iyiyim. Ama teklifin için

teşekkürler."

Sonrasında yemeğimizi oldukça hızlı bir şekilde bitirdik. Birlikte dışarı çıktık ve temiz hava ile rüzgâr tenimde iyi hissettirdi. Eli yine belimdeydi ve beni ne kadar sıcak hissettirdiğini görmezden gelmeye çalıştım. Önümüzdeki iki ayı atlatmak ve ardından daha güvenli bir departmanda iş bulmak istiyordum. Şu anda herhangi bir ilişkiyi karşılayamazdım.

"Araban garajda mı?" diye sordu. Başımı salladım. "O zaman seninle oraya kadar yürüyeyim."

"değilsin... gerçekten, idare edebilirim."

Kolu sahiplenici bir şekilde bana dolandı ve fikrini değiştirmek için söyleyebileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordum. Birlikte sessizce garaja doğru yürüdük ve ben beyaz pilotumu işaret ettim.

Kapının kilidini açmak için anahtarlarımı çıkarırken "Benim," dedim. Kapıyı hemen açtı ve içeri girmeme yardım etti. Şoförü ve arabası birkaç park yeri ötedeydi ve ben uzaklaşırken dikiz aynasından bana baktığını görebiliyordum.

Yedinci Bölüm

N O gün işe gittiğimde daha oturmadan Kimberly Kristoff için masama bir kahve bıraktı.

"Geç kalmadım, değil mi?" diye sordum.

"Hayır, hiç de değil. Tam zamanında geldiniz," diye cevap verdi ve gülümsedi. Bunun iyiye işaret olmadığına dair bir şüphem vardı.

Ofisine girdim ve kahvesini oturttuğumda başını kaldırıp bana baktı. Sandalyesine yaslandı ve beni izledi.

"Günaydın," dedim. *Ne haltlar burada? Şimdiden bir şeyleri berbat mı ettim?*

Bana bir kart uzattı, ben de almak için doğru eğildim. Kredi kartı olduğunu fark ettim.

"Ah, sana bir şey almamı ister misin?" Neden onun kredi kartına ihtiyacım olduğunu şaşırmış bir sordum.

"Hayır, bu senin gidip kendine bir kokteyl elbisesi alman için. İstersen başka kıyafetler de alabilirsin."

Kendime, giydiklerime baktım ve sonra tekrar ona döndüm. En yeni modellere ya da en pahalı kıyafetlere sahip değildim ama giydiklerim kaliteliydi ve yine de çok güzeldi. Kaşlarımı kaldırdım, ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Bugün iş kıyafetleri ve kokteyl elbiseleri almak için alışverişe çıkın ve eğer havanızdaysanız iç çamaşırı da alın. Kimberly sana bir spa salonundan randevu aldı. Saçını ve tırnaklarını yaptıracaklar. balmumu."

Ne söyleyeceğimden emin değildim, bu yüzden ona bakmaya devam ettim. Gözlerinde meydan okuma olduğunu açıkça anladığım bir ifadeyle bana bakıyordu ama ben sanki bir irade savaşı yaşıyormuşuz gibi ona ters ters bakmaya devam ettim.

"Ne için?" diye sordum ve sonra ekledim. "Saçımı yeni yaptırdım."

"Kadınların şımartılmaktan hoşlandığını sanırdım," dedi kaşlarını kaldırarak.

"Yapıyoruz... bizim seçimimiz olduğunda." Sesim biraz daha tiz çıkmıştı. "Peki ciddi mi? Balmumu mu? Sırada ne var? Bana ne yiyebileceğimi söyleyeceksin. Dürüst olmak gerekirse, Kristoff. Sözleşmede bunların hiçbirini şart koştuğunu hatırlamıyorum."

"Ne yazık ki Gemma, o sözleşmeyi sen imzalamadın," diye sakince cevap verdi. Sanırsınız ki spor takımlarını tartışıyoruz.

"Yani... ne? Benden intikam alma yöntemin bu mu?" Kristoff her şeye rağmen sakinliğini korurken, ben gittikçe daha fazla sinirleniyordum.

"Tıraş olmam gereken günleri de belirlemek ister misiniz?"

"Gemma, sakın ol... Katılacağımız bir iş etkinliği var. Henüz tarihi açıklamadılar ama hazır olmanızı istiyorum. Son dakikada açıklama eğilimindeler."

"Peki bu iş etkinliği için balmumu şart mı?"

Ona şüpheyile baktım. Sandalyesine o seksi gözleriyle beni izlerken hiç irkilmedi. Sonra kendime onun benim patronum olduğunu hatırlattım.

"Her neyse," diye mırıldandım. "Bence bu para israfı. Ama hey, yeni bir saç modeli yaptırmamı, ağda yaptırmamı ve yeni kıyafetler giymemi istiyorsan, tamam. Bu senin paran. Ama iç çamaşırı almayacağım!"

"Kimberly size tercih mağazaların bir listesini verecek," diye ekledi, iç çamaşırları hakkındaki yorumumu görmezden gelerek.

Kendimi başımı sallarken buldum.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var Gemma?" diye sordu.

"Hayır, de değil," diye cevap verdim biraz alaycı bir şekilde. Sonra yorumumu kendime saklayamayarak ekledim, "Sence de bu bir biraz abartılı, kontrol mü? Dürüst olmak gerekirse, mağaza bulma konusunda oldukça yetenekliyim. "

"Güzel," diye bitirdi sözlerini, son yorumumu görmezden gelmeye karar vererek. Gözlerinin bana güldüğüne yemin edebilirdim. "Bu işin avantajlarından biri de bu. Bundan faydalanmalısın. İşin bittiğinde tüm makbuzları Kimberly'ye ver."

"Sosyal haklardan bahsederken bu konuyu açtığını hatırlamıyorum," diye biraz huysuzca konuştum.

"Daha önce hiç kimse bu ikramiyeden şikâyet etmemişti Gemma. Umarım sen ilk olmazsın." Gözlerinde bir meydan okuma vardı.

Omuz silktim ve ofisinden çıktım. Kimberly gülümseyerek beni bekliyordu. "Heyecanlı mısın?" diye sordu.

"Sanırım öyle," diye mırıldandım, ama aslında öyle . Sadece havamda olduğumda ve param olduğunda alışveriş yapma eğilimindeydim ve bu ikisi genellikle aynı anda gerçekleşmezdi. Ve bugün gerçekten de alışveriş havamda değildim. Salonlarda oturmaktan da nefret ederdim... ve o benden saçımı, tırnaklarımı ve ağıdamı yaptırmamı istiyordu. "Sen de kendine şirket parasıyla kıyafet alıyor musun?"

"Evet ve buna bayıldım. Kesinlikle bana para kazandırıyor... ve o da bunu karşılayabiliyor!" Kimberly bana cevap verdi.

"Ama balmumu? Bu biraz fazla değil mi?" Ben sordum.

"Sadece . bir de yüz bakımı ekle, aldırma. Başkasının parasıyla kendi şımartılma günün olsun," diye önerdi. "Bunu hak ediyorsun. Eminim bekâr bir anne olarak nadiren şımartılıyorsundur."

"Ne büyük kayıp," diye mırıldandım. "Sanırım birkaç saat sonra görüşürüz." Gerçi Kimberly haklıydı. En son ne zaman şımartıldığımı hatırlamıyordum. Doğrusu, Kristoff'un şımartılma masraflarını karşılaması beni heyecanlandırmamıştı. Sanki bunun için ona bir şey borçluymuşum gibi hissediyordum. Ama Kimberly bunun da ikramiyesinin bir parçası olduğunu söylemişti!

Kimberly, "Tüm gününü ayır," diye önerdi ve kahkahalarını duydum.

Tercih edilen mağazalara gittim ve birkaç etek, bluz, bir elbise aldım, Standart siyah bir kokteyl elbisesi ve ona uygun bir çift ayakkabı. İç çamaşırı bölümü gözüme çarptığında mağazadan ayrılmaya hazırdım.

Kristoff'la kişisel sözleşmeyi kabul etmeyeceğimi zaten biliyordum ama güzel bir iç çamaşırı istiyordum. Sonra kendime Kristoff ve Kimberly'nin bunu fişte göreceğini hatırlattım ve oradan uzaklaştım. Hayır. Onu haklı çıkarma şansım yok.

Yaklaşık dört saat sonra, yeni bir kıyafet, yeni bir saç modeli giymiş ve bahsetmek istemediğim yerlerime ağda yaptırmış olarak ofise geri döndüm. Çok kızgındım ve Kristoff'a ağzının payını vermek niyetindeydim. Faturaları Kimberly'ye uzattım ve o da kaşlarını çatarak baktı.

"Ummmm... çok mu fazla harcadım?" Belki de aşırıya kaçmışımdır diye endişelenerek sordum.

"Hayır, yakınından bile geçmiyor. Hiç bu kadar küçük bir makbuz görmemiştim," dedi. İçimde tuttuğumun farkında bile olmadığım bir rahatlama nefesi verdim.

Bana baktı, yeni kıyafetler giydiğimi fark etti. "Yine de güzel görünüyorsun."

"Teşekkür ," diye cevap verdim ve dizüstü bilgisayarımı açarak koltuğuma oturdum.

E-postalarımı kontrol ettim ve gelen kutumda bekleyen birkaç elektronik tablo vardı. Kristoff'un birkaç toplantısını planladım, takvimine göz attım ve bir de baktım ki gün bitmiş. Kristoff'un işinin başında olup olmadığından emin değildim.

geri döndüğümü biliyordum ve bundan memnundum. Çok şey yaptığımı hissediyordum. Kimberly gidiyordu ve ben de gitsem mi yoksa patrona mı danışsam diye düşünürken Kimberly : "Bay Baldwin ofisinde değil, o yüzden sen de gidebilirsin."

Ona gülümseyerek baktım. "Günümü güzelleştirdin Kimberly. Akşam yemeğini çocuklarımla yiyeceğim."

Bir sonraki hafta göz açıp kapayıncaya kadar geçti. Kristoff'un gereksinimlerine, programına, iş toplantılarına ve çok sayıda hesap tablosuna aşına başlamıştım. Finans alanındaki kariyerim boyunca hesap tablolarıyla vakit geçirmeye alışkın olduğum için sonuncusu benim için gayet iyiydi. Kimberly çok yardımcı oldu ve inanılmaz derecede sabırlıydı. Aslında iyi bir ekiptik ve becerilerimiz birbirini tamamlıyordu.

Yine bir Cuma günü geldi çattı ve Kristoff'un erken bir iş yemeği vardı, bu yüzden ofisten erken çıktı. Onun yanında değilken kendimi daha rahat hissettiğimi fark ettim. Bu adam beni endişeli hissettiriyordu ve bu hiç hoşuma gitmiyordu. Onun yanındayken sürekli tetikteydim ve sanırım o da bunu anlıyordu.

Kimberly öğleden sonra saat beşte hafta sonu için yola çıktı ve ben de kısa bir süre sonra onu takip edeceğimi söyledim. Bitirmek istediğim birkaç dosya vardı. Herkes gittiğinde, bugün ayrıldığımda Pazartesi sabahı beni bekleyen asılı eşyalar olmayacağına karar verdiğim göreve odaklandım.

Bir saat sonra raporları bitirmiş ve birkaç dosyayı taramak üzereydim. Yüksek topuklu ayakkabılarımı çıkardım, saçlarımı açtım, şakaklarımdaki hafif gerginliğin azalmasına izin verdim ve kulaklıklarımı takıp müziğimi açtım

Ben de taramaya başladım.

Vücudumun rahatladığını hissederken şarkıları mırıldandım ve her seferinde bir belgeyi tarayarak belirli klasörlere yerleştirdim. Vücudum müzikle sallanırken kendimi gerçekten iyi hissettim ve ayaklarım yüksek ayakkabılardan kurtulduğu için çok mutluydu.

Ben de dans etmeye başladım. Katy Perry'nin "Chained to the Rhythm" şarkısı tüm hızıyla devam ederken son belgemi de bitirdim.

Tamamen rahatlamış ve şarkıların ritmine kapılmış bir halde arkamı döndüm ve Kristoff'a doğru koşarken olduğum yerde durdum. Bedenim gibi kalbim de bir anlığına durdu. Birkaç saniye sürdü ama kendimi toparladım ve kulaklığımı kulağımdan çıkardım.

"Kristoff," sesim boğuk çıkmıştı. "kopardın!" Ellerim göğsündeydi. Ne düşündüğünü anlayamıyordum. Orada öylece durmuş, sessizce bakıyor, kıpırdamıyordu. Başım ondan uzaklaşmam için bağıırıyordu ama kıpırdamadım. Vücudunun benimkine bu kadar yakın olmasını seviyordum. Fiziksel yakınlığı özlemiştim ve çok uzun zamandır yalnızmışım gibi hissediyordum. Kristoff bana en son dokunduğunda bir yudum su vermiş gibi hissediyordum ve şimdi sürekli susamışım, daha fazlasını istiyordum... Ondan daha fazlasını istiyordum.

Ellerimi sert göğsüne koyup yakışıklı yüzüne bakmaya devam ettim. Elleri belime gitti, her iki yanıma birer tane ve içime çektiğim nefesi duydum. Başı aşağı indi ve yumuşak dudakları dudaklarıma dokundu. Dokunuşu izin bekler gibi hafıftı. Dili alt dudağıma hafifçe dokundu.

Kollarım boynuna dolandı ve ağzım onu içeri almak için açıldı. Kontrolünü kaybetti ve tutarak beni kaldırdı. Öpücüğü sertleşti, dili ağzımı keşfediyor, alay ediyordu. Bacaklarımı ona doladığımda inledi ve ağzı boynuma gitti.

bir halde yürüdüğünü fark ettim ve kapının kapandığını duydum ama umursamadım. Beni masasına oturttu, bacaklarımı ayırdı ve elleri bacaklarımda, kalçalarımda geziniyordu.

Eteğimi yukarı itti, elleri külotuma uzanırken belimde topladı. Dokunuşunun tadını çıkarırken gözlerim kapandı ve nefesim ağırlaştı. Nereme dokunsa tenimi dağlıyordu. Ağzı yine benimkinin üzerindeydi. Parmakları şişmiş seksimin üzerinde gezinirken. Çok ıslanmışım. Parmakları külotumun üzerindeyken onun da bunu hissedebileceğini biliyordum.

"Ahhh... evet," diye bir ses duydum, benim sesim olmalıydı. Göz kapaklarım çok ağırdı ve geri dönüşü olmayan bir noktadaydı. Açmak ve kendime gelmek istemiyordum. Bunun her dakikasının tadını çıkaracaktım.

Parmakları sürtünürken, dudakları terk etti. Sıcak dudaklarını uyluğumun iç kısmında hissettim. Dili külotumun çizgisini yaladı ve usulca inledim. Parmakları külotumun altına girdi ve beni dokunuşuna maruz bıraktı.

"Oh," diye iç geçirdim. Külotumu çıkardı ve elleri bacaklarımı daha da ayırdı. Sıcak ve ıslak ağzı en hassas yerimi kapladı. Onun

Dili tembel daireler çizerek klitorisimi okşadı, parmakları beni ayırdı ve içeri daldı. Hayatımı kurtarmak için masasına tutundum. Yumruğumu emdi, beni ağzına doğru eğdi, dili beni daha sert, daha hızlı çalıştırırken ondan daha fazlasını istedim. Nefes nefese kalışım arttı, alçak sesle inlemelerim sessizliği bozdu.

"Kristoff," diye fısıldadım dudaklarımı yalayarak. Sanki anlamış gibi emişini artırdı. Vücudumdaki basınç arttı ve zevk daha önce hiç olmadığı kadar yoğundu. Çok yaklaştığımı biliyordum. Vücudum bir orgazmı patladı ve ona karşı sallandım, aşırı coşku içinde tükendim.

Dudaklarıma yaklaştı, bakışları , eğildi ve beni dudaklarımdan sertçe öptü. Dilinde kendi tadımı alabiliyordum.

"Bana bunu istediğini söyle Gemma," sesi derindi. "Evet," diye cevap verdim nefes nefese.

"Tam teslimiyetini istiyorum," diye fısıldadı boynuma, bedeni bedenime yaslanmıştı. Arzumun sisi yüzünden zar zor düşünebiliyordum. Bedenim şimdiye kadar yaşadığım en iyi orgazmı yaşıyordu ama ben daha fazlasını istiyordum. Onu içimde istiyordum. "Bana tam teslimiyet göstereceğini söyle Gemma. Hepsini istiyorum."

Son sözleriyle aklım bana aceleyle geri geldi. "Hayır..." Sesim hırıltılı çıktı. "Kristoff... bekle."

Kaslı vücudu hâlâ benimkine yaslanmış, kollarım boynuna kilitlenmiş olmasına rağmen hemen durdu. Nefesimi sakinleştirmeye çalışarak birkaç derin nefes aldım.

"İyi misin?" sorusu beni hazırlıksız yakaladı.

"Evet... Üzgünüm, Kristoff. Yapamam... bunu yapamayız." Hayatımın en iyi orgazmını yaşadıktan hemen sonra bunu söylediğim için kendimi bok gibi hissediyordum. Kolları etrafımda sıkılaştı.

"Özür dilerim Gemma," diye fısıldadı saçlarıma doğru. "Çok hızlı gittim..."

Ah kahretsin... Özür dilemesi beni daha kötü hissettirdi.

"Bütün suçu üstlenme. Ben tamamen isteyerek katıldım, Kristoff."

Daha önce hiç bir şey yapmamıştım. Bütün suçu ona atmak daha kolay olurdu ama bunun adil olmayacağını biliyordum. Kontrolümü kaybettiğim için kendim hakkında ne düşünmem gerektiğinden emin değildim, bu yüzden onun bakışlarından kaçınmak için gömleğimi düzeltmeye odaklandım.

Külotumu giymeme yardım etti ve Kristoff'u rahmetli kocam Jack'e benzetmekten kendimi alamadım. Jack'i düşünmek soğuk bir duş gibiydi ve tüm vücudum kaskatı kesildi.

Şimdi oraya gitme Gemma. Kristoff'un bakışları üzerimdeydi ve onunla yüzleşmeye dayanamıyordum.

"Seninle arabana kadar yürüyeceğim Gemma," dedi Kristoff, sesi hiçbir şey olmamış gibi sakindi. Başımı kaldırıp ona baktım ve o anki halimden eser yoktu.

Az önce vücudumu verdiğim tutkulu adam. Sadece patronuma. Nasıl bu kadar çabuk profesyonel moda geçebildiğini anlayamıyordum. Ve bunun beni neden bu kadar rahatsız ettiğini daha da az anlıyordum. Kendimi ucuz hissetmeme neden oluyordu ve az önce paylaştığımız şeyin onun için hiçbir şey ifade etmiyor gibi görünmesi canımı yakıyordu.

"Evet," diye mırıldandım ve beni asansöre ve garaja götürmesine izin verdim.

Ben *bundan daha iyiyim*, diye düşündüm kendi kendime. *Daha iyisini hak ediyorum. Ben düşüncesiz ya da vahşi bir tip değilim.* Arabamın kapısını açtığı anda içeri oturdum ve bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğime karar verdim.

"İyi hafta sonları," dedim ve kapıyı sertçe kapattım ve Kristoff'u geride bırakarak şoförün beklediği kendi arabasına yaklaştım.

Sekizinci Bölüm

Kristoff'tan uzakta kendimi toparlamak için bütün bir hafta sonum olduğu için mutluydum. Eğer paraya ve işe bu kadar ihtiyacım olmasaydı, hemen o işi bırakırdım. Cumartesi sabahı kızlarım en sevdiğimiz yere doğru yürüyüşe çıktılar ve Appalachian patikasının ormanında altı saat yürüdükten sonra hepimiz yorgun ama iyi ve mutlu hissettik.

Çocuklarımın dağınık saçlarını, pembe yanaklarını ve yüzlerindeki gülümsemeyi görünce erken bir öğle yemeği yememiz gerektiğine karar verdim.

"Annemin yeni işini ve benim yeni şirketteki ilk maaşımı öğle yemeği ısmarlayarak kutlamaya ne dersin?"

"Evet," diye hep bir ağızdan onayladılar.

"Nereye gideceğiz?" Sienna sordu.

"D.C.'ye bir uğrayalım, bakalım neler çekecek. Georgetown'a park ederiz," diye önerdim ve fikirler ortaya atılırken ben D.C.'ye doğru 270. karayolunda ilerliyordum.

Otuz dakika sonra Georgetown'daki küçük sokaklarda dolaşılıyor ve en iyi öğle yemeği mekanını arıyorduk. Hava çok güzeldi ve hepimizin keyfi yerindeydi. Dışarıda oturma yeri olan bir bistro gördük ve oraya karar verdik.

"Tamam," dedim. "Dışarıda oturma yeri olan bir yere gidelim. Havanın ve güzel yemeklerin tadını çıkarabiliriz."

Saoirse içeride olmaktan nefret ettiği için zıplamaya başladı. Sağa sola koştu.

"Saoirse, tatlım, lütfen yürüdüğün yere dikkat et. Bana ya da Sienna'ya yakın durun." Kolumu çekiştiren en küçük çocuğuma baktım.

Söylemek istediği şeyi bana dinletmek için kafamı kaldırdığımda Saoirse, şık giyimli yaşlı bir kadına çarptı.

"Awww, çok özür dilerim," diye özür diledim bayandan. "Saoirse, kardeşinin elini tut ve sakinleş. Şimdi bayana ne diyeceksin?"

"Özür dilerim," diye mırıldandı hiç de özür diliyormuş gibi çıkmayan bir sesle. Sonra kadını hayatı boyunca tanıyormuş gibi konuşmaya başladı. "Biz öğle yemeği için dışarı çıkıyoruz. Ve dışarıda oturacağız."

Yaşlı kadın Saoirse'ye gülümsedi. Onu suçlayamazdım; çoğu insan Saoirse'nin coşkusuyla buluşmuştu.

"Gemma," diye seslenen tanıdık bir ses duydum ve donakaldım. Yavaşça sesin geldiği yöne döndüğümde Kristoff'un bakışlarıyla karşılaştım. Nasıl oluyordu da şansım bu kadar yaver gitmemişti de bu kadar insan varken onunla karşılaşmak zorunda kalmıştım?

Gezegen mi?

Benden çok daha uzun boyluydu; sanki üzerimde yükseliyor gibiydi.

"Merhaba, ben Saoirse," dedi kızım ona.

En küçüğümün elini tutarken kızıma baktım ve dalgınlıkla daha önce milyonlarca kez yaptığım gibi dedim ki "Saoirse, yabancılarla konuşma konusunda ne söyledikimizi unutma."

"O bir yabancı değil," diye geveledi. "O benim adımla biliyor. Ve senin adını da biliyor, anne."

"Çünkü az önce ona söyledin," diye araya girmekten mutluluk duyuyordu Sienna. "Hadi anne. Acıktım."

Kristoff'a dönüp baktım ve göğsümde küçük bir sızı hissettim. Onu en azından pazartesiye kadar göremeyeceğimi düşünüyordum. Zihinsel olarak buna hazır değildim.

"Merhaba," dedim ona. Çünkü daha bir gün önce size hayatınızın en iyi orgazmını yaşatan bir patrona başka ne söyleyebilirsiniz ki?

"tanıyor musunuz?" diye sordu yaşlı kadın.

Kristoff cevap verdi, "Evet, anne. Bu Genevieve Rose."

Elimi kadına uzattım. "Merhaba, tanıştığımıza oldum. Aslında oğlunuz için çalışıyorum."

Kristoff'un annesi yaklaşık benim boyumdaydı. Gümüş grisi saçları zarif bir kısa saç modeliydi. Kristoff'ta onun hiçbir benzerini göremiyordum. Gözleri sıcak ve nazikti, koyu kahverengi rengindeydi. Zayıftı ve kırılgan görünüyordu; yine de çok güçlü bir kadın olduğu hissine kapıldım.

"Ben de memnun oldum canım." Sesi nazikti ve konuşurken genişçe gülümsedi. "Çocuklarınız mı?"

"Evet," dedim gururla. "Bunlar benim kızlarım. Sienna benim en büyüğüm." Sonra gülümseyerek küçük iki kızımı işaret ettim. "Saoirse, herkese adını söylemeden duramadığı için zaten biliyorsunuz. Ve bu da Sierra, en küçüğüm."

Saoirse, Kristoff'un kolunu çekti ve ben . Aslında diz çöktü, böylece göz göze gelebileceklerdi. "Evet?"

Kristoff ve annesine bakarak, "Annem bizi yemeğe çıkarıyor," diye gürledi. "Gelmek ister misin? Yeni bir iş buldu." Sanırım Saoirse'm bunun her şeyi açıkladığını düşündü.

Kristoff'un annesi kıkırdadı. "Neden hepiniz bizimle yemeğe gelmiyorsunuz?" "Ah, hayır." Aceleyle kalktım.

Ama Saoirse sanki ben konuşmamışım gibi davranıyordu. "Dışarıda oturabilir miyiz?"

Yürüyüşe çıktık."

"Çok teşekkür ederim ama size katılamayız," dedim. "Aslında sadece hızlıca bir şeyler yapacağız. Çocuklar birazdan yorulacak ve öğle yemeğinizi mahvetmemizi istemiyorum."

Kristoff'un kaçınmak, Saoirse'yi ondan uzaklaştırmak için çok uğraşıyordum ama çocuk onu bırakmıyordu ve bu sırada Sierra beni sıkıca kavramıştı. En küçüğüm yabancılardan hiç hoşlanmazdı. Bugün olduğu gibi bazı günler bunu çok fazla samimiyete tercih ederdim.

"Saçmalama canım," diye ısrar etti Kristoff'un annesi. Gülümsemesi davetkâr ve sıcaktı. "Bize katılırsan çok seviniriz. Bugün benim doğum günüm, bu yüzden beni çok mutlu edersiniz. Çocuklarla birlikte olmayalı çok uzun zaman oldu ve sizin ufaklıklar çok sevimli."

Umutsuzca Sienna'ya baktım. Nedeninden emin değildim çünkü en büyüğümün tek ilgilendiği şey telefonu, erkek arkadaşı ve yemeği idi. Ve şu anda da telefonuna bakıyordu.

"Gemma." Kristoff'un gözleri beni delip geçiyordu. "Neden öğle yemeğini bizimle yemiyorsun? Zaten öğle yemeği için hazırlanıyordun, biz de öyle."

Nefes verdim. Ona dünü atlatmak için bir güne daha ihtiyacım olduğunu söyleyemezdin. "Ah, gerçekten bunun için giyinmedik," dedim. "Daha yeni ormanda yedi mil yürüdük ve eminim..."

"Saçmalama," diye araya girdi Kristoff'un annesi. "Bizimle geleceksin. Mazeret yok..." Sonra Saoirse'ye baktı. "Dışarıda oturacağımızdan emin olabilirsin."

"Evet," bağırdı ve kadının elini tutmadan önce tekrar zıplamaya başladı. Başımı salladım. Yabancılar konusunda onunla gerçekten daha sıkı konuşmalıyım.

Kadın başını bana çevirdi ve "Bu arada, benim adım Lena... Lena Baldwin" dedi.

"Memnun oldum. Gemma Rose," diye karşılık verdim.

Kristoff'a baktım ve bana yürümemi işaret etti. Sonra hâlâ telefonunda kaybolmuş olan Sienna'ya .

"Sienna," dedim. Kafasını kaldırdı ve ben de ekledim. "Patronum ve annesiyle öğle yemeği yiyeceğiz." Omuz silkti ve Saoirse'nin Lena'nın elini tutmasının ardından önümüze geçti, Kristoff ve ben birlikte yürüdük, Sierra da ikimizin arasında benim elimi tuttu.

Tabii ki öğle yemeği bistroda değildi. Ve restoran sadece iki kişilik rezervasyon, hemen altı kişilik rezervasyon ve dışarıda oturma olarak değiştirildi. Pahalı bir restoran olduğu belliydi. Kristoff ve annesi şıklıkları ve pahalı kıyafetleriyle mükemmel bir uyum içindeydiler.

Çocuklarım ve ben batıyorduk. Yürüyüş için giyinmiştik, dışarıda yemek için değil. Kristoff'un randevusu yüzünden bütün günümün bölünmesi beni çok sinirlendirdi.

"Burada yemek yemek için gerçekten uygun giyinmemişiz" diye tekrar mırıldandığımda oturmuştuk.

"Ah, canım," dedi Lena mutlulukla. "Bunun için endişelenme. Buradaki çoğu kadından daha iyi görüldüğünü söyleyebilirim."

Kaşlarımı çattım, etrafıma bakındım ve Kristoff'un annesinin gözlüğe ihtiyacı olup olmadığını merak ettim.

"Sık sık yürüyüşe çıkar mısın?" Kristoff sordu. Bugün onunla vakit geçirmek zorunda olduğum için ve hatta özel hayatıma bir göz attığı için daha da tedirgindim. Buna içerliyordum. Hayatıma ve ruhuma sızıyordu ve bu beni korkutuyordu. Beni iş ortamı dışında görmesini istemiyordum. Onu sadece iş ortamında görürsem kendimden uzak tutmak daha kolaydı.

Uzun bir iki ay olacak, diye düşündüm kendi kendime.

Saoirse benim yerime mutlu bir şekilde "Annem yürüyüş yapmayı seviyor," diye cevap verdi. "Eskiden babamla yürüyüşe çıkardık ama o şimdi cennette, o yüzden gelemedi.

bizimle." kaşlarını çatdı. "Ama annem onun bizi izlediğini söylüyor."

Sonra Kristoff'a doğru eğildi ve ekledi: "Annem yılanlardan korktuğu için ona göz kulak oluyor. Ben büyük bir kıyım; kendi başımın çaresine bakabilirim."

Sienna, "Sen büyük bir kıy değılsin," diye itiraz etti. "Büyük kıyılar ağlamaz." Saoirse'nin gözleri parlamaya başlamıştı ve Sienna bir kelime daha ederse ne olacağını biliyordum, gözyaşlarına boğulurdu. Saoirse'nin tüm mutlu sözlerine rağmen, en sık gözyaşlarına boğulan oydu.

"Sienna," diye uyardım. "Sakın başlama."

Kristoff Saoirse'ye, "Bana büyük bir kıy gibi görünüyorsun," diye karşılık verdi. Sierra benimle Kristoff'un arasına oturmuştu ve şimdi cesurca davranıp Kristoff'un kolunu çekti.

"Ben de büyük bir kıyım," dedi bebek diliyle. Adam başını salladı.

"Üçünüz de kocaman kıyzarsınız," diye onayladı Lena. "Çok gurur duyuyor olmalısınız!" Bu yorumu bana yöneltti.

"Evet, öyleyim," dedim sessizce. "Onlar olmadan ne yapardım bilmiyorum." Bu kadar açık bir yorumla kendimi şaşırttım. Lena çok sıcak ve konuşması kolay biriydi, tüm tavırları beni rahatlatıyordu. Oğluna hiç benzemiyordu.

Konuyu değıştirmem gerektiğine karar vererek, "Mutlu yıllar!" diye ekledim. "Teşekkür ederim," diye cevap verdi.

Saoirse araya girdi. "Pasta yiyecek miyiz? Dileğinin gerçekleşmesi için tüm mumları üfleme yardımcı etmemi ister misin?"

"Doğum günü mumu," diye ekledi Sierra da yardımcı etmeye hevesliydi.

Lena güldü. "Hayır, şimdi değıl, ama bu akşam daha sonra bir pasta alacağım.

Gelmek ister misiniz?"

İkisi de hevesle başını salladı. Gerildim ve kabalık etmeden bunun olmasını engelleme için bir yolunu bulmaya çalıştım. Lena'dan hoşlanıyordum ve onunla vakit geçirmekten keyif aldım. Ama Kristoff'la daha fazla zaman geçirmek istemiyordum ve annesini tanımak kafamda uyarı zillerinin çalmasına neden oluyordu.

Neyse ki garson siparişimizi almaya geldi de bu konuda başka bir şey konuşulmadı. Kristoff dikkatini Saoirse ve Sierra arasında paylaşmış bir kâğıt parçasını boyuyordu. Çocuklarla gerçekten harika anlaştığını kabul etmek zorundaydım. Jack bırakın boyama etkinliklerine katılmayı, bir boyama kitabına bile bakmamıştı.

Sipariş verildikten sonra garson gitti ve Tanrı'ya servislerinin hızlı olması için dua ettim. Sinirlerimin gerildiğini hissediyordum.

"Gemma," diye başladı Lena. "...ne zamandır Kristoff için çalışıyorsun?"

"Sadece birkaç hafta," diye cevap verdim.

"Bu mantıklı," diye cevap verdi. "Oğlumun ofisine pek sık gelmem ama geçen sefer orada sadece Kimberly'yi gördüğümü sanıyordum."

"Evet," diye cevap verdim alçak bir sesle. "Sanırım seni gördüğümü hatırlardım."

"Kimberly ile çalışmayı nasıl buluyorsun?" diye merakla sordu.

"Gerçekten hoşuma gidiyor. Çok hoş ve iyi bir hanımefendi.

Sanırım onda

bir azizin sabrı."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Katılıyorum. Oğlumla çalışan birinin çelik gibi bir sabra ihtiyacı olacaktır. Bu da sizin de çok sabırlı bir insan olmanız gerektiği anlamına geliyor. Oldukça talepkâr olabiliyor."

Ona gülümsedim ama çenemi kapalı tuttum. Oğlunu iyi tanıyordum. Gerçi oğlunun ne kadar talepkâr olduğunun tam olarak farkında olmadığından emindim, özellikle kişisel sözleşme konusunda. Onu aydınlatacak değildim.

"Anne," diye başladı Saoirse. "Ben aç değilim. Sadece bahçeden domates alabilir miyim?"

"Eve gittiğimizde," diye cevap verdim. "Ama anlaşmamızı unutma... En az beş büyük lokma yemen gerekiyor."

"Bahçeniz mi var?" Lena şaşkınlıkla sordu.

"Evet," diye cevap verdim, Kristoff'la yaptığım ilk görüşmede ona bahçede dolaşmayı sevdiğimi söylediğim zamanı düşünerek. Anlaşılan o zamandan beri patronumun ofisinde dolaşmayı sevdiğimi söylemeliydim. Kristoff'un gözlerini üzerimde hissettim ve onun da aynı şeyi düşündüğünü biliyordum. Beni görmezden gelerek "Yol boyunca bir yerlerde toprakta oynamaktan hoşlandığımı keşfettim." diye devam ettim.

"Bu harika," diye haykırdı. "Benim de bir bahçem var.

"Şimdi başın belada Gemma," dedi Kristoff dudaklarında yarım bir gülümsemeyle bana bakarken. "Önümüzdeki saat tamamen bahçeye odaklanacağız.
konular."

Gülümsedim ve Lena'ya baktım. "Bahçeyle uğraşmayı seviyor musun?"

"Evet, muazzam. İlk defa oğlumun bir işvereni işe aldığını söyleyebilirim. Beyni olan bir idari asistan," dedi gururla. Lena'nın gözleri parladı ve yüzünü bir gülümseme aydınlattı. Kadın ne olursa olsun çok güzeldi.

yaşına göre. Onunla yeni tanışmış olmama rağmen, iyi kalpli bir insan olduğunu söyleyebilirim.

Burada patronum ve annesiyle birlikte olmak istemememe rağmen güldüm. "Bundan emin değilim Bayan Baldwin. Beynimin tamamen kapalı olduğu pek çok günüm olduğundan eminim." Kristoff ve annesi konusunda kararsızdım. Onlardan hoşlanmamayı diliyordum ama kendime karşı dürüst olursam, şu anda onların arkadaşlığından gerçekten hoşlanıyordum. Yine de kendime yapmamam gerektiğini söyleyip duruyordum.

"Oh, lütfen bana Lena de." Sonraki bir saat boyunca Lena ve ben bahçeler hakkında konuştuk ve yetiştirme sürecinde öğrendiklerimizi karşılaştırdık. çeşitli bitkiler. Ara sıra Kristoff'un bakışlarını üzerimde hissediyordum ama gözleriyle her karşılaştığımda bakışlarını tam olarak çözemiyordum. En küçük ikisiyle ejderhalar ve tek boynuzlu atlar hakkında sohbet etmeye devam ediyordu, hatta Sienna'yı bile meşgul ediyordu. Arada sırada Lena ona bir soru soruyor, o da tartışmamıza katılıyordu. Dışarıdan bakıldığında bir aile gibi görünüyorduk. Jack'in büyük ve mutlu bir aile kurma hayallerimi öldürdüğünü sanıyordum ama şimdi burada kızlarım, Kristoff ve Lena'yla otururken kendimi bunu dilerken buldum. Bu da beni hayal kırıklıklarından başka bir yere götürmezdi.

Garson yemekle geldi ve biz tartışmaya devam ederken ben Sierra'nın yemeğini kestim, Kristoff da onu ikna etmeye çalışan Saoirse'ninkini kesti hiçbirisi onun için iyi değildi.

Sienna sık sık sohbele katılarak öğrendiklerini ekledi ve Lena bundan etkilenererek birkaç not bile yazdı.

"Bunu kabağında denemem gerekecek." Lena'nın yüzü gülüyordu. "Nasıl sonuçlandığını sana haber veririm."

"Anne," Sienna Lena'yla konuşmama atladı. "Bu gece arkadaşarımla dışarı çıkabilir miyim?"

Kaşlarımı kaldırdım ve en büyük kızıma baktım. Onun bu durumdan faydalanmaya çalıştığının farkındaydım.

"Cezan neydi Sienna?" Bakışlarımı onun güzel açık kahverengi gözlerinden hiç ayırmadan sordum.

"Otuz bir gün," diye cevap verdi, sesi gerilmişti. Çıldırılmıştı.

"Sienna'nın başı büyük belada," diye fısıldadı Saoirse Kristoff ve Lena'ya.

"Kapa çeneni, Saoirse!" Sienna öfkeyle tükürdü. On altı yaşındaki çocuğum

Beş yaşında bir tartışmak.

Sierra araya girme ihtiyacı hissetti. "Uslu dur, Sin."

"Kardeşinle böyle konuşma Sienna," diye sert bir ses tonuyla konuştum. "Peki kaç gün oldu?" Sienna'dan ayırmadan tekrar sordum.

"Yirmi gün."

"O halde cevabınız burada," dedim.

"Ama anne, bunu herkes yapar," diye kendini haklı çıkarmaya çalıştı Sienna. "Ve bu sadece bir kez oldu... Bir daha yapmayacağım. Bir ay boyunca evde tıkalı kalmak benim için hiç adil değil. Notlarım iyi."

"Sienna," diye başladım uyarıcı bir sesle. Bu konuşmayı patronumun ve annesinin önünde yapmak istemiyordum.

"Ama anne..."

"Sienna, dursan iyi olur. Başın büyük belaya girecek," diye araya girdi Saoirse. *Nasıl oluyor da küçüklerim anlıyor da en büyüğüm anlamıyor*, diye düşündüm kendi kendime.

"Kes şunu, Saoirse." Sienna kız kardeşine kızdı. "Anne, bu hiç adil değil. Herkesin erkek arkadaşı var..."

Büyük kızıma düşünceli bir şekilde baktım. Son birkaç yıl onun için zor geçmişti ve her fırsatta isyan etmeye çalışıyordu. Babasının ölümü yeterince zor değilmiş gibi bir de ergenlik hormonları işi iyice zorlaştırmıştı.

"Olabilir Sienna," diye cevap verdim daha fazla tartışmak istemeyerek. "Ama onlar benim çocuklarım değil. Ve bir dahaki sefere erkek arkadaşınla takılmak için dersi asmaya karar verersen, ev okulu konusunu ciddi olarak düşüneceğim. Bu bir erkek arkadaşın olmasıyla ilgili değil, senin yanlış bir karar vermenle ilgili ve eminim erkek arkadaşın da bunu teşvik etmiştir."

"Peki sen nereden biliyorsun?" Sienna öfkeyle sordu. "Onunla tanışmayacaksın bile. Tanışsaydın, iyi bir adam olduğunu görürdün." Sienna aniden ayağa kalktı ve banyoya doğru her an ağlamaya başlayabileceğini görebiliyordum. Onu takip etmek için ayağa kalktım, sonra iki çocuğumu bırakamayacağımı fark ettim. küçükler, geri oturdum.

Birkaç saniye sonra başımı kaldırdım. "Özür dilerim," dedim. "Doğum gününde buna ihtiyacın olmadığına eminim." Yüzüme bir gülümseme yerleştirmeye çalıştım, ancak bunun daha çok yüz buruşturmaya benzediğini hissediyordum.

"Merak etme," dedi Lena. "Anlıyorum. Eğer gidip onunla konuşmak istersen, biz küçükleri burada oyalarız."

"Hayır," dedim. "değil." Banyoya doğru baktım.

"Çıkıyor musun canım?" Şaşkınlığının yüzümden okunduğuna emindim. Lena'nın sorusu bir anda ortaya çıktı. Yüzüm ısınmıştı ve eminim ki

aşırı derecede kızardı. Oğluyla benim aramda ne olduğunu bilmediğini umarak yüzünde herhangi bir işaret aradım. Ama orada gördüğüm tek şey hafif bir ilgiydi.

"Ah, hayır."

"Özür dilerim Gemma," diye hızla ekledi. "Eminim bu beni ilgilendirmez. Ben de tam, çocukların bazen söz dinlemeyip isyan ettiklerini söyleyecektim.

Bu yüzden ebeveynlerinin onaylamayacağını bildikleri biriyle çıkmaya karar verirler."

"Gemma benim için çalışıyor, o yüzden biriyle çıkmaya vakti yok." Kristoff'un yorumu beni hazırlıksız yakaladı. Ona merakla baktım, neden böyle bir şey söyleme ihtiyacı hissettiğinden emin değildim. Kendim ona bakarken Lena'nın oğluna bakışını kaçırdım.

"Gemma, neden sen ve kızların bu akşam doğum günü partime gelmiyorsunuz?" Lena yumuşak bir sesle söyledi.

Kadına baktım ve ondan hoşlanmama rağmen gitmemeye karar verdim. Ne de olsa Kristoff'un annesiydi ve onunla daha fazla zaman geçirmeme gerek yoktu.

"Çok nazıksın Lena. Yapamayız..."

"Evet, ..." Saoirse sözümü kesti ve ellerini çırpı.

Sierra da onu etti. "Sizden hoşlandım," dedi Lena ve Kristoff arasında bir ileri bir geri bakarak. "Yabancı değilsiniz, değil mi?"

Kafamı yemek masasına vurmak istedim. Ama bu muhtemelen bu restoranda hoş karşılanmazdı.

"Ne düşünüyorsun Gemma?" Kristoff sordu. "Biz yabancı mıyız?"

"Hayır," diye mırıldandım isteksizce. "Sen benim patronumsun."

Lena mutlu bir şekilde güldü. "Anlaştık o zaman. Bu akşam görüşürüz."

Derin bir nefes aldım. "Sanırım öyle."

Sienna o anda yanıma geldi ve ben de ona odaklandım. Ağlıyordu, şiş gözlerinden bunu anlayabiliyordum ve kalbim onun için acıyordu.

"Sienna," diye başladım.

"Her neyse anne. Biliyorum, gitmiyorum" dedi ve hepsi bu kadar.

Dokuzuncu Bölüm

F On iki saat sonra, çocuklarımı ve kendimi Lena'nın doğum günü partisi için hazırlıyordum. Kristoff bizi alacaktı, bu da partiye gitme konusunda söz sahibi olmamaktan daha sinir bozucuydu.

doğum günü partisi. Çocuklarıma baktım ve çok tatlı görünüyorlardı. Her zaman öyleydiler. Sierra'nın vahşi sarı bukleleri ve istediğini elde etmek için ağlamaya karar verdiğinde kalbinizi kırabilecek bebek mavisi gözleri vardı. Sierra ne kadar adilse, Saoirse, koyu renk saçları ve her zaman kıvılcım ve yaramazlık dolu daha da koyu anlamlı gözleriyle onun zıttıydı. Sienna ise en küçük iki kızımın arasında bir şeydi. Uzun düz sarı saçları, açık zeytin rengi teni ve bal rengine badem biçimli gözleri vardı.

Sonra kendime baktım. Orman yeşili bir pantolon, beyaz bir kayak yaka üst ve bir çift beyaz elbise ayakkabım vardı. Kristoff'un kıyafet tercihlerinden çok uzak, diye düşündüm sebepsiz yere. Onu memnun etmeye çalışıyor değildim.

Telefonum öttü ve ben de iptal mesajı olduğunu umarak kontrol etmek için yanına gittim. Ama hayır, tabii ki değildi. Kristoff'tan yolda olduğunu söyleyen bir mesajdı.

"Bunun olmasına neden izin verdim?" Kendi kendime homurdandım. Lena için aldığım hediyelerin yanına gittim ve onları paketlemeye başladım. Sanki kötü değilmiş gibi

Çocuklarımla birlikte patronumun annesinin doğum günü partisine gitmem yetmiyormuş gibi, şimdi beni de alacaktı ve beni geri getirmeye hazır olana kadar orada mahsur kalacaktım. Kahretsin, yine!

Kristoff'la yirmi dakika boyunca beni alması gerektiği konusunda tartıştıktan sonra sonunda pes ettim ve ona adresimi verdim. Adam en kötüsüydü, her zaman kendi istediği olsun diye ısrar ederdi.

Hazırladığım paketten memnun bir şekilde mutfağa gittim ve bulaşık makinesini boşaltmaya başladım. Sierra yanıma geldi ve her zamanki gibi yardım etmeye çalıştı. Çatal bıçak takımlarını kaldırdıktan sonra onu kaldırdım ve tezgâhın üzerine oturttum, yüzünde bir gülümseme vardı.

Bir arabanın yanaştığını duydum ve Saoirse kapıya koşup açtı. "Saoirse, kapıyı öylece herkese açamazsın." Ben daha cümlesini bitiremeden kapıdan çıkmıştı. "Sienna!" diye bağırdım. "Kardeşinin peşinden git."

Sienna oturma odasından çıktı ve Kristoff ile Saoirse içeri girerken mutfak girişine gitti.

Sienna ona huysuzca, "Merhaba," dedi ve sonra kız kardeşine döndü. "Saoirse, izin almadan dışarı çıkmayı bırak."

Saoirse meydan okuyan bir bakışla, "Sienna, sen benim patronum değilsin," diye karşılık verdi.

Sienna hemen ona dönerek, "Biri seni alacak," dedi.

"Siz ikiniz, hemen kesin şunu," dedim. Saoirse onun kolunu çekerken Kristoff diz çöktü. Daha yakına eğildi ve kulağına bir şeyler fısıldadı, bu da onu güldürdü. O da fısıltıyla karşılık verdi ve söylediği her neyse Saoire'nin yüzünde kocaman bir gülümseme yarattı.

Sierra gecikmeli bir tepkiyle ekledi, ", Sierra."

"Merhaba Kristoff," dedim patronuma. "Garajdan araba koltuklarını alayım, sonra hazırız."

"Acelem yok," dedi gülümseyerek. Sierra ona el salladı. Onu yere bıraktım ve başparmağıyla şerefe işareti yapmak için ona gitti ve başparmağını onunkine koydu. "Şerefe, bebeğim."

"Ben de. Ben de," diye ekledi Saoirse. Hepsi de başparmaklarıyla tezahürat yapıyordu. "Sienna, lütfen gel ve Saoirse'nin yükseltici koltuğunu al, ben de Sierra'nın araba koltuğu."

Garaja girdik ve bölmelerden birinde duran Jack'in kamyonetinden Sierra'nın araba koltuğunu almaya gittim. Rahmetli kocamın kamyonetine tırmanmaya çalışırken Kristoff belimden tuttu. "Hey, bırak beni. Ben yaparsam daha kolay olur."

Kamyondan çıktım ve onun sert bedenine çarptım.

"Ah, teşekkür ," diye fısıldadım kenara çekilirken. Sienna Saoirse için alt yükseltici koltuğu kolayca kaptı ve çoktan eve girmişti.

"Bu senin kamyonetin mi?" Kristoff araba koltuğunun güvenlik açarak sordu.

Koltuğu çıkarmasına izin vermek için birkaç adım geri çekilerek başımı salladım. "Kocamındı. Ne zaman ondan kurtulmaktan bahsetsem Sienna üzülüyor."

"Anlıyorum," diye mırıldandı, koltuğu zahmetsizce taşıırken ve bizi eve geri götüren kapıyı açtı. Ne gördüğünden emin değildim ama onu güzel ve pahalı Land Rover'ına kadar takip ederken daha fazla yorum yapmadım.

"Kristoff, bu araba koltuklarını arabana koymak istediğinden emin misin?" diye sordum. "Koltukta iz bırakabilirler."

"Eminim Gemma," dedi, endişem çok saçmaymış gibi bir sesle, "Alt tarafı bir araba," diye ekledi. Sağlam olduğuna emin olduktan sonra Sienna'nın tuttuğu diğerini aldı ve onu da taktı. O bunu yaparken çocuklar bahçede koşuşturuyordu.

"Burası senin evin mi?" diye sordu ve ben şaşkınlıkla ona baktım. "Öyle olmasaydı burada yaşıyor olmazdım," diye cevap verdim. "Biraz şaşırdım."

"Ne hakkında?" Ben sordum.

"Çok güzel bir ev," diye yorum yaptı. "Kocanız ne iş yapıyordu?"

"Vay canına, Kristoff. Bu biraz aşağılayıcı. Böyle bir sonuca varmanı takdir ettiğimden emin değilim," diye mırıldandım biraz sinirli bir şekilde. "Dick hamlesi."

"Özür dilerim Gemma," sesi samimiydi. "Ev çok güzel ve deniz manzarası da muhteşem olmalı."

Kendimi tutamadım ve gülmeye başladım.

"Hayal kırıklığına uğrattığım ve güzel bir evim olduğu için üzgünüm," dedim hala gülerek. "Bir dahaki sefere baraka gibi bir evim olduğundan emin olacağım. Bilgin olsun diye söylüyorum, evi tek başıma aldım. Bunun için kırım yırttım. Geçmiş araştırmanızın detaylı olduğunu sanıyordum. Geri ödeme yapmalısın.

Belki de bir dahaki sefere, yöneticilerinizin kaç randevuya gittikleri yerine nerede yaşadıklarına daha fazla odaklanmalısınız."

Yüzünde bir gülümseme vardı. "Bir dahaki sefere gerek kalmayacak çünkü ben zaten yöneticimi aldım."

İnanamayarak başımı salladım. "Yola çıkmadan önce içecek bir şey ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim. iyi olacak," diye cevap verdi.

"Kızlar, hadi, gitmeye hazırız," diye sesim bahçemize kadar ulaştı. Kristoff'a baktım. "Bana bir saniye ver; gidip hediye alayım ve kapıyı kilitleyeyim."

ev."

Eve koştum, hediyeıı aldım, kapıyı kilitledim ve tam Kristoff'un arabasına dönmüştüm ki o önce Saoirse'yi sonra da Sierra'yı pahalı Land Rover'ına bindirdi. Arkasından yaklaştım ve Sierra için çocuk emniyet kemerleriyle uğraşmasını izledim.

"Bu karmaşayı kim icat etti?" diye mırıldandı.

Elimi omzuna koydum ve kıkırdadım. "Bırak ben yapayım, Kristoff. Zeki, akıllı Kristoff'un çocuk koltuğu takamayacağını kim düşünebilirdi ki?"

Bana sırttı ve ben de Sierra'ya kemerini bağlarken daha çok güldüm.

"Bana nasıl göstermelisin," dedi Kristoff ve ben de gülümsedim.

"İyi yapamadığın en azından bir şey olmasına sevindim," diye kıkırdadım. "Sienna, Saoirse'nin kemerini bağladın mı?"

Sienna başını salladı ve Saoirse cevap verdi, "Evet anne. Sienna emniyet kemerimi tak."

Kristoff aracının yanına gidip , ben de yolcu koltuğuna oturdum.

"Güzel araba," dedi Sienna. "Annem her zaman Powerball'u kazanırsa bir Land Rover alacağını söylerdi."

Bunu söylememiş olmasını dileyerek istemeden yüzümü buruşturdum.

"Powerball mu oynuyorsun?" Kristoff sordu. Ona baktım ve Sienna benim yerime cevap verdi.

"Hayır, çok nadiren bilet alır."

Kristoff aracı çalıştırdı ve annesinin doğum günü partisine doğru yola çıktık. Kızlar kendi aralarında sohbet ediyor, konuşuyor, kelime oyunları oynuyor, şarkı söylüyor ve Sienna telefonuyla sadece istediği zaman konuşuyordu.

"Bir sorun mu var?" Kristoff sordu. "Ah, hayır... hayır, pek sayılmaz," diye cevap verdim.

"Bir kez daha *hayır* dersen, sana daha da az inanabilirim." Kristoff bu konuda haklıydı.

"Sadece biraz garip," diye mırıldandım ve çocuklarımin beni dinlemediğinden emin için arkama baktım. "Patronumun annesinin doğum günü partisine gidiyorum."

"Beni bu hafta sonu patronun olarak düşünme. Seni çok sevdi... ve kızlarını. Genelde insanlardan sana olduğu kadar çabuk etkilenmez."

"Şey, o da çok hoş biri. Çok eğlenceli, ki bu şaşırtıcı," diye mırıldandım yine.

Kristoff kıkırdadı. "Neden bu cümlenin bir kısmını söylemeden bıraktığını ve bunun bana bir iltifat olarak söylenmediğini hissediyorum?"

"Muhtemelen kendi iyiliğin için fazla akıllı olduğun içindir," diye karşılık verdim, kendimi tutamadım ve ona kocaman masum bir gülümseme verdim.

"Anne," diye söze girdi Sienna ve bana telefonundaki bazı resimleri göstermeye başladı. "Bak, hepsi giyinip kuşanmış ve bir partiye gidiyorlar."

Telefonuna bir göz attım ve sonra kızıma baktım. "Biz de bir partiye ," diyerek nazikçe gülümsedim. "Evde kalıp *Hobbit*'i izleyebilirdik."

Sienna bunda eğlendirici bir şey bulamadı ve anında gözlerini devirdi. "Yemin ederim anne... bazen yüz yaşındaymışsın gibi davranıyorsun."

"Teşekkür ," diye cevap verdim. "Sanırım bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

Sienna kendini koltuğuna geri attı ve pencereden dışarı bakmak için başını çevirdi.

Kristoff'a özür dileyen bir gülümseme verdim ve omuz silktim. Yolculuğun geri kalanında bütün konuşmayı Kristoff ve küçükler yaptı, anlamsızca gevezelik ettiler. Çocuklarla arası çok iyiydi ve nasıl olup da kendisinin hiç çocuğu olmadığını merak ettim. Onlarla gerçekten de harikaydı.

Bethesda'da bir yerde kapalı bir topluluğa ve hemen hemen içinden geçtik. Site güzel ve büyük mülklerle doluydu. Bu evlerin fiyat etiketini hayal bile edemezdim. Burada

Topluluğun karşı tarafında, güney plantasyon tarzı devasa güzel bir evin bulunduğu en büyük mülk duruyordu ve Patapsco Nehri'nin hemen üzerinde olduğunu görebiliyordum. Bilmesem, bu evin en sevdiğim filmlerden biri olan *Rüzgar Gibi Geçti*'den olduğuna yemin edebilirdim.

Kristoff ön tarafa yanaştı ve hepimiz Land Rover'ından .

"Burası çok güzel bir ev," dedim kimseye belli etmeden. Yaşlı bir beyefendi kapıyı açtı ve hepimizi içeri buyur etti.

Sonra Kristoff'a seslendi. "Annen ve parti grubu arkada."

"Teşekkür , Thomas."

Küçüklerim evden hiç etkilenmediler ve ben de evin içinden geçerken bir şeyleri kıracaklarından çok korkuyordum.

"Saoirse," dedim. "...lütfen hiçbir şeye dokunmayın." Kristoff'un bana ödediği maaşla bile bu parayı ödeyemeyeceğimden şüpheleniyordum.

Hasar. Saoirse Kristoff'un elini tuttu ve ben de ona elini bırakıp Sienna'nın elini tutmasını söylememek için dilimi ısırarak zorunda kaldım.

Sienna yanımda yürüyordu, büyük ev karşısında biraz da şaşkıncı ve Sierra da karşı tarafımda elimi tutuyordu.

Muhteşem PatapSCO Nehri'ne bakan devasa bir arka bahçeye sahip büyük bir terasa çıktık. Lena yaklaşık otuz kişiyle bahçede küçük bir doğum günü partisi veriyordu. Büyük toplantılardan her zamanki tedirginliğimin üzerime geldiğini hissettim.

"Kristoff," diye neşeyle bağırarak yaşlı bir adam duydum ve bize doğru ilerlerken onu fark ettim. Kolunda Lena ile genişçe gülümsüyordu. I Evli olduğunu söyleyip söylemediğini hatırlamaya çalıştı ama . Belki de Kristoff'un babasıydı?

"Hey, Albert." Kristoff gülümseyerek karşılık verdi. El sıkıştılar, bu yüzden onun babası olmadığını varsaydım.

"Bu sizin aileniz mi?" diye sordu adam, hepimize mutlulukla bakarak. Kesinlikle babası değil.

"Merhaba, ben Saoirse," diye küçüğüm, Kristoff'un elini hiç bırakmadan.

"Gemma, geldiğin için çok mutluyum," dedi Lena yanağıma öpücük kondururken. "Son anda kaçarsın diye çok endişelendim."

"Ah, merhaba, Lena," diye kızarak çünkü tam da yapmak istediğim şey buydu. "Tekrar mutlu yıllar." Gülümsedim ve ona paketlenmiş bir hediye uzattım.

"Ah, tatlım... Hediyeler için çok yaşıyım. Parti veriyorum çünkü tüm arkadaşlarımı görmek için iyi bir bahane oluyor." Kristoff'un yanına gitti ve tıpkı bana yaptığı gibi oğlunu yanağından öptü.

Albert, "Görüyorum ki kimse beni bu muhteşem genç bayanla tanıştırmayacak," diye yakındı. "Bu yüzden ben kendim yapacağım. Merhaba canım. Ben Albert ve Lena'nın çok çok eski bir arkadaşım. Kristoff'un kalbini çalan sen misin? Söylemeliyim ki seni içeri girerken gördüğümde bir dergiden alınmış mükemmel bir aile görüntüsü gibi."

"Merhaba Albert," diye cevap verdim. Adamın açık sözlülüğünden biraz rahatsız olmuştum. "Hayır, biz birlikte değiliz, daha yeni bir araya geldik. Ben aslında Kristoff'un yönetici asistanıyım. Bunlar da kızlarım... Sienna, Saoirse ve Sierra."

Albert önce Kristoff'a, sonra bana baktı ve haykırdı: "Bu daha da iyi. Seni sadece kendim için çalabilirim. Söyle bana canım. Evli misin?" O

beni çekerek yolun karşısında toplanmış küçük bir gruba doğru yönlendirdi. Sierra elimi bıraktı, muhtemelen Saoirse ve Kristoff'un yanında daha iyi vakit geçireceğinin farkındaydı ve ikisinin yanına koştu.

"Sienna," diye seslendim geri dönüp grubu tararken, yüzümde rahatsız bir ifade vardı. "Hemen döneceğim, kız kardeşlerinin yanında kal."

Onun başını sallaması üzerine Albert'a cevap verdim.

"Ah, ben bir dulum." "Ben de," dedi heyecanla.

Her neyse, diye düşündüm. Bu yaşlı insanlar deli.

Beni oradaki herkesle tanıştırdı ama ben kimsenin adını hatırlayamadım. Sürekli çocuklarıma bakıyordum, hepsi bir aradaydı, Kristoff ve annesinin yanında oyuncaklarla oynuyorlardı, Sienna da yakınımnda durmuş kız kardeşlerini izliyordu.

Albert'in takdiminden on beş dakika sonra nihayet beni Kristoff ve Lenaya geri getirdi. Yüzümdeki ifade her şeyi anlatıyor olmalıydı çünkü Lena usulca güldü.

Boş sandalyesinin yanına otururken, "Umarım Albert seni korkutmamıştır, canım," diye kıkırdadı. Albert başka bir sandalye çekti ve Kristoff'un yanına getirdi.

Buna dürüstçe cevap veremedim, onun yerine "Ah, hayır. Sadece çok fazla tanışma oldu."

"Gemma bir rüya," dedi Albert mutlulukla. "Tüm bu yaşlı, bekar erkeklerle mücadele etmek ve onlara Gemma'nın yasak olduğunu söylemek zorunda kaldım."

"Şaka yapıyor," diye cevap verdim hemen. "Herkes çok iyi." Sierra koşarak yanıma geldi ve bana kocaman sarıldı.

"Bak, anne... oyuncaklar... benim."

Eğildim ve onu alnından öptüm. "Paylaştığınızdan emin olun."

Ve kız kardeşlerine geri döndü, oyuncaklar teklif etti. İkiisi değiş tokuş yaptı ve oyunlarına devam etti.

Albert ciddi ve nazik bir ifadeyle, "Gemma, kızların çok güzel," dedi.

"Kocan çok şanslı bir adam olmalı," diye ekledi Albert. "Teşekkür ederim," dedim, dudaklarımda sıkı bir gülümseme vardı.

Bunca zaman sonra bile, Jack hakkında konuşmanın Sesim boğulacak gibiydi ama bu üzüntüden değil, daha çok ıstıraptan kaynaklanıyordu. Genellikle Jack'le ilgili anıları uzaklaştırmakta ustaydım. O bölümü hayatımdan silmekten son derece mutlu olurdum ama çocuklarım olmadan ne yapacağımı hayal bile edemiyordum. Bu yola girmemeye kararlı bir şekilde başımı kaldırdığımda Kristoff'un yoğun bakışlarını üzerimde yakaladım ve donakaldım.

Çok gözlemciydi. Onun yanındayken tepkilerime ve duygularıma dikkat etmek zorundaydım.

Lena'nın eli nazikçe koluma geldi ve sordu, "Hediyeni açabilir miyim Gemma? Bunu seninle yapmak istiyorum."

Gözlerimi Kristoff'tan kaçırdım.

"Evet, elbette," diye cevap verdim.

Albert her şeyi neşeli hale getiriyor gibiydi. "Lena, nasıl oluyor da Gemma sana hediye alabiliyor da biz ? Aklıma çok iyi bir fikir geldi. Gecenin geri kalanında şakalaşırdık." Gözleri parlıyordu.

"Bilmiyordu," diye cevapladı Lena sakince, paketini açarken. "Oh, Gemma!

Bu kitabı nasıl buldun? Uzun zamandır arıyordum!"

Kadına ve onun basit heyecanına gülümsedim. O gün öğle yemeği sırasında konuştuğumuz tropik bodur ağaçlarla ilgili bir bahçe kitabıydı. Meğer ikimiz de bodur tropik bitkiler konusunda heyecanlıymışız. Kim bilebilirdi ki!

"Aslında bende vardı," diye cevap verdim mutlu bir şekilde. "Bu benim ikinci kopyam, o yüzden bir tanesine daha iyi kim sahip olabilir diye düşündüm. Diğer ikisi zaten sizdeyse, iade edebilmeniz için bir hediye fişi ekledim." Diğer iki kitap da bahçecilik üzerineydi ama son altı ay içinde yayınlanmışlardı.

Gülümseyerek bana sarıldı. "Onlar bende değil. Hiçbiri yok. Bu özel bahçe kitabını uzun zamandır istiyordum. Ama bulamadım. İngilizce!"

"Evet, bulmanın zor olduğunu biliyorum," diye kabul ettim. "Bu kitabın bazı sayfaları başka bir dilde ama sayfanın üzerinde çevirisi var. Umarım sakıncası yoktur. El yazım da pek iyi değildir."

"Bunu sonsuza dek saklayacağım," dedi mutlulukla. "Notlarımızı karşılaştırmamız . Çok teşekkür ederim Gemma. Bu çok fazla."

"Hayır, pek sayılmaz. Zaten sahip olduğumu düşünürsek," diye gülümseyerek cevap verdim.

Albert söze girdi. "Vay canına, bu kadın sana benziyor Lena," ve güldü. "O çantada bir şey daha var. Bakalım ."

Bir şişe Medenica çıkardı. Balla yapılan bir Hırvat likörü. "Oh, canım. Bu nedir, Gemma?"

"Bu geleneksel bir Hırvat içkisidir. Bana içen biri gibi gelmedin ama Belki Albert biz bahçecilikten bahsederken bunu içebilir" diye şaka yaptım.

"Gemma, sen Hırvat mısın?" Albert şaşkınlıkla sordu.

"Evet," diye gülümseyerek cevap verdim. " ikinci nesil. Ailem geri dönmeye karar verdiğinde çocukluğumun bir orada geçirdim."

Albert kıkırdadı. "Doğruyu söylemek gerekirse, bir aksan sezdim ama işitme duyumun kötüye gittiğini düşünmüştüm. Döndüğünüzden beri ABD'de ne kadar yaşadınız?"

Bir an düşündüm ve sonra hayret ettim, "Yirmi yıl! Bunu düşünmem gerekiyordu. Bu kadar uzun zaman geçtiğine inanamıyorum!"

"Ailen de geri döndü mü?"

"Hayır, ben geri dönmeye karar vermeden hemen önce bir araba kazasında öldüler."

"Vay canına, geldiğinde çok gençmişsin... daha bebekmişsin," diye mırıldandı. "Ailen için üzgünüm."

"Teşekkür ," diye cevap verdim. Bunun konuşmamızın sonu olmasını gerçekten umuyordum. Bunca yıl sonra bile onları hâlâ özlüyordum.

"Biliyorsun Gemma," diye girdi Lena. "Hırvatistan bizim de ziyaret listemizde, ölmeden önce yapılacaklar listemizde. Nihayet gittiğimizde bize ipuçları vermek gerekecek."

Gülümsedim. "Elbette. Eğer bu yıl gitmek istersen, bizim küçük evimizde kalabilirsin."

"Hırvatistan'da bir eviniz mi var?" Albert şaşkınlıkla sordu.

"Çok küçük," dedim savunmacı bir tavırla. "Yeniden yapılmış eski bir taş ev ama altı yetişkin rahatlıkla sığar. İsterseniz kullanabilirsiniz."

"Aman Tanrım," diye heyecanla bağırdı Lena ve sonra yanına gelen birkaç arkadaşına seslendi. "Duydun mu? Gemma bize bir Hırvatistan'da kullanmak için ev! Bunu yapmalıyız... Bir yılı aşkın süredir bunun hakkında konuşuyoruz."

"Ne kadar?" diye sordu başka bir bayan.

Kristoff'a baktım. Tüm bu durum biraz komikti. Aslında bana gülümsedi, gerçekten içten bir gülümseme.

"Bedava," dedim. "Sadece ziyaret için evin dolu olmadığı haftaları seçin." Telefonumu çıkardım ve takvimi Lena'ya uzattım.

"İşte başlıyoruz," diye yaptı Albert. "Bir grup yaşlı Hırvat gezisinde."

Gülümsedim. "Merak etme Albert. Evde gizli bir bar var. Seni içeri alacağım."

Bana göz kırptı ve Lena arkadaşlarıyla birlikte Hırvatistan'a seyahat planları yapmaya başladı.

Kalktım ve çocuklarımın yanına gittim. Sırtımda tanıdık bir el hissettim ve Kristoff olduğunu anladım.

"Gemma," dedi sessizce. "Bu çok cömertçe. Bana ne kadar olduğunu söylemen gerekecek."

Ona baktım ve gülümsedim. "Hayır, ne kadar olduğunu söylememe gerek yok. Bu benim teklifimdi ve bunu değerlendirdikleri için mutluyum. Ayrıca, patronum onun yöneticisi olmam için bana harika bir maaş ödüyor, yani hazırım." Omzumu şakacı bir şekilde onun omzuna ittim ve uzaklaştım.

Çocuklarımla birlikte diz çöktüm ve Kristoff da hemen geldi. Oyunlarına katıldık, etrafta dolaştık. Gerçekten de en iyi oyunlardan biriydi. uzun zamandır yaşadığım akşamları... şaşırtıcı bir şekilde.

Lena ve arkadaş grubunun güldüğünü duydum ve yanıma geldiler.

"Bunu yapacağız," dedi Lena mutlulukla ve telefonumu bana geri verdi. "Üç hafta içinde yola çıkacağız ve iki hafta kalacağız. Bunu alabileceğimize emin misin?"

"Eminim," dedim gülümseyerek. "Hemen bir mesaj göndereceğim, böylece o iki haftayı bloke edecekler."

Albert, "Sana ödeme yapmamıza izin vermelisin," diye araya girdi. "Gerçekten, bu akıllıca bir iş."

Kristoff'un bakışları karşısında kıkırdayarak, "Şanslısın ki bunu iş için yapmıyorum," dedim. "Yine de giderek bana bir iyilik yapmış olacaksın. Her şeyin yolunda görünüp görünmediğini bana söyleyebilirsin. Lena da bodur limon ağacıma ve nar ağacıma bakabilir. Gördün mü, bu hepimiz için bir kazanç!"

Hırvatistan'daki yerimi ayarlayan acenteye hızlı bir mesaj göndererek Kristoff'un annesine iki hafta ayırmasını istedim. Hepsi çene çalıyor ve yapılacak, görülecek şeyler hakkında sorular soruyorlardı. Onlara önümüzdeki hafta içinde ipuçları göndereceğime söz verdim ve evin küçük olduğu konusunda onları tekrar uyardım.

"Tamam," diye . "Büyük bir ev gibi bir beklentiniz olmadığı sürece sorun yok. Uzun annemin ailesine aitti. Şansım yaver gitti ve aldım."

"Ah, anne... Ben de gitmek istiyorum," diye ekledi Sienna herkesin coşkusuna. "Biliyorum," diye cevap verdim ve en büyük çocuğuma sarıldım.

Hepimiz özlemiştik. Sienna doğduğundan beri her yaz orada birkaç hafta geçirdik. Jack bize hiç eşlik etmezdi, bu yüzden hep kız kıza vakit geçirirdik. Oradaki atmosferin büyüklüğü bir yanı vardı. ülke ve salonunuza girip sirenlerin sesi gibi sizi geçiren tuzlu deniz havasının kokusu. Eğer bir iş bulamazsam, Hırvatistan benim güvenlik planımdı, son çaremdi.

Birkaç saat sonra Kristoff hepimizi eve bırakıyordu. Kızlar yorgunluktan bitap düşmüşlerdi ve Lena'nın mahallesinden ayrılmadan önce uyuyakalmışlardı.

Kristoff annesinin sözlerini yineleyerek, "Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

"Gerçekten iyi vakit geçirdik," diye gülümseyerek cevap verdim. "Bizi ağırladığınız için teşekkürler. Yine de patronumun annesinin doğum günü partisine gitmenin hâlâ tuhaf olduğunu düşünüyorum."

"Her zaman kız arkadaşım olarak gidebilirsin," diye karşılık verdi. "İş hâlâ açık."

Homurdandım. Evet, sanki böyle bir şey olacakmış gibi. İlk hatası kız arkadaşın bir iş pozisyonu olduğunu düşünmesiydi. Tek başına bu bile bana patronluk taslayabileceği ve kontrol edebileceği birini istediğinin kanıtıydı.

"İş konusunu açmak istemiyorum," diyerek sessizliği bozdu. "Lütfen," diye cevap verdim, nötr bir konu olduğu için minnettardım.

"Önümüzdeki Çarşamba günü New York'ta bir bağış balosu var ve benimle birlikte gelmeni ."

"Ah," diye cevap verdim. "Kıl ve ağdanın nedeni mi?" Güldü. "Evet, saç ve balmumunun nedeni."

"Bu arada, ağda tamamen gereksizdi," diyerek sert görünmeye çalıştım ama . "Ağda yaptıkları yerleri düşünmek bile istemiyorum. Gerçekten, bu ne ? Çünkü eminim kimse," ona dikkatle baktım. "...o yerleri bir bağış balosunda görmek istemeyecektir."

Yüzü ciddiydi ama gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar bundan fazlasıyla keyif aldığını gösteriyordu. "Belki de o yerleri görmeyi umuyorumdur."

Vücudum bu fikre ısındı. Başımı sallayarak, görmezden gelmeye karar verdim.

yorumunu ve lanetli bedenimi. Muhtemelen şu anda yapılacak en güvenli şey bu.

"Kaç gün uzakta olmamız gerekiyor?" Ben sorguladım.

"Aynı akşam geri döneceğiz. Muhtemelen çok geç olacak."

"Anladım. Bir bakıcı ayarlayacağım."

"olacağına emin misin?"

"Kristoff, bu açıkça senin iş sözleşmenin bir parçasıydı. Yani evet, her şey yoluna girecek. Büyükanneleleri muhtemelen gelecek ya da onu ziyaret edecekler."

"İş sözleşmesinden bahsetmişken," diye temkinli bir şekilde başladı. "Dün hakkında konuşacak mıyız?"

Tekrar çocuklarıma baktım. Bir daha asla biriyle çıkmamamın nedenlerinden biri de onlardı. Ve korkunç derecede kötü bir evlilik deneyimi. Bu herkesten uzak durmak için yeterli bir sebep, değil mi?

Dün Kristoff'la yaşadığım küçük cinsel karşılaşmayı düşününce, işin bu kadar ileri gitmesine asla izin vermemem gerektiğini anladım.

Ben sessiz kaldım ve neyse ki o da sessiz kaldı. Eve vardığımızda Sienna hemen kendi yatak odasına gitti ve Kristoff uyuyan Saoirse'yi eve taşıyarak bana yardım etti, Sierra kucağımdayken beni takip etti. Saoirse'yi Sierra'yla aynı odaya götürmesini istedim.

Bu gece odayı paylaşımlarının daha iyi olacağını düşündüm, ancak düzenli olarak paylaşmıyorlardı. Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardık ve ikisinin de üzerini örterek her birini alnından öptüm.

Kristoff kapıda bekledi ve birlikte aşağı indik. "İçecek bir şey ister misin?" diye sordum. "Kahve... çay?"

"Hayır, teşekkür . Ben . Oldukça geç oldu ve daha altmış dakikalık yolum var."

Hiçbir şey söylemeden başımı salladım. Ellerimi ona dolamak ve bana sarıldığını hissetmek istiyordum ama bunun ikimizin de istediği şey olmadığını biliyordum.

peşindeydi. Bu yüzden onu sessizce kapıya kadar geçirdim, onunla birlikte çıktım ve kapalı verandanın sütununa yaslandım.

"Gemma," diye başladı. "Dün hakkında..."

"Lütfen, Kristoff." Sesim ne kadar gergin olduğumu yansıtırcasına titriyordu. "Bu bir hataydı. Asla olmamalıydı."

Bana baktı, yeşil gözleri beni dikkatle inceliyordu. İfademi nötr tuttum. Ellerinin üzerimde olmasından hoşlandığımı, şu anda bile bunu arzuladığımı bilmesini istemiyordum. Ona duyduğum fiziksel arzu yüzünden gardımı düşürdüğüm için kendimi çok kötü hissettiğimi bilmesini istemiyordum. Bunun bana göre olmadığını bilmemin nedeni buydu. Sırf fiziksel bir eylem için biriyle yatamazdım.

"Bugün geldiğiniz için tekrar teşekkür ederim," dedi kısaca. Aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama sanırım bunun pek de önemi yoktu.

Gülümsedim. Hafta boyunca tanıdığım patrondan bugün çok . Asla teşekkür etmezdi.

"Rica ederim Kristoff," diye fısıldadım sesimi.

Eğildi ve beni yanağımdan hafifçe öptü. Öpücüğüne doğru eğildim, gözlerimi kapattım, yakınlık istedim. Yumuşak dudakları yavaşça benimkileri buldu ve öpücüğü derinleştirdi. Ben de karşılık verdim. Yapmamam gerektiğini biliyordum ama istiyordum. Bedenim onun için acıyordu ve dünün bir hata olduğunu iddia ettiğimde ona söylediğim sözlere ihanet ediyordu.

Çok erken çekip gitti. "İyi geceler, Gemma."

"İyi geceler," diye mırıldandım ve o araba yolundan ayrılana ve arabasını artık göremeyene kadar yerimden kıpırdamadan durdum, sonra evin içine döndüm ve kapıyı kilitledim.

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

T Hafta sonu ben farkına bile varmadan bitmişti. Kristoff'un annesine Hırvatistan'ın kiralanmasıyla ilgili bilgiler ve ne görmesi, nerede yemek yemesi, ne yapması gerektiğine dair ipuçları gönderdim. Pazar gününün geri kalanı temizlik yapmak, çocuklarla oynamak ve yıkamak. Kristoff ve ailesinin hiçbir şey bilmediğini hissettiğim tüm standart şeyler.

Pazartesi sabahı, Kristoff'la aramdaki duygusal ve fiziksel mesafeyi bir şekilde koruma kararlılığıyla ofise girdim. Masama oturdum, tüm eşyalarımı bıraktım ve Kristoff'a kahvesini getirmek için mutfığa gittim.

Birkaç dakika sonra ofisindeydim, kahvesini masasına koyuyordum. Takım elbise ceketi olmadan oturuyordu, mavi pahalı düğmeli gömleği güçlü omuzlarını vurguluyordu, kolları kıvrılmıştı ve kaslı kollarını gösteriyordu. Başını kaldırdı ve bakışları vücudumun üzerinde gezindi. Adamın ne düşündüğünü asla bilemezdim ve bu beni diken üstünde tutardı.

"Günaydın," dedim saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken. Bu bir Genellikle engelleyebildiğim gergin bir alışkanlıktı; ancak onun yanındayken bu alışkanlık geri gelmeye devam ediyordu.

"Günaydın Gemma," diye yanıtladı profesyonel dünyada izin verilmemesi gereken boğuk sesiyle. "Üzerinde çalışıp düzenlemeni istediğim birkaç dosyayı e-posta ile gönderdim. Bu sabah birkaç toplantım var. Öğlen hazır olmanı istiyorum. Biraz daha kıyafet ve elbise almak için alışverişe çıkacağız. bu Çarşamba gerçekleşecek."

"Ah... bunun gerekli olup olmadığından emin değilim. Birkaç elbisem var ve en son alışverişe gittiğimde bir kokteyl elbisesi almıştım."

"Para harcamayı sevmeyen bir kadınla hiç tanışmadım," diye başını salladı. "Öğlen hazır ol."

"Senin kıyafetlerle derdin ne?" Tersledim. "Kıyafetlerimde bir mu var?"

"Hayır," diye dikkatle beni izledi. "Yine de alışverişe mi gideceğiz?" "Bay Baldwin," diye başladım. "...eğer başka bir elbise almamı istiyorsanız, söylemeniz yeterli."

Ben de öyle yapacağım. Refakatçiye ihtiyacım yok."

"Bu etkinlik için uygun elbiseye sahip olduğundan emin olmak istiyorum," dedi derin ve seksi sesiyle. "Ve belki de seni birkaç elbise denerken izlemek isterim."

benim için iç çamaşırı."

Onun için iç çamaşırı deneme düşüncesi bedenimi ısıttı. Sonra başımı salladım, onun çapkın davranışlarını şımartmak istemedim. Derin bir nefes aldım ve ofisinden çıkmak için arkamı döndüm. Kapıyı arkamdan kapatmadan önce ona baktım ve hemen işine geri döndüğünü fark ettim.

Bilgisayarını.

Öğlen Kristoff masamdaydı. "Hadi gidelim."

Kaydet'e tıkladım, üzerinde çalıştığım elektronik tabloyu kapattım ve çantamı aldım.

"Tamam, hazır değilim ama burada önemli olanın bu olmadığını hissediyorum," diye sinirli bir şekilde mırıldandım ona.

"Şikayet ediyormuşsun gibi geliyor." Benimle dalga geçiyordu ama görmezden gelmeye karar verdim ve yanından geçip gittim.

Yetişt, elini belime koydu ve beni asansöre doğru yönlendirdi. Adını hiç duymadığım bir mağazaya varana kadar yan yana yürüdük. Eli belimden hiç ayrılmadı ve orada olmasının verdiği rahatlık hoşuma gitmedi. *Mesafeye ihtiyacım var, elinin üzerimde olmasına değil!*

Mağazanın arka tarafından bir tezgâhtar bizi karşılamaya geldi ve Kristoff'u görür görmez yüzüne baştan çıkarıcı bir gülümseme yayıldı. Yanlış bir izlenim vermek istemediğim için Kristoff'tan bir adım uzaklaştım. Kaşlarını çattı ve ellerini pantolonunun ceplerine soktu.

"Merhaba, Bay Baldwin! Sizi tekrar görmek ne güzel!"

Bana bir bakış bile atmıyor. Şimdi aramıza mesafe koymak yerine ona yakın durmayı diliyordum. Görmezden gelinme hissinden hoşlanmadığımı fark ettim ve daha da fazlası, ona kirpiklerini kırptırmasından hoşlanmadım.

Cevabı tamamen işle ilgiliydi. "Kokteyl elbisesi seçiminize ve iş kıyafetlerinize ihtiyacımız olacak."

Satıcı kız bana baktı ve cevap verdi, "Elbette. Eminim bir şeyler bulabilirim."

Kristoff'a baktım ve gözlerimi devirdim. Kıyafet alışverişi daha başlamamıştı ve ben bundan çoktan bıkmıştım. Mantıksız davrandığımı biliyordum ve bu kadının Kristoff tarafından fark edilmek için kendini paralıyor olması Kristoff'un suçu değildi.

"Kendiniz için bir şeye ihtiyacınız olacak mı Bay Baldwin?" Sesi sanki kendini ona sunuyor gibiydi. Bu kadınla daha yeni tanışmıştım ve şimdiden ona katlanamıyordum. Bu kadına Kristoff'un müsait olmadığını göstermek için ellerimi onun büyük pazularına dolamak ve vücudumu onunkilere bastırmak istiyordum.

Ne düşünüyorum ben? Gemma, aklını çukurdan çıkar!

"Hayır, teşekkür ." Sesi sıkılmış gibiydi. O uzaklaştığında ona ve dudaklarımdan bir huff geçmesine engel olamadım.

"Harika." Kadın arkasını döndü ve elini dükkânın arka tarafına doğru uzattı. "Bu taraftan."

Yürürken Kristoff'un eli yine belimdeydi. "Bir şeye ihtiyacınız var mı, Bay Baldwin?" Alaycı bir şekilde fısıldadım. kirpiklerimi okşarken ona doğru.

"Kıskandın mı?" diye sordu sesinde mizahla.

"Hayır... sadece bir kadının bu davranışından iğreniyorum." Kendime karşı dürüst olursam, şu anda damarlarımda kıskançlık aktığını hissediyordum ki bu benim için alışılmadık bir duyguydu. Bu düşünceyi düşünmek istemediğim için bir kenara ittim. Hem kıskanç olup hem de onu kendimden uzak tutamazdım.

Bizim için ayrılmış birkaç koltuğun bulunduğu özel bölüme geldiğimizde, kadın arkasını döndü ve gözlerini tekrar Kristoff'a çevirdi.

"Size bir şey ikram edebilir miyim?" diye sordu sadece Kristoff'a bakarak. Bu kadın son sinirlerimi de zorlamaya başlamıştı. Sinir krizi geçirip hemen gitmemizi talep etmek istedim.

Kristoff benimle göz teması ve kaşlarını kaldırdı.

"Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler," diye kibarca cevap verdim. Kadına başını salladı.

"Tamam," diye cevap verdi, gülümsemesi hâlâ yüzündeydi. "Otur bakalım. Ben bir şeyler alayım, sen de bana ne düşündüğünü söylersin."

O gittiğinde, tedirgin bir şekilde onun yanındaki kanepeye oturdum. Kristoff yanıma oturdu ve ayak bileğini dizinin üzerinden geçirdi. Kolunu omzuma attı ve itiraf etmeliyim ki harika hissettirdi. Onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

Ona daha da yaklaşmak ve başımı omzuna yaslamak istedim. Neyse ki o kadar ileri gitmedim ama vücutumun rahatladığını ve onun sıcaklığının tadını çıkardığımı hissettim.

"Sorun nedir?" diye sordu.

"Bu çok saçma... Ben zaten bir kokteyl elbisesi aldım. Daha görmedin bile, neden en azından bir şans vermiyorsun? Beğenmediğim bir şeyi giymem," diye cevap verdim, tedirgindim. Onun başka biriyle, bu satıcı kadınla birlikte olduğu düşüncesi beni bu kadar rahatsız etmemeliydi.

Gülümsedi. "Yeterince adil... Eminim aldığın elbise harikadır ama orada önemli miktarda insan olacak ve ben senin en iyi şekilde görünmeni istiyorum. en iyisi."

"Tanrım, sence de ağda ve saç bu işi halletmedi mi?"

Yemin ederim, gözlerinin ışıltısına , hiç gülmeden bana gülüyor olmalıydı.

Satıcı kadın gülümseyerek ve kollarında kıyafetlerle geri geldi. "Tamam, bedeninizi tahmin ettim. İki beden olduğunuzu söyleyebilirim." Başımı salladım, sadece bana bedenimi söyleyebilmesinden biraz etkilenmiştim.

"Bunları denemeye hazır mısınız?"

"Hayır, pek sayılmaz," diye mırıldandım ama kalkıp soyunma odasına gittim. Kıyafet denemekten nefret ederdim. Bazen kıyafet alırdım ve aylarca denenmeden dolabımda dururlardı. Tabii bu çok uzun zaman önceydi... gerçekten biraz param olduğu zamanlar. Yine de böyle bir yerde alışveriş yapmanın yakınından bile geçmezdim.

Elbise alışverişı maratonu başladı ve uzadıkça daha da tedirgin oldum. Bundan hiç zevk almıyordum. Kristoff her elbiseden sonra beni analitik bir gözle inceledi. Her şeyi fark etti, kesimi, stili, kumaşı.

Kristoff bir elbiseyi gerçekten beğendiğinde, gözlerinde arzu belirirdi ve ben de ona karşılık olarak vücutumun ısındığını hissederdim. Hareketlerim yavaşlar ve daha şehvetli bir hal alırdı.

"Tekrar arkanı dön," diye emrediyordu, sesi derinleşerek. Üzerimdeki bir elbiseyi her beğendiğinde ayağa kalkar, yaklaşırdı. Başımı tutar ve elbiseyi daha iyi görebilmek için beni çevirirdi. Ya da belki de beni daha iyi görmek içindi, çünkü bakışları üzerimdeydi. Elbiseyi gerçekten fark edip etmediğinden emin .

"Beğendim," derdi bana. "Beğendin mi?" Ve her seferinde başımı sallardım, çünkü o bana böyle bakarken, ne olduğum umurumda değildi.

giyiyor. Şimdi bana iç çamaşırı denememi teklif etse, sırf gözlerindeki o bakışı görmek için evet demek isterdim. O bana öyle bakarken kendi adımları bile zar zor hatırlıyordum.

Üç saat boyunca çok fazla elbise denedim, artık işim bitmişti ama satıcı kadın daha fazla elbiseyle geri gelmeye devam etti.

"Sanırım bu kadar yeter," dedim gözlerimle yalvararak. "Hayatım boyunca bu kadar çok elbise denediğimi sanmıyorum."

"Buna ne dersiniz?" diye sordu satıcı kadın Kristoff'a parlak ve imalı bir gülümsemeyle.

"Dene bakalım," dedi Kristoff. "Bu sonuncusu olabilir." İçimi çektim ve soyunma odasına geri döndüm.

"Harika görünüyorsun!" Satış görevlisi kadın fermuarı çekmeme yardım etmeye geldi. Elbisenin vücuduma sarılma şeklini ayarladı. "Bu elbise sizin için yapılmış!"

"Harika," dedim kuru bir ses tonuyla.

"Bir bakayım Gemma," diye Kristoff.

Soyunma odasından çıktım ve ona sert hareketlerimle karşılık verdim. Tekrar ayağa kalktı ve yavaşça bana doğru yürüdü, gözleri benden hiç ayrılmadı. Vücudum, bana yakın olan sert bedenine tepki olarak ısındı.

"Gemma, doğal bir şekilde hareket etmeni istiyorum." Sesi sessizdi, eli hafifçe belime dolanmıştı. Talimatlarına uyarak yavaşça hareket ettim.

Ve sonra dilimi daha fazla tutamadım. "Kristoff, bütün bu doğal bir yanı yok. Hadi, Çarşamba günkü etkinlik için giymemi istediğin elbiseyi seç ve yolumuza devam edelim."

Bana kıkırdadı. "Daha fazla kıyafetin olsun istemez misin? Kadınların asla yeterince kıyafeti olamaz... ya da bana öyle söylendi."

"Her neyse... Açıkçası ben çoğu kadın değilim." Gözlerimdeki meydan okumayla bakışlarını karşıladım. "Bir dahaki sefere bana kendin giymemi istediğin kıyafetler al, artık bedenimi bildiğine göre... Bunu tekrar yapmaktansa anestezi olmadan dişimi çektirmeyi tercih ederim."

Gülümsedi ve sonra bana doğru uzandı.

"Çok huysuzsun," dedi usulca. "Kolunu omzuma koy." Deddiğini yaptım, aynı hem tedirgin hem de seksi hissediyordum. *Bu kombinasyona sahip olmak nasıl mümkün olabilir ki?*

Hayatım boyunca kendimi hiç bu kadar seksi hissetmemiştim. Sert ve güzel yüzüne baktım ve o da diğer elimi tuttu.

Satıcı kız henüz dönmüştü ve onunla konuşurken gözleri beni hiç bırakmadı. "Bunu alacağız, diğerlerini de bir kenara koydum. Onları benim

hesap. Birazdan imzalamaya geleceğim."

O kendini belli etmezken Kristoff elini kalçamda gezdirdi ve yukarı kaldırdı.

Göğsüme geldiğinde eli sırtıma dolandı ve baskı uygulayarak ona bir adım daha yaklaşmamı sağladı. Elimini omzuna koydu ve başını aşağı eğerek dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı. Kalp atışlarım düzensizdi. Daha fazlasını istiyordum ama bu 'daha'nın ne emin değildim.

Dudaklarını boynuma soktu, köprücük kemiğime yumuşak öpücükler bıraktı. Bedenimi onunkine bastırdım ve köprücük kemiğimi nazikçe ısırdığını hissettiğimde dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

Ağzı tekrar dudaklarıma geldi ve dudaklarıma doğru fısıldadı, "Bu iki ayın sonunda..." Cümlesini bitirmedi.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

Warşamba günü geldiğinde, evimiz daha büyük olduğu için Betty ve çocuklarının bizde kalmasını ve ben Kristoff ile etkinliğe giderken çocuklara bakmasını ayarladım.

Büyükannelerinin başka planları vardı ve bu daha da iyi bir alternatif gibi görünüyordu.

Etkinlik, bir dizi son derece zengin kişinin bir araya gelerek iş konuştukları ve aynı zamanda çeşitli amaçlar için büyük miktarlarda para bağışladıkları bir hayır yemeğine dönüştü.

Duşumu bitirdiğimde saat öğleden sonra ikiye. Kurulanmayı bitirir bitirmez kapım çaldı ve hemen üzerime bir bornoz geçirip aceleyle kapıyı açtım. Üç bayandan oluşan bir ekibin orada dikildiğini görünce şaşırdım.

"Merhaba, ben Diane. Sizi bu akşamki etkinliğe hazırlamak için buradayız." Kadın göz kamaştırıcıydı. Simsiyah saçları ve açık teniyle ona bakmamak mümkün değildi, ikisi büyük bir tezat oluşturuyordu. Dudakları dolgun ve yüzü için fazla büyüktü ama garip bir şekilde bu onu daha da egzotik gösteriyordu. İnsanların ona bakmasına alışkın olmalı bana sıcak ve kocaman bir gülümseme verdi.

"Kristoff senden hiç bahsetmedi," diye aptalca bir yorumda bulundum.

"Beni bir haftalığına rezerve . Belki de unutmuştur?" dedi bana gülümseyerek. "Her iki durumda da saçınızı, makyajınızı ve tırnaklarınızı biz yapacağız."

Kristoff'un unuttuğu bahanesine pek inanmayarak kaşlarımı çattım. Adam bir makineydi. Her şeyi düşündü ve hiçbir şeyi unutmadı. Kendime şaşırmıştım ama aslında tüm işleri organize etmesi hoşuma gitmişti. güzellik ekibi de dahil olmak üzere bu gece için lojistik. Ben her zaman

ve bu güzel bir değişiklik gibi hissettirdi. Ve daha önce kimse beni şımartmamıştı... bunun bir iş amaçlı olmasına rağmen, yine de güzel hissettirdi.

Diane ve iki yardımcısının sanki taşıyorlarmış gibi tüm valizleriyle kapıdan geçmelerine izin vermek için kenara çekildim.

Bana doğru döndü ve "Güzel, görüyorum ki çoktan duş almışsın. Hadi seni şımartalım!"

"Aslında tırnaklarımı geçen hafta yaptırmıştım... Tekrar yaptırmam saçma olur."

"Merak etmeyin, onları yenileyeceğiz."

Her neyse, kendi kendime düşündüm.

Diane ve asistanları oturma odasına yerleşirken, çocuklarım okuldan gelmeden önce işlerini bitirmiş olacaklarını ummaktan kendimi alamadım, aksi takdirde tam bir felaket olurdu. Sehpamın üzerine her renk ve tondan muazzam miktarda makyaj malzemesi yayılmıştı. Saç ürünleri ve aletleriyle dolu ayrı bir sepet vardı. Birisi mutfaktan bir sandalye getirdi ve Diane bana oturmam için işaret etti.

"Elbise nerede?" diye sordu bana.

"Bütün kıyafetler Pazartesi akşamı teslim edildi. Elbiseyi gardırop dolabıma astım," dedim onu almak için ayağa kalkarken. Elini omzuma koydu ve beni nazikçe oturttu.

"Hadi başlayalım. Leslie'ye gidip söyleyeceğim. Sen sadece ona talimatları ver."

Yaptım ve Leslie saniyeler içinde geri döndü.

"Ah... güzel... tek kelimeyle muhteşem. Hepsini geride bırakacaksın." Sesi ikna olmuş gibiydi. Onun hayallerini yıkmak istemediğim için sessiz kaldım. Yine de elbise konusunda ona katılmam gerekiyordu. Muhteşemdi. Krisotff'un harika bir zevki vardı, bunu inkâr etmek mümkün değildi. Elbise zarif ve uzundu, sırtı açıktı ama hayal gücüne çok şey bırakıyordu.

Kutularından birine uzandı, siyah kadife bir kutuydu ve ona uzattı Ben.

"Bu senin için," dedi. "Ve Kristoff bu notu sana vermemi istedi. onunla."

Nota baktım. Tek , *bunu benim için giy. Kutuyu açmak için gerekli kod telefonunuza mesajla gönderilecektir.* Diane tüm boyalarını seçerken ben de telefonumu aramaya çıktım. Döndüğümde telefonumu açtım ve Kristoff'tan gelen, kilidi açmak için bir kod içeren bir mesaj gördüm.

Tereddütle numaraları siyah kadife kutuya girdim ve kutu açıldı. Hepimiz bir ağızdan soluk soluğa kaldık.

Kutunun içinde o güne kadar gördüğüm en güzel kolye vardı. Zarıftı ve pahalı olduğunu haykırıyordu. Ama onu sevmemin nedeni bu değildi. Güzel ve benzersiz bir tasarıma sahip, şık bir üründü. Küçük ve orta boy Elmaslar kolyenin kenarları boyuncailmekilmek uzanıyordu, ta ki elmaslar merkeze doğru büyüyene kadar, burada muhtemelen bir evi yıllarca besleyecek zümrüt bir gözyaşı damlası mücevher duruyordu.

"Hadi sana takalım, olur mu?" Diane söyledi. Sadece başımı salladım. Boynuma taktı ve başka bir şey almak için uzandı. O zaman kutunun içinde pırlanta küpelerle birlikte uyumlu bir tenis bileziği olduğunu fark ettim.

"Tamam," dedi Diane, işe geri dönerek. "Elbiseni ve takılarını öğrendiğimize göre, o doğal kumral röfleli güzel kahverengi saçlarını birkaç kıvrıcık tutam aşağıya düşecek toplayacağımızı düşünüyorum. Bu şekilde doğal görüneceksiniz ve kolye ile küpeler güzelliğinizi daha da vurgulayacak şekilde görünür olacak."

İşe koyuldu ve saçımda hızlı ve verimli bir şekilde hareket etti. Asistanlarının her biri önce manikür sonra pedikür olmak üzere tırnaklarım üzerinde çalışıyordu. Saçtan sonra Diane aynı verimlilikle makyaja geçti. Kendimi düğün günümdeymişim gibi hissettim. Çünkü benim geldiğim yerde böyle şımartılmak sadece düğün gününüzde olur. Jack'le düğün günümü düşündüm ve kaşlarımı çattım. Düzeltiyorum, bugün düğün günümünden daha fazla şımartılmışım.

Diane ve ekibi her şeyle ustalıkla ilgileniyordu, bu da bana düşünmekten başka yapacak bir şey bırakmıyordu. Kristoff gerçekten her ayrıntıyı düşünmüş.

Aptalca, bu görünüşü seveceğini umuyordum. Bu düşüncenin geldiğini merak ederek kaşlarımı çattım. Ben mutlu olduğum sürece, görünüşümü sevip sevmemesi önemli olmamalıydı.

Diana makyajımı yaparken bana odaklanmış bir bakışla, "Kaşlarını çatmayı bırak canım," dedi.

Kaşlarımı çatmayı hemen bıraktım ama endişem devam etti. Görünüşümü beğenip beğenmemesi neden umurumda olsun ki? Ben sadece onun için çalışıyorum. Belki de tüm bunları beni ikinci sözleşmesini imzalamaya ikna etmek için yapıyordu? Sözleşmeyi imzalamış olsaydım nerede olacağımızı merak ettim.

Muhtemelen şu anda seks yapıyor olurduk.

Son zamanlarda buna pek de karşı değildim. Düzeltiyorum, Kristoff Baldwin'le tanıştığımdan beri seks yapmaya karşı değildim ve vücudum

Sadece onun vücuduna odaklanmışım. İstemediğimi söylesem yalan söylemiş olurum ama duyguları seksle karıştırma korkum şu anda daha büyüktü. Ben onu istiyordum, o da beni istiyor gibi görünüyordu. Ama ne kadar süre için? Daha önce hiçbir şeyi yarım yamalak yapamamıştım. Eğer teslim olursam, incinme riskim olduğunu biliyordum. Daha da kötüsü, kızlarım da bu süreçte zarar görebilirdi. Kristoff Baldwin'in hayatta her zaman istediğini elde ettiğini şüphesiz biliyordum ama bilmem gereken şey, bunu ne pahasına olursa olsun elde edip edemeyeceğiydi.

Diana'nın sesi düşüncelerimi böldü. "Sen bir afetsin." Gözlerinde memnuniyetle bana bakıyordu.

"Ah, teşekkür ederim," diye mırıldandım. "Sadece senin sayende."

"Hayır, canım. Sen içten ve dıştan doğal bir afetsin. Ve bugünlerde bu çok nadir! Tamam, şimdi git o elbiseyi giy."

Elbiseyi aldım ve giymek için yukarı çıktım. Aynada kendime baktım. Diane harika bir iş çıkarmıştı. Çok fazla makyaj yapacağından endişelenmişim ama tek yaptığı en iyi özelliklerimi ortaya çıkarmaktı. Aynada yabancı bana bakıyormuş gibi hissettim. Takılar elbiseyle mükemmel uyum sağlamıştı. Ayakkabıları giydim ve çocuklarımın ve Betty'nin çocuklarıyla birlikte içeri girdiğini duymak için tam zamanında aşağı indim.

Beni gördüklerinde hepsi ciyaklamaya başladı.

"Anne!" Saoirse ıslıl ıslıdı. "Bir prenses gibi görünüyorsun!"

"Teşekkür ederim bebeğim. Gel ve bana bir öpücük ver. Günün nasıl geçti?" "Çok güzeldi anne. Benim de böyle bir elbisem ve güzel bir kolye?"

Güldüm. Saoirse'immin en güzel ve en iyi pahalı bir şey var. Betty'ye baktım ve ona gülümsedim. Gözlerinde yaşlar parlıyordu.

"Oh, Gemma... çok güzel görünüyorsun!"

"Ağlama, Betty. Kendimi garip hissetmeme neden oluyor... sanki sen benim annemmişsin ve ben de koridora çıkmaya hazırlanıyormuşum gibi." Hepimiz güldük.

Sierra'ya sarılmaya gittiğimde bana kocaman bir öpücük verdi ve küçük tombul ellerini bana doladı. Benim küçük aşk böceğim. "Seni seviyorum, Sierra!"

"Seni seviyorum, anne."

"Anne, harika görünüyorsun." Sienna şaşkınlıkla bana bakıyordu.

"Aslında, harikadan da öte görünüyorsun! Çok güzel görünüyorsun!"

"Teşekkür , tatlım!" Eğildim ve Sienna'yı yanağından öptüm. Nedenini bilmiyordum ama çok hızlı büyüdüğü aklımdan geçiyordu. Onun kaygısız halini özlemiştim.

Saoirse zaten Diane'in yanındaydı ve ona bir sürü soru sormaya çalışıyordu. "Üzgünüm, Diane. Yeni olan her şeyi sever," dedim gülümseyerek. Diane eğlenmiş görünüyordu.

"Hiç sorun değil! Bu kız büyüdüğünde tam bir afet olacak! Şu güzel egzotik koyu renk gözlerine bakın! Annesinin gözleri." Diz çöktü ve Saoirse'nin ona anlatmaya çalıştığı şeyi dinledi.

Çocuklar eve geldiğinde her zaman olduğu gibi ev cıvıl cıvıldı ve Betty Diane'e, yardımcılara ve bana şampanya kadehleri uzatıyordu.

"İşte annem için dışarıda bir gece," diye bağırdı. Bardaklarımızı hafifçe tıklattık ve birer yudum aldık. Saoirse ablasının yanında durabilmek için koltukta ayağa kalktı ve ikisi de kolyeye hayranlıkla bakarken Sierra bacaklarına sarıldı.

"Anne, bu kolye gerçek mi?" Sienna sordu.

"Ben de bir tane istiyorum anne," diye ekledi Saoirse.

Herkes sohbet ediyor ve gülüyordu ve hiçbirimiz Kristoff'un içeri girdiğini fark etmedik.

"Kolye sana yakışmış Gemma," diyerek Kristoff'un derin sesi konuşmayı böldü. "Senin için mükemmel olduğunu biliyordum."

Tanrım, bu adam gerçekten de dizlerimi titretmeyi başardı. Smokinini mükemmel bir şekilde giymişti, sadece onun için özel olarak dikildiği anlaşılıyordu. Kollarında altın kol düğmeleri vardı.

"Zümrütler gözlerine uyuyor," diye mırıldandım. "Tam olarak aynı renkteler."

Bir elim Sierra'da kalırken diğer elim kolyeye gitti. Sesim biraz titrek çıkarken, "Onu kaybetmeyeceğim," dedim.

"Kolye senindir. Onunla ne istersen yapabilirsin. Yine de sende kalmasını çok isterim." Gülümsüyordu, rahatlamıştı. Oda birden sessizleşti.

"Ah, hayır... hayır... bunları bana hediye edemezsin. Bir servete mal olmalılar!" Gözleri beni hiç bırakmadı. Sonra Saoirse yanına geldi, elini çekti ve atlamaya karar verdi.

"Eğer annen almazsa, merak etme. Ben alırım. Giysilerimle birlikte gider!"

Ona gülümseyerek bakıyordu, yardım etmekten çok memnundu.

Herkes güldü. "Sana anneninkine benzer bir tane alacağız. Tamam mı?" dediğini duydum ve Saoirse bayıldı. Şaka yaptığını umuyordum ama emin olamıyordum.

Diane elinde siyah ipek bir şal ile yanıma geldi ve onu omuzlarıma örttü.

"İyi eğlenceler anne." Sienna beni yanağımdan öptü. "Eğer Saoirse kolyeyi alıyor, ben de balom için elbiseyi istiyorum." Yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

"Sana kendi elbiseni alacağız... hatta bundan daha iyisini," dedim. Sierra hâlâ bacağıma tutunuyordu, ben de bu elbisenin içinde zor olsa da onun göz hizasına kadar diz çöktüm.

"Sierra... tatlım... annenin bu gece bir yere gitmesi gerektiğini söylediğimizi hatırlıyor musun?" Onunla göz hizasında, nazikçe konuşuyordum. Bebek mavisi güzel gözleri ciddiye ve başını salladı.

"Bayan Betty seninle kalacak. Ve Sienna bu gece sana bir hikaye okuyacak. Sana ve Saoirse'e birlikte. Geç geleceğim ama yatmadan önce odana gelip sana bir öpücük vereceğim. Söz veriyorum. Sabah uyandığında burada olacağım."

Bana kocaman sarıldı ve sonra Sienna nazikçe onun elini tuttu. Saoirse yanıma geldi ve bana kocaman sarıldı. "Seni seviyorum anneciğim. Döndüğünde gelip bana da bir öpücük verir misin?"

"Evet, gelipünüze de iyi geceler öpücüğü vereceğim." Betty bana baktı ve "*Git*" dedi. *Her şey yoluna girecek.*

Saoirse, Sienna ve Sierra'nın yanına gitti. Ayağa kalkmaya başladığımda Kristoff elimi tuttu ve bana yardım etti.

"Hazır mısınız?" diye sordu.

Başımı salladım ve dışarı çıkarken elini belime koydu, beni her daha yakın tuttu. Dışarıda bir limuzin bizi bekliyordu. Şoför kapıyı açtı ama Kristoff içeri girmeme yardım etmesine izin vermedi. Onun yerine Benimle kaldı ve arabaya binmeme yardım . Sonra diğer kapıya geldi ve yanıma oturdu.

"Büyüleyici görünüyorsun Gemma." Sesi derindi. "Çok güzelsin."

Ona baktım ve gururumun okşanmasına engel olamadım. "Teşekkür ederim," dedim nefes nefese bir sesle. "Her şey ekibiniz ve kıyafetleriniz sayesinde oldu. Gerçekten her şeyi düşünmüşsünüz."

"Hayır, sensin... sadece sen."

Bir kadeh şampanya doldurdu ve bana uzattı. O kendine bir kadeh viski doldururken ben ne kadar gergin olduğumu gizlemek için yudumladım.

Sessizce sürdük. Pencereden dışarı bakıp hayatın ne kadar ironik olduğunu düşünüyordum. Daha birkaç hafta önce beş parasızdım ve şimdi bir milyarderle limuzine biniyorum... olası bir trilyonerle... pahalı bir elbise giyiyor ve muhtemelen benim bir yıllık maaşım değerinde mücevherler takıyorum.

Derin bir nefes aldım ve boştaki elimle elbisemi düzeltirken Jack'i ve bana verdiği ilk mücevher parçasını düşündüm. Biz çok Evlenmeden önce kırılan ilk mücevher hediyesi sakız makinesinden bir yüzüktü.

Kristoff düşüncelerimi bölerek, "Görüyorum ki sessizlikten hoşlanıyorsun," dedi. Ona baktım. Tüm varlığı para diye bağıırıyordu, çok ama çok para. Ve kendine güveni... Muhtemelen kendini hiç yerinde hissetmiyordu.

Her zaman ve her yerde. Benim aksime.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdim. Öne doğru eğildi ve beni kendine çekti. Dudakları hafifçe omzumda ve boynumda gezindi.

"Umarım bir gün bana güvenmeyi ve düşüncelerini benimle paylaşmayı öğrenirsin," diye fısıldadı kulağımın hemen altından tenime doğru.

Gözlerimi kapattım, sıcak nefesini tenimde hissediyordum. Acaba ikinci sözleşmesini imzalamayarak kendimi eksik mi bırakıyorum diye düşündüm. Belki öyle yapsaydım, böyle daha samimi anlarımız olurdu. Ellerinin üzerimde olmasını seviyordum.

onun uzman dokunuşu beni onun olarak damgalıyordu. Belki bu onun sözleşmesiydi ama ben de bir süreliğine onu kendime ait hissedecektim.

Başımı sallayarak arzulu düşüncelerimi kovalıyorum. Arzularımın kurbanı olmama izin veremezdim. Sorumlu davranmam gerekiyordu ve vücudum onun yanında çok çılgınca tepki veriyordu. Sözleşmesini imzalamayı düşünmemeliydim bile, bu da iki ay sonra artık onun yanında olmayacağım anlamına geliyordu.

Onu çok istiyordum, onun arkadaşlığından ve dokunuşundan hoşlanıyordum. Kızlarımla olan etkileşimi beni şaşırttı ve uzun zaman önce vazgeçtiğim şeyleri arzulamama neden oldu. Aynı yoldan tekrar gitmek tehlikeliydi; bu sadece kalp kırıklığına yol açabilirdi. Ne onun kalbini ve ruhunu dilemeliydim ne de ona kendiminkini vermeliydim. Mutluluğumu ve üzüntülerimi paylaşacağım bir erkek istemek felaket olurdu. Kristoff ne istediği ve neye ihtiyacı olduğu konusunda netti. Sadece emrinde olmamı istiyordu ve benim böyle birinin emrinde olmaya hiç niyetim yoktu.

İçimdeki savaş şiddetlenirken, dudaklarını dudaklarımda hissettim. Öpücüğü yumuşak ve nazikti ve göğsümde bir şeyler çırpındı. *Kes şunu*, diye düşündüm kendi kendime. Bu sadece yalnızlık ve Kristoff'un bana dokunan ilk erkek olması

Kocam ölmeden çok öncesinden beri. Neredeyse o iki ayın geride kalmasını dileyecektim, böylece onu bir daha görmeyecektim. Kendimi korumam için tehlikeliydi. Jack'le bile, bir parçamı her zaman ayrı tutabiliyordum. Kristoff ise her zerremi tüketiyordu ve bu çok tehlikeliydi.

Limuzin durdu ama Kristoff durmadı. Onu nazıkçe ittim.

"Kapı her an açılabilir," diye mırıldandım dudaklarına karşı. Geri çekildi ve aynı anda kapı açıldı. Limuzinden inerken bana uzandı ve dışarı çıkmama yardım etti. Yan tarafında Baldwin yazan uçağın bizden birkaç metre ötede beklediğini fark ettim.

Ona baktım. "Kendi uçağın mı var?" Sorunun gereksiz olduğunu biliyordum çünkü her şey gün gibi ortadaydı.

"Evet, bu şekilde çok daha hızlı olacak," diye cevap verdi.

"Pekala, Kristoff. Uçağını annene ve ona sunmalısın. Hırvatistan' gidecek arkadaşlarımız var" dedim çünkü gerçekten de kendi uçağı olan birine ne denebilirdi ki?

Tek söylediğı ", " oldu. Elini koyarak beni uçağın içine doğru itti.

Uçağın içi lüks ve şıktı. Kristoff koltuğa otururken ben de kabinin ortasındaki yumuşak deri koltuğa oturdum. Güçlü jet motorları çalıştı ve usulca ileriye doğru taksi yaptık ve ardından kalkışa hazırlanmak üzere durduk.

Pistte hızla ilerlerken pencereden dışarı baktım ve sonra Kristoff'a göz attım. Onun hayatı benimkinden çok farklıydı. Kıyas bile edemezdik. O ana kadar aklımda ne varsa pencereden uçup gitti. Ben onun dünyasına ait , o da kesinlikle benimkine ait değil.

"Gemma, iyi misin?"

Yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve o güzel yeşil gözlere baktım. "Evet, harikayım."

On İkinci Bölüm

W Biz vardığımızda gala tüm hızıyla devam ediyordu. Arazi çok güzeldi, yaklaşık beş dönümlük bir araziydi ve ortasında büyük bir vardı. Malikanenin ortasında devasa bir çadır duruyordu.

New York Körfezi'ne ve büyük şehir ışıklarına bakan geniş arazi körfezin karşısında. Manzara muhteşemdi. En güzel yanı ise çadırın herhangi bir yerinden körfezi önden görebiliyor olmanızdı. Çadırın dış tarafına yerleştirilmiş müzik grubu tarafından yumuşak klasik müzik çalınıyordu. Bunun çadırın içinde çok gürültülü olmasını engelleyeceğini düşünmüştüm.

Dört baristanın çalıştığı büyük bir barın kurulduğu çadırın sağ tarafına uzun kokteyl masaları serpiştirilmişti. Garsonlar dikkat çekmeden katılımcıların arasına karışıyor ve onlara göz ucuyla bile bakmayan katılımcılara içki ikram ediyordu. Çadırın sol tarafında resmi oturma yerleri vardı, çadırın ortası kaynaşmaya açıktı ve birkaç grup kendi çevrelerini oluşturmuştu bile. Orada

bir grup çarpıyordu. Onlara zengin ve ünlülerin eşleri diyebilirim, ancak hiçbir ünlü kişiyi tanımıyordum. Ama zengin olanlar da vardı. Bu kadınlar kelimenin tam anlamıyla elmaslarla parlıyordu.

Özenle hazırlanmış elbiseler bana neredeyse tüylerini sergileyen tavus kuşlarını hatırlatıyordu. Kristoff'a güzel elbisesi ve mücevherleri için minnettardım. Çünkü sade kokteyl elbisemle gitseydim kötü bir şekilde göze çarpacaktım. Onun sayesinde kendimi prenses gibi hissettim.

"Sanırım modaya uygun bir şekilde geç kaldığımızı söyleyebiliriz," mırıldandım Kristoff'tan çok kendime.

Elimi tutarken "Merak etme," diye beni temin etti. "Biz gelene kadar hiçbir şeye başlamayacaklar. Hem erkekler hem de kadınlar için hazırlıklı ol.

merak ederler. Meraklı olmaya çalışacaklar."

"Oh, . Bunun harika bir parti olacağını şimdiden görebiliyorum," diye zoraki bir gülümsemeyle şaka yaptım. Sonra Kristoff öne doğru eğilerek yanağımdan öptü.

"Bu partideki hiç kimse seninle kıyaslanamaz," diye ve beni şoke etti. İçeri girdiğimizde kafalar döndü.

Gümüş beyazı saçları olan yaşlı bir adam bize yaklaştı ve neşeyle, "Kristoff! Geldiğiniz için teşekkür ederim. Gelebildiğine çok sevindim!"

Kristoff adamın elini sıktı. "John. Seni gördüğüme sevindim. Bu Genevieve Rose."

Bana elini uzattı, ben de sıktım. "Merhaba, Bayan Rose. Sizi ağırladığımız için çok mutluyuz."

"Teşekkür ," diye cevap verdim, elini sıkarak. Bize masamızı gösterdi. Kristoff şalımı omuzlarımdan aldı ve sandalyelerden birinin üzerine örttü.

"Debriyajını burada bırakmak ister misin?" diye sordu. Başımı salladım ama yere koymadım. Çocuklarla ilgili her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için telefonumu kontrol etmek istedim. Sadece nazikçe nasıl kontrol edeceğimden emin değildim.

"Neden her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için telefonunu kontrol etmiyorsun?" sordu. Rahatlamış bir şekilde gülümsedim.

Telefonumu çekip mesajlara baktım ve Sienna'dan bir mesaj gördüm. Aceleyle telefonumun şifresini girdim. Kristoff'un elinin belimde gezindiğini hissettim. İçimi çektim.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet... evet, öyle. Sienna az önce hepsinin iyi vakit geçirdiğini ve bir diğerinin de uyuduğunu gösteren bir fotoğraf gönderdi." Gülümsedim, hızlıca bir sevgi mesajı yazdım ve sonra Kristoff'a odaklandım. Ne de olsa çalışıyordum. Eğlenmek için burada değildim.

O anda, görünüşe göre karısıyla birlikte başka bir adam bize yaklaştı. Bazı tanıştırmalar oldu ve ne kadar dikkat etmeye çalışsam da isimlerini hatırlayamayacağımı biliyordum. İsimleri hatırlamak her zaman zayıf noktam olmuştur. Karısı bana etrafı gezdirmeyi teklif etti ve ben onunla gitmeden önce Kristoff kulağıma usulca fısıldadı, "Sakın uzun."

Bana etrafı gezdirdiği, başımı salladığım ve kibarca gülümsediğim, anlattıklarıyla ilgileniyormuşum gibi davrandığım en uzun on beş dakikaydı.

Söylüyorum. Gülümsediğim için yanaklarım acıdı. Tanrıya şükür benden bir şeyi tekrarlamamı istemedi.

Kristoff'un yanına geri döndüm ve kolunu bana doladı. Şaşırmış bir şekilde ona baktım ama ona ayak uydurdum. Ellerini üzerimde hissetmeyi sevdiğim için zor olmadı. Parmaklarını sırtımın açıkta kalan derisinde hissediyordum, hafif tüylü dokunuşlarla daireler çiziyordu, bir yandan da bir grup adamla konuşuyor, borsadaki değişiklikleri tartışıyordu. Kendimi bir ödül gibi mi yoksa bir ödülüm varmış gibi mi hissettiğimden emin değildim.

İçlerinden biri bana hitap ederek beni şaşırttı. "Borsa oynar mısınız, Bayan..."

"Adım Gemma... ve hayır, . Benim zevkime göre kumara çok yakın," diye gülümseyerek cevap verdim.

"Ah, haklısın Gemma. Kristoff Uluslararası Finans alanında yüksek lisans dereceniz olduğundan bahsetmişti?"

"Evet, ama benim odak noktam küresel ekonomi ve borsadan ziyade finansal yönetim, muhasebe ve iş geliştirme üzerineydi. O zamanlar da bu konulardan uzak duruyordum."

"Akıllı kadın! Bugünlerde hem güzel hem de zeki olmak nadir görülen bir şey," diye gülümseyerek övdü. "Tabii ki bunu Kristoff bulacaktı."

Yüzümün kızardığını hissettim ve iltifat karşısında biraz şaşırdım.

"O beni bulmadı. Ben onu buldum." Cevap verdim ve ikisi de güldü. Kristoff beni kendine doğru çekti, sanki herkesin onunla birlikte olduğumu bilmesini istiyordu. Körfezden gelen esinti iyi hissettiriyordu ve tüm sesleri duymazdan gelmeye odaklanırsam kıyıya usulca vuran suyun sesini duyabiliyordum.

Akşam yemeği servis ediliyordu, Kristoff'la birlikte masamıza doğru yürüdük, eli her zamanki gibi belimdeydi. Kristoff solunda oturan bir beyefendiyle konuşurken ben de sağımda oturan bir hanımefendiyle konuştum. Yemekten sonra insanlar tekrar kaynaşmaya başladı ve ben Kristoff'un Ben de onun yanındaydım. Bayanlarla modayı ya da en son ünlü dedikodularını tartışacak havada değildim. Bu iki alandaki bilgim en iyi ihtimalle zayıftı.

Gruptan ve Kristoff'tan ayrıldım ve biraz mola vermek için banyoya gittim. Aynadaki yansıma baktım ve sanki başka biri bana bakıyor gibiydi. Kristoff için çalışmaya başladığımdan beri ilk kez kendimi nihayet bu dünyaya ait hissediyordum. Ama ben yapmadım. Biliyordum ki

Tüm bu insanlar gücü, zenginliği ve kendilerini önemsiyorlardı. Derin bir nefes aldım, benimle ilgili sorunun ne olduğundan emin değildim.

Daha önce kendimi hiç bu yüksek sınıf sosyeteyle kıyaslamamıştım. Kristoff'tan önce. Ama Kristoff ve ben fikrini düşündükten sonra, içimde "acaba "ların mayalanmasına izin verince, kendimden şüphe duymaya ve tedirgin olmaya başladım. Büyük sosyal toplantılardan hiç hoşlanmamıştım. Çok gençken bile evde kitapla oturmayı dışarı çıkmaya tercih ederdim.

Bütün bu gece bir randevu gibi hissettirmeseydi her şey daha kolay olurdu.

Ama öyle değil! Kendime bunun sadece bir iş etkinliği olduğunu hatırlattım. Cidden, bana ne oldu böyle? Bir dakika onunla hiçbir şey yapmak istemiyordum, bir dakika sonra bir randevu istiyordum.

Ellerimi yıkadım ve banyodan çıktım. Masama geri dönmeye karar verdim, gerçekten sosyalleşme havasında değildim.

Masamıza doğru yürürken, çok güzel bir kadın durdu. Güzel, uzun altın sarısı saçları vardı ve bir model olabilirmiş gibi görünüyordu. Yüzü güzeldi ama gözleri soğuk maviydi ve neredeyse acımasızdı. Bana yaklaştığında, ilk başta düşündüğüm kadar genç olmadığını fark ettim. Muhtemelen kırklı yaşlarının başlarında ya da sonlarındaydı, gerçi kullandığı şey yaşlanmasını yavaşlatmaya yardımcı oluyordu.

"Demek Kristoff'la birliktesin, ha?" Sesi kin ve nefret doluydu.

"Görüyorum ki standartlarını düşürmüş."

Kaşlarımı kaldırdım, yorumu karşısında şaşırılmıştım. Bu kadının nesi vardı böyle?

"Affedersiniz," diye mırıldandım onu geçmeye çalışırken. Kolumu tuttu ve sıkıca kavradı.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye sordu. Cevap vermeye hiç niyetim yoktu ve kolumu onun elinden çekip hazırdım ama o devam etti.

"Ben onun eski karısıyım... ve eğer senden hoşlandığını düşünüyorsan, çok yanılıyorsun. O sadece sikini yalayacak birini arıyor. Çok yakında senden bıkacak, seni kaltak!" Konuşmasını bitirdiğinde sesi yükselmişti.

İnsanların baktığının farkındaydım ve sakinliğimi korudum.

"Kim ya da ne olduğun umurumda değil." Sesimin bu kadar sakin çıkmasına şaşırılmıştım. "Lütfen kolumu bırak."

Kolumu o kadar sert sıkıyordu ki, yarın morluk .

"Son uyarı," diye fısıldadım sıkılı dişlerimin arasından. Sıkması çok acıtıyordu. "Kolumu bırak yoksa bundan sonra olacaklar hoşuna gitmeyecek."

Kolumu anında bıraktı. "Sen sadece sikini sokacağı bir amcıksın!" Şimdi bağıırıyordu. Nefesi bana çarptı ve kadının sarhoş olduğunu anladım.

Göğsüm sıkıştı ve Jack ile son karşılaşmamızın anıları geldikçe paniğe kapıldım. *Şimdi olmaz, Gemma. Şimdi bunu düşünme.* Derin nefesler alarak çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım.

"Yakında senden kurtulacak." Olay çıkarıyordu ve ben bu lanet partiden çıkıp gitmeye hazırdım. Kolumu tekrar kavradı ve ben de kolumu onun elinden kurtarmaya çalıştım. Sarhoş olabilirdi ama bırakmıyordu. Bir şey söylemek için ağzımı açmıştım ki Kristoff'un sesini duydum.

"Gemma'yı hemen bırak Jacqueline!" Kristoff'un sesi soğuktu ama sakın ve soğuk sesinin altında bir öfke seziyordum. Beni anında bıraktı. Kristoff kolunu bana doladığında kolumu ovuşturdum.

"İyi misin?" Gözleri bana odaklanmıştı.

"Evet... , iyiyim," dedim sessizce, ellerim titriyordu. Kadına dönüp baktım ve onun Kristoff'a arzu dolu gözlerle baktığını gördüm. Onun için neredeyse üzüliyordum, neredeyse ama tam olarak değil.

Bana etrafı gezdiren eşim yine yanımdaydı. "Aman Tanrım, çok üzgünüm. İyi misin? Nereden geldiğini bilmiyorum. Seni incitti mi?" Üzerime titremesinden nefret ediyordum.

"Evet, ben iyiyim," dedim. Kristoff'a baktım ve arkamı dönmeye gittim. "Ben biraz dışarı çıkacağım."

"Seninle geliyorum," dedi , kollarını etrafına dolayarak Ben.

"Hayır... lütfen endişelenme," dedim ona sessizce. "Sen kendi başının çaresine bak. şeyler. Bekliyor olacağım."

"Gidip şalını ve debriyajını alacağım. Hemen geliyorum." Sesi kararlıydı ve onunla tartışamayacağımı biliyordum.

"Dizlerinin iyi olmalısın," diye tükürdü eski karısı. *Onu görmezden gel... onu görmezden gel.* "Senin üzerinde sapıkça şeyler dener denemez seni terk edecek."

Yüzümün yandığını biliyordum; sıcak hissediyordum. Ona ya da Kristoff'a dönüp bakma zahmetine bile girmedim.

Sorunları her neyse, kendi başlarına çözebilirler. Ben bunun bir parçası olmak istemedim. Tanrı biliyor ya, benim de bir sürü sorunum vardı.

Öfkeli sesini duydum ama ne söylediğini duymak umurumda değildi. Buradan çıkmam gerekiyordu. Çadırdan çıktığımda serin gece havası yüzüme çarptı.

Yüzüme baktım ve kendimi iyi hissettim. Yavaşça arazinin ortasında duran yalnız bir ağaca doğru ve Kristoff'u orada beklemeye karar verdim.

Jack'le anılar aklıma geldi. Aldatmaları, şiddet içeren davranışları, içki içmesi... Unutmak için çok çalıştığım her şey. Koluma baktım. Jacqueline'in elinin olduğu yerde çürükler oluşmaya başlamıştı bile. Bu beni anında Jack'in sarhoş gecelerine geri götürdü. Beni her yerde ve her zaman yakalar, morluklar ve izler bırakırdı. Her zaman beni suçlardı. Müsait değildim. Boyun eğmeyi reddettim. Yatakta berbattım. Gözlerimin yaşardığını hissettim ve kendimi düşünmeyi bırakmaya zorladım. Şu an kesinlikle yıkılmam için uygun bir zaman değildi.

Sessizliği memnuniyetle karşıladım, esintinin ve serin gecenin tadını çıkardım. Düşüncelerimi Kristoff'a kaydırdım. Daha önce evli olduğuna inanamıyorum. Bunu nasıl bilemedim? Doğru ya! Çünkü onu araştırmaya ya da etrafıma sormaya zahmet etmemiştim. En azından biraz hazırlıklı olurum.

"Vay, vay, ... Burada neyimiz varmış bakalım?" Bir erkek sesi düşüncelerimi böldü ve uzattığı eliyle öne doğru bir adım attı. Yakışıklı, uzun boylu... yaklaşık 1.80 boylarında... sarı saçlı ve kahverengi gözlüydü.

"Merhaba, ben Johnathan."

Nereden geldiğinden emin olamadan etrafıma bakındım. Bu partideki çoğu erkek takım elbise giyiyordu. *Belki de onunla daha önce tanışmıştım ve onu fark etmemiştim.*

Elini tuttum ve sıktım. "Merhaba, ben Gemma."

Elimi geri çektim ve kollarımı kendime doladım. Karanlıkta yabancılarla yalnız kalmaktan hoşlanmıyordum. Bu beni rahatsız ve savunmasız hissettiriyordu. Onu dikkatle izledim. Rahatlamıştı, sarı saçları esintiyle hafifçe dalgalanıyordu. Dışarısı karanlık olmasına rağmen ay yüz hatlarını belirginleştiriyordu. Patrisyen bir burnu ve işkence görmüş gözleri olan kendine özgü bir yüzü vardı. Vücudu soğukkanlı ve rahattı. ama gözleri acıdan bahsediyordu. Ona bu şekilde bakarken garip bir duygu hissettim.

"Demek Kristoff'la birliktesin," sesi cızırtılıydı. "Duyduğuma göre bütün gece gözünü senden ayırmamış, birinin seni kaçırmamasından korkuyormuş."

Ona sıkı bir gülümseme verdim. Buna cevap vermeyecektim. "Çok güzelsin."

"Teşekkür ." Kristoff'un gelmesini gerçekten çok isterdim.

"Şimdi seni yakından gördüğüm için sana olan takıntısını anlayabiliyorum. Kristoff ve benim eskiden çok iyi arkadaş olduğumuzu biliyor musun?"

Hayır, bunu bilmiyordum, seni moron. Ama tek , "Hmmm."

"Bir kadına nasıl davranılacağını bilmiyor." Sesi yumuşaktı, kendinden memnun görünüyordu. "Bu yüzden eski karısı başka birinden bebek sahibi oldu."

İrkildim. *Bu insanların nesi var böyle?* Kendi kendime düşündüm. Evet, belki de içgüdülerim bu sefer yanılıyordu.

Dudaklarımı sıkı tutarak onun yorumlarını kabul etmeyi reddettim.

Elini omzuma koydu ve parmağı kolumda gezinmeye başladı. Ondan bir adım uzaklaştım ve kolumu onun ulaşamayacağı bir yere çektim.

"Her şeyden önce, Johnathan." Sakinliğim beni terk ediyordu ve kelimeler sıkılmış dişlerimin arasından çıkıyordu. Bu lanet gece çok fazlaydı. "Bana bir daha asla dokunma! Eğer dokunursan kolunu kırarım. Eski karısı da Kristoff gibi bir adamı aldattığı için aptalın teki. Şimdi izninizle."

Başım dik ve çok sinirli bir şekilde oradan ayrıldım. *Böyle boktan konuşmalar için geç saatlere kadar, yatma zamanımı çoktan geçtim!* Ve hafıza şeridinden aşağı inmek, bu çok berbat! Devam ettim. limuzini bıraktığımız otoparka doğru yürürken, orada umuyordum. Kristoff'un duygusallığını korumak için bir iş sözleşmesi yapmasına şaşmamalı. Ona yapılanlardan sonra mesafe. Onu suçlayamam bile. Yani bana , hayatıma devam bile edemiyorum. Geçmiş arkamda bırakıp hiçbir şeye şans veremiyorum. Bir yılı aşkın süredir seks yapmadım.

Birinin adımı söylediğini duydum. Görmezden geldim. Bu kendini beğenmiş bir konuşma daha yapacak havada değildim. Adımı tekrar duydum ve arkama baktım.

Bu Kristoff'tu, adımlarında güç ve ellerinde benim elim ile bana doğru yürüyordu. Koyu renk saçları esintiye karşı hafifçe dalgalanıyordu ve bir an için aklımdan geçen tüm öfkeli düşünceleri unutup sadece onun yakışıklılığına odaklandım.

Önümde durur durmaz ceketini çıkarıp bana giydirdi.

"Senden beni beklemeni istediğimi sanıyordum?" Kristoff ceketini çıkarıp bana giydirdi. Ceketin sıcaklığı hoşuma gitti ve ceketini üzerime daha sıkı çektim.

"Limuzin yolda," diye bahsetti. Beni kenara çekti ve ben de ona doğru eğildim. Kristoff yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni inceledi. Bakışları endişeliydi, üzerimde herhangi bir sıkıntı belirtisi arıyordu. Tatmin olmuş

anlayınca araca yaslandı, beni kollarının arasına aldı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

"Jonathan'a ne söylediğini duydum," dedi sessizce. "Beni savundun... olayları ele alış katılmasan da beni savundun ve... teşekkür ederim Gemma."

Elimi yüzüne doğru uzattım ve avucumu hafifçe yanağına koydum. Gözleri her hareketimi izliyordu. Kristoff hem iş hem de özel hayatında kontrolcüydü... Belki de bu ağır bir ihanetin sonucuydu.

"Kristoff," diye fısıldadım usulca. "Sen o insanlardan çok daha iyisin. Umarım bunu biliyorsundur."

Başını iki yana salladı. "Sen o insanlardan daha iyisin."

Telefonu cebinde titredi. Çıkardı ve ekranı okudu. "Hadi, seni eve götürelim."

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

W Uçağa dönerken sessizce oturuyorduk. Telefonumu kontrol ettim ve Sienna'dan gelen bir mesaj daha gördüm; bu mesajda uyurken çekilmiş bir selfie vardı. Gülümsedim ve onun

Telefonuyla çok fazla vakit geçiriyordu ama de beni kontrol etmesine sevindim. Betty'den her şeyin yolunda olduğunu, herkesin uyuduğunu ve kendisinin de yatacağını söyleyen bir mesaj daha geldi.

Kristoff kolumu tutana kadar kolumu ovuşturduğumun farkında değildim. "Acıyor mu?"

"Ah, iyi olacak," diye cevap verdim.

Onu inceledi. "Morarmaya başladı. Çok üzgünüm Gemma." "Merak etme Kristoff. Bu senin hatan değil. Birkaç gün içinde geçecek.

Dürüst olmak gerekirse, ben camdan yapılmadım."

Çok daha kötülerini yaşadım, diye düşündüm kendi kendime. Yere baktım ve morlukların oluşmaya başladığını gördüm. Deja vu gibiydi, beni geçmişe götürüyordu.

Jack'in anıları. Sanki söylenmemiş bir kuralı varmış gibi, hep saklayabileceğim çürükler bırakırdı. O son gece hariç. Anıları kovmak için başımı salladım.

Kristoff başını eğdi ve kolumdaki morumsu kırmızı izleri öptü. "Bence sen tanıdığım en güçlü kadınsın."

Limuzin tam o anda durdu ve bir saniye sonra limuzinden inip uçağa .

Uçağa bindiğimizde kamaranın ortasına doğru yürüdüm. Kısa bir şekerleme yapmanın uygun olup olmayacağına karar vermeye çalışarak rahat kanepeye baktım.

Kristoff'un sesini duydum. "Bana eski karımı mı soracaksın?"

Arkamı döndüm ve ona baktım. Gergin görünüyordu. Ellerimi göğsüne koyarak ona yaklaştım.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Nazikçe sordum. "Hayır... pek değil," diye cevap verdi.

"O zaman bu konu hakkında konuşmayalım," diye gülümseyerek sözümü bitirdim. "Sanırım bir gün için yeterince heyecan yaşadık."

Ondan uzaklaştım, ayakkabılarımı ayağımdan çıkardım ve Diane'in sıkı çalışmasını mahvederek saçlarımı çözdüm. Saçlarım sırtımdan aşağı dökülüp Baş ağrısının geldiğini hissedebiliyordum. Kanepeye doğru yürüdüm ve köşeye oturup bacaklarımı altına katlayarak büzüldüm.

Sonunda kendimi rahat hissederek başımı kaldırdım ve Kristoff'un bana baktığını fark ettim.

Ben.

"Ne?" Yaramaz bir gülümsemeyle sordum. "Sanırım artık rahatlayabiliriz... Hayır mı?"

O da bana gülümseyerek karşılık verdi ve karşımdaki kanepeye oturdu. "Evet, bence bu geceden sonra dinlenmeyi hak ediyorsun."

"Sanırım ikimiz de öyle," diye cevap verdim, başımı koltuk başlığına yaslayıp gözlerimi kapatarak. "Buraya gelerek istediğini elde ettin mi? Parti mi?" Sesim yorgun ve geliyordu. En son böyle hissettiğimden bu yana epey zaman geçmişti.

"Evet," dedi.

Gözlerim hâlâ kapalıyken, "Güzel," diye mırıldandım.

"Gemma," Kristoff'un ses tonu gözlerimi açmamı sağladı. Soru sorarcasına ona bakıyorum. "Muhtemelen olanlar hakkında konuşmalıyız. bu gece."

Ne söyleyeceğimden emin değildim. Soru sormak ya da cevap vermek istemiyordum. Bu yüzden sessiz kaldım ve onun bir şey söylemesini bekledim. Bir şey söylemeyeceğini düşündüğümde, sonunda ekledi, "Bilmek istediğin şeyi bana sor."

"Kristoff," diye alçak sesle başladım. "Sen benim patronumsun. Kimseye bir açıklama borçlu değilsin... en azından bana."

"Bu gece benim yüzümden incindin. Bu yüzden sana bir açıklama borçluyum."

O da yorgun görünüyordu. Gözleri üzerimdeydi, her hareketimi izliyordu... sanki beni okuyamıyor ve anlamaya çalışıyordu. Derin bir nefes aldım.

"Tamam, bir soru." Gözleri dikkatle benim üzerimdeydi. "Eski karının bahsettiği şu sapıkça şeyler de neyin nesi?"

Bariton kahkahası kabini doldurdu ve beni gerçekten gülümsetti.

"Onca soru arasında Gemma, aklına ilk gelen bu mu?" Omuzlarımı silktim, dudaklarımda şakacı bir gülümseme vardı. "Evet. Yine de, patronum için en uygun olanı değil. Ne demişler... Merak kediye öldürür mü?"

Cevap verdiğinde hâlâ kıkırdıyordu. "Benim için çalışan yöneticilerden biri Jacqueline'den nefret ederdi. Arkadaşından Jacqueline'in BDSM'ye girdiğini öğrenince, bizim de sapıkça şeylerle ilgilendiğimiz dedikodusunu yaydı ve Jacqueline'e ulaşmasını sağladı."

Gülme sırası bendeydi. "Tanrım... biraz hayal kırıklığına uğradım, Kristoff. Ben de burada senin yapacağın her türlü sapıkça seks şeyini hayal ediyordum," diye cevap verdim muzip bir gülümsemeyle.

Belki de bunu söylemek yanlıştı çünkü Kristoff'un bakışları ısındı, Gözleri arzu doluydu. Onun bakışıyla vücudumda başlayan karıncalanmayı düşününce, belki de söylenecek en doğru şey buydu!

"Sapıkça şeyler yapabiliriz, Gemma. Hepsini yapabiliriz... sadece söylemen yeterli." Ses tonu ciddiye, sert vücudu gergindi. Kendini bana karşı tutuyordu.

ve bu gece buna ihtiyacım olduğunu hissediyordum. Ona ihtiyacım vardı. Aklın ve mantığın canı cehenneme... Bunu kendim için yapacağım.

"Özellikle yapmak istediğin bir şey var mı?" Sesim nefes nefese ve titrek çıkıyordu.

"Ne yapmak istediğimi duymak istediğini sanmıyorum." Kristoff'un sesi ciddiydi. Ayağa kalktım ve ona doğru bir adım attım. Hâlâ oturmuş, dişi aslanını izleyen bir aslan gibi beni izliyordu.

"Sanırım duymak istiyorum. Ama önce benim gitmemi istersen, buna da razıyım..." Derin bir nefes aldım, bir sonraki sözlerimden sonra geri dönüş olmayacağını farkındaydım. "Sapıkça bir şey mi denesek yoksa yavaştan mı başlasak diye düşünüyorum."

Bana şaşkınlıkla baktı, sıcak bakışlarında inançsızlık vardı. Ayağa kalktı ve bana doğru bir adım attı, sert vücudu şimdi benimkine dayanmıştı.

"Eğer oylama yapacaksak," diye kulağıma fısıldadı. "...benim oyum ikincisine gidiyor Senin tadını çıkarmak istiyorum."

Kollarımı boynuna doladım. "Sanırım ben de ikincisine oy vereceğim. Kapıyı kilitleyelim mi?"

Dudakları benimkilere yakındı. "Çoktan kilitlendi. Bir erkek umut edebilir."

"Görünüşe göre sizden önce davrandım Bay Baldwin." Kısacık bir düşünce bana ateşle oynadığımı söylüyordu. Bu tam da yapmamam gereken şeydi ama aklımı mantıklı düşüncelere kapattım. Buna ihtiyacım vardı, onun da öyle.

Parmaklarım ensesinde, onu derinden öptüm. Fermuarı açmak için arkama uzandığında öpücüğü aceleyle karşılık verdi. Öpücüğü derinleştirdi, Elbise ayaklarımın dibine döküldüğünde dili benimkini arıyordu. Beni kaldırdı ve en yakındaki kanepeye oturttu, elleriyle askısız ve askılı elbisemi çözdü. Sırtı açık sütyen.

Ona daha yakın olmak istiyordum, daha fazlasını, hepsini istiyordum. Beni kanepenin arkasına doğru itti ve ağzını meme uçlarımdan birine yapıştırdı. Parmaklarımı kalın saçlarının arasından geçirerek inledim. Tenime karşı homurdandı, ağır nefesi benimkiyle eşleşti, bedenlerimiz çok uzun zamandır reddettiğimiz şeyi talep ediyordu.

Ellerim önce kravatını, sonra da bembeyaz gömleğinin her bir düğmesini gevşetmeye çalıştı. Son düğmeyi de ilikledikten sonra gömleği geniş omuzlarından iterek kenara fırlattım. Parmaklarımın altında tenini hissetmekten keyif alarak göğsünü inceledim. Onun her santimini hissetmek istiyordum. Durmasını hiç istemiyordum, ellerine ihtiyaç duyuyordum, dokunduğu her yerde tenim yanıyordu. Kalçalarımı kendine doğru çekti, iç çamaşırımı bacaklarımdan aşağı çekti ve ben de bacaklarımı ardına kadar açtım. Kızardığımı biliyordum. Elimde değildi. Varlığımın her zerresiyle onu istiyordum.

"Çok güzel," diye mırıldandı, gözleri benimkilere kilitlenmişti. Bakışlarını tutarak dudaklarımı yaladım. Sonunda buraya geleceğimizi biliyorduk. Tanıştığımız andan beri birbirimizin etrafında dönüp duruyorduk. Bakışları bedenimden aşağı kaydı, elleri dokunduğu her yerde tenimi dağladı ve önümde diz çöktü. Yarı kapalı göz kapaklarımdan arasından onun her hareketini izlerken kalbim deli gibi çarpıyordu. Ağzı, kıvrımlarımı yalamak için önce seksimin üzerinde gezindi. Dili klitorisimi ustalıkla ağzına alırken iki parmağı beni ona doğru ayırdı. Dudaklarının vücudumun en hassas yerinde yarattığı hisle sırtımı kamburlaştırdım.

"Kristoff," adı dudaklarımdan nefes nefese bir fısıltıyla çıktı. Ellerim saçlarında, kendimi ağzına daha da bastırdım, kalçalarımı onunkilere doğru salladım.

bir gram utanç olmadan dil.

Tenime karşı homurdandı ve duyularımda titreşime neden oldu. Klitorisimi daha sert emdi, parmaklarıyla açıklığımla alay etti. Dili, sanki tadıma açmış gibi her yerimde dönüyordu.

Zevkten çılgına dönmüştüm, onun uzman ağzına teslim olurken nefesim sık ve kesik kesik çıkıyordu.

"Durma... lütfen... Kristoff!" Parmağının içime girdiğini hissettim. Hareketi yavaştı, neredeyse tembeldi, beni kızdırıyordu. Usta dokunuşunun altında kıvranıyor, daha fazlasını istiyordum. Vücudumla uyum içinde, dili klitorisimi çalıştırmaya devam ederken sert ve hızlı bir şekilde daldı. Zevk beni tüketti ve içimde bir orgazm patladı. Serbest bırakıldıktan sonra titredim, doymuştum ama aynı zamanda daha fazlasını istiyordum.

Bir kemer şingirtisi, pantolonun düşme sesi ve kalbim hızla atıyor, çılgınca çarpıyordu. Onu içimde istiyordum. Bunun akıllıca olmadığını biliyordum ama şu anda umurumda değildi. Ona ihtiyacım vardı. Her yerim hassaslaşmıştı ve kalbim boğazımda, bekliyordum. Gözlerimi açtım, ağır kapakların ardından ona baktım.

"Evet?" Bunun kaçmak için son şansım olduğunu biliyordum. Bunun yerine, dudaklarını öpmek için onu kendime çektim. Ellerimi boynuna doladım, parmaklarım saçlarında.

"Kahretsin Gemma," diye homurdandı, nefesi kesilmişti. "Senin içinde olmam gerek. Şimdi!"

"Evet," diye nefes nefese fısıldadım, parmaklarımı şaftının etrafına doladım ve bir inilti çıkardı.

Aletin başını kıvrımlarıma sürttü, bizi getirdi. Gözleri benimkilere kilitlenmişken yavaşça içime girdi. Onun her santimini hissettim sertliği beni itiyor ve geriye itiyordu. İçimi sonuna kadar doldururken yüzü gerildi, yavaşça geri çekilirken parmakları kalçalarıma daldı. Dudaklarından bir inilti kaçtı ve acı dolu bir şekilde "Siktir" diye mırıldandı.

Bacaklarımı kalçalarına dolayarak ona tutundum.

Sanki bu onun çağrısıymış gibi beni kollarının arasına aldı ve ben ona yaslanmışken kanepeye oturdu. Ellerimi omuzlarına koyarak dudaklarımı öpmek için beni aşağı çekti.

Kalçalarımı onun uzunluğunun üzerinde salladım, inlemelerim dudakları tarafından yutuldu. Sırtımı eğerek hızımı artırdım, kalçalarımı yuvarladım, sürtünmenin tadını çıkardım. Göğüslerimi avuçladı, meme uçlarımla oynadı ve alay etti.

İleri geri hareket ettim, daha sert ve daha hızlı, doldurulmanın o muhteşem hissini kovaladım.

"Evet, güzelim... aynen böyle," diye homurdandı Kristoff, boynumu, kulak mememi kemirerek. Vücutlarımız o kadar uyumluydu ki, sanki bunu milyonlarca kez birlikte yapmışız gibiydi. Sanki bedenlerimiz birbirine aitmiş gibi. Kollarını boynuma doladı.

Beni kanepeye sırt üstü yatırdı ve vücudu benimkinin geldi. Sertçe, daha hızlı ve daha derine, tekrar tekrar itti. Dudaklarımdan inilti çıkıyordu. Nefes nefese kalmıştı ve dudakları dudaklarımda, içime daha sert giriyordu. Elleri kalçalarımı sahiplenici bir şekilde tutuyor, hareket etmeme izin vermiyordu.

"Ah, Kristoff," diye inledim, sırtına tutunarak. Zevk vücudumda akıp gidiyordu ve çok yaklaşmışım. "Oh, evet. Lütfen durma." Daha sert ve daha hızlı itti.

"Benim için gel, güzelim," diye inledi kulağıma. Vücudumun beklediği şey bu kelimelermiş gibi, orgazmım içimde paramparça olarak parçalandım. Onu sertçe sıktım, kendi orgazmı onu ele geçirip bedenime boşalırken içime hava çektim.

Bir süre bu şekilde yattık, beni nazikçe tutuyordu, ona yakındım, hala içimdeydi. Parmaklarım hafif dokunuşlarla sırtında geziniyor, parmak uçlarımda altındaki sert kaslarının tadını çıkarıyordum. Etrafımdaki kokusunu seviyordum, sanki kendi afrodizyağım gibiydi. Birkaç dakika sonra nefes alışverişlerimiz eşitlendi.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı kulağıma. Boynumu küçük öpücöklere boğdu ve sonra yaladı. Daha iyi erişebilmesi için başımı eğdim.

Aniden yüksek bir bip sesi duyuldu ve sıçramama neden oldu. "O da neydi?" Etrafıma bakarak sordum.

"Kahretsin," diye küfretti aynı anda. Eğildi ve dudaklarımı öptü. "Bu sadece pilot."

Kanepemizin yanındaki masadan cihazı aldı.

"Evet?" dedi. Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama beni kollarının arasında sıkıca tuttu. Birkaç saniye içinde telefonu kapattı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Evet," diye cevap verdi. "Baltimore yerine Dulles'a iniş yapacağız. bir şey yok. On dakika içinde ineceğiz."

Ayağa kalktık ve iç çamaşırımı ve sütyenimi aldı, sonra onları giymeme yardım etti. Sonra elbiseyi giymeme yardım etti, fermuarını çekti ve arkamdan boynuma bir öpücük daha kondurdu. Ben giyindikten sonra hızla kendisi de giyindi.

Az önce seks yaptığımız koltuğa oturdum, o da yanıma oturdu, kolunu boynuma doladı ve beni yine boynumdan nazikçe öptü. Nedenini bilmiyordum ama onun bu küçük sevgi gösterilerini seviyordum.

Dikkatli ol, Gemma. Bu şekilde yanacaksın.

Derin bir nefes aldım ve sanki yanıldığımı kanıtlamak istercesine Kristoff'a doğru eğildim. Ardından gelen sessizlikte düşüncelerim kafamın içinde yüksek sesle konuşuyordu. Bu gece Kristoff'la iş ve oyun arasındaki bulanık çizgiyi aşmışım. Kulübedeki uğultu düşüncelerimi böldü.

Sesin geldiğini anlamak için etrafıma bakıyorum, sonra da gözlerimdeki soruyla Kristoff'a bakıyorum.

"Ben de duyuyorum," diye yorum yaptı. "Telefonun nerede?"

". " Nerede bıraktığımı hatırlamaya çalışarak etrafıma bakıyorum. "Ah, işte burada!"

almak ve telefonu içinden çıkarmak için ayağa kalktım. Tabii ki telefonum çalışıyordu. Rick arıyordu. Bir şey oldu endişesiyle aceleyle telefonu açtım.

"Rick, her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece seni kontrol etmek ve iyi olduğundan emin olmak için aramıştım." Telefona gülümsedim. Beni genellikle bir randevuya çıktığımda kontrol ederdi, çalıştığımda değil.

"Evet, her şey yolunda. Neredeyse iniyorum ve evde olacağım. Bu kadar geç saate kadar ayakta kalmamalısın." Kristoff'a gülümseyerek baktım ve soğuk bakışları yüzümdeki gülümsemeyi . "Rick, seninle yarın konuşuruz. Tamam mı?"

Rick, "Tamam, eve döndüğünde bana haber ver," diye karşılık verdi. "Evet, sana mesaj atarım." Ve aramayı sonlandırdım.

Kristoff sessizlik içinde beni izlemeye devam ve ben bunu bozan kişi olmayı reddettim. Bu yüzden gözlerimde bir meydan okumayla öylece baktım. Az önce inanılmaz, akıllara durgunluk veren bir seks yapmıştık ve o kesinlikle bu anı mahvediyordu.

"Rick seni gecenin bir yarısı sık sık arıyor mu?" diye sordu soğuk bir sesle, bakışları her hareketimi izliyordu.

"Gece dışarıdayken, evet ." Ben de cevap verdim. "Bir sorun mu var?"

"Sen söyle Gemma. mı?"

"Benim bir sorunum yok Kristoff. Ama belli ki sen biliyorsun. Çünkü sen şu anda bir ahmak gibi davranıyorsun." Aynı anda hem tedirgin hem de güvensiz hissediyorum. Jack kendime olan saygımı öldürmek için gerçekten iyi bir iş çıkardı. Ve eski hayaletler peşimi bırakmadı. Bu muhteşem seksin hemen ardından takındığı tavır bu hayaletleri kontrol altında tutmama yardımcı olmuyordu. "Sorunun her neyse Kristoff, az önce akıllara durgunluk veren bir seks yaptığımızı düşünürsek zamanlaman berbat."

Bakışları yumuşadı ve koltuktan kalktı. Kollarını bana sarıp alnımdan öptüğünde şaşırdım.

"Haklısın," diye mırıldandı saçlarıma karşı. "Gecenin bir yarısı başka bir adamın seni aramasını istemiyorum."

Şaşırmış bir halde gözlerinin içine baktım. "Neden?"

"Kıskandım. Ama geceyi ," diye cevap verdi. Başımı göğsüne yasladım ama kendimi huzursuz hissetmekten alıkoyamadım. Kıskanç bir tipe benzemiyordu, daha çok istediğini alan bir tipti ve herkes başka biri onu kıskanıyor.

Pilot o anda hoparlörden "Beş dakika içinde iniyoruz," diye anons etti.

İndiğimizde limuzin Dulles havaalanında bizi bekliyordu. Limuzine bindiğimizde Kristoff yanıma oturdu ve kolunu tekrar bana doladı. Vücudunun yanımda olması gerçekten hoşuma gitmişti. Başımı göğsüne yasladım ve kokusunu sevdim. Garip bir şekilde ne kendi arzularına ne de onunkilere boyun eğdiğim için pişmanlık duymuyordum. Limuzin otoyolda ilerlemeye başladığında göz kapaklarımın ağırlaştığını ve uykunun beni ele geçirdiğini hissettim.

Aniden doğruldum, zamanı ve nerede olduğumuzu anlamaya çalışıyordum. "Hey," diye yumuşak bir sesle konuştu Kristoff ve beni kendine çekti. "Sorun . Sorun yok.

İyi misin? Kötü bir rüya görüyor gibiydin."

"Evet, iyiyim." Sesim biraz hırıltılı çıkmıştı. "Saat kaç?"

"Sabahın ikisinde," diye cevap verdi. Esnememi elimle kapattım. "Gemma, iyi misin?"

"Evet... evet, sadece aptalca rüyalar. Yorulmadın mı?" Konuyu değiştirerek mırıldandım. Şimdi o kâbustan bahsetmenin sırası değildi.

On saat uyumuş gibi dinlenmiş . Telefonunda bir şeyler yapıyor olmalıydı.

"Fazla uyumam," diye cevap verdi.

Bir esnemeyi bastırdım. "Ben öyle değilim. En az sekiz saat uyumazsam huysuzlaşır ve huysuzlaşırım."

Gülümsedi ve ekledi, "Bunu bildiğim iyi oldu."

Pencereden dışarı baktım ve nerede anladım. Bir blok daha gittikten sonra sola dönüp birkaç sokak aşağı inerek mahalleme ulaşacaktık.

Beş dakika sonra limuzin evimin önünde durdu, bahçem etrafına doğru uzanıyordu. Soğuk havaya çıktık ve beni kapıma kadar geçirdi. Ne yapmam gerektiğinden emin değildim, kendimi rahatsız hissediyordum.

Onu içeri davet etmeli miyim? Ona iyi geceler öpücüğü vermeli miyim? Seksten zevk aldığımı mı söylemeliyim... yoksa seksten hiç bahsetmemeli miyim? Kahretsin, sanki ilk randevuma çıkmışım ve ilk randevumda seks yapmışım gibi hissediyorum.

Beni belimden tuttu ve yüzümü ona çevirdi. "Gemma, bu akşamın beklediğin gibi gitmediğini biliyorum." Saçlarımla oynuyordu, temkinli bakışları üzerimdeydi. "Pişman mısın?"

Ne sorduğunu biliyordum... Onunla yattığım için pişman olup olmadığını. Pişman mıydım? Hayatımda yaptığım en iyi seksti. Şimdi bile tenime dokunuşunu düşünmek beni ateşlendiriyor ve rahatsız ediyordu. Bu kadar yoğun bir şeyden pişmanlık duymak zordu. Kahretsin, bedenim daha fazlasını istiyordu... daha fazlasını... hepsini! Ama duyarlılığım devreye girdi. Aklımın bir köşesinde duran sebep. Cehennem gibi acıtacaktı.

Bu geceye kadar Kristoff'un da geçmişte şeytanları olduğunu fark etmemiştim. Sanırım ikimizin de katlanması gereken kendi çarmihlarımız vardı. Onun o muhteşem gözlerine baktım, ayak parmaklarımla üzerinde doğruldum ve dudaklarına kısa bir öpücük kondurdum.

"Pişmanlık yok," diye fısıldadım dudaklarına. Ona geri vermek için kolyenin klipsine uzandım. "Kristoff, gerçekten istiyorum..."

Bitiremedim. Ellerimi kendi elleriyle kapattı ve onları susturdu. "Lütfen yapma. Mücevherler sende kalsın. Bunu benim için yap." Yüzünde özlem vardı ve yumuşak bir öpücük için eğildi.

Ben de onu öptüm. "Bu çok fazla Kristoff. Bu normal bir hediye değil."

"Sende olduğunu bilmek beni mutlu edecek Gemma. Lütfen sende kalsın," dedi yumuşak bir sesle. "Hiçbir mücevher seninle ve kalbinle kıyaslanamaz."

"Ama..." Bitirmeme izin vermedi.

"Benim için," diye fısıldadı dudaklarına.

Tamam," diye mırıldandım nazikçe. "İyi geceler."

"İyi geceler Gemma. Yarın on ikiden sonra gelme ki yeterince uyuyabilesin. Huysuz olmanı istemiyorum." Beni bir kez öptü. Bir kez daha, yanağından.

Evime girdim, cam kapıdan arkama baktım ve o da limuzine girerken aynısını yaptı, bakışlarımız kilitlendi. Gülümsedi ve ben de ona küçük bir el salladım.

Yolumdan ayrılan limuzinine bakarken, düşüncelerim beni rahatsız ediyordu.

Kalbimin sana bağlanmasına izin veremem, Kristoff. Bu beni kırar. Zaten yarı kırılmış durumdayım.

Aklımdan çıkmayan düşüncelerle birlikte üst kata çıktım ve kızlarımla her birini kontrol ettim. Hepsi mışıl mışıl uyuyordu ve söz verdiğim gibi yatmadan önce her birine iyi geceler öpücüğü verdim.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

M Sabah çok erken geldi. Sekiz saatten az için ekstra sert bir kahve hazırladım ve aceleyle Betty'nin çocukları da dahil herkes hazır.

Betty çocukları okula götürmeyi teklif etti ama ben itiraz ettim. Onu rahat bırakma sırası bendeydi. Bütün çocukları arabama yükledim ve el salladık.

Betty'ye veda etti. Evine geri dönüyordu. Bazı günler evde oturan bir anne olduğu için ona imrenirdim.

Saat dokuzda Kristoff'un ofisine onun ve benim kahvelerimizle girdim. Kafeinimi yudumlamayı bırakmaya hazır değildim.

"Günaydın," dedim fincanını bırakırken. Başını kaldırdı ve bakışları ısındı.

Nasıl bu kadar enerjik emin değildim, çünkü benden bile daha az uyuduğuna emindim. Kendimi yorgun hissediyordum ve yorgun görüldüğümünden de emindim.

"Neden ?" sordu bana bakarak.

Kaşlarımı kaldırdım. "Günaydın Gemma," dedim onun yerine. "Bu güzel sabahta nasılsın?"

"Gemma." Sesi bir uyarıydı. "Ne?" "Ne?" diye sordum.

"Sana nasıl sormama gerek yok. Yorgunsun. Bunu görebiliyorum. Peki neden uyumadın?"

"Neden ?" Onun yerine ben sordum. Bana dikkatle bakmaya devam etti ve vazgeçmeyeceğini bildiğim için sadece iç çektim.

"Saat kaçta yatarsam yatayım çocukları okula götürmek zorundayım," dedim. "Betty onları alamaz mıydı?"

"Betty yeterince şey yaptı ve ben de çocukları okula götürmek istedim. Bu bizim özel zamanımız."

"Anlıyorum," diye cevap verdi.

"Peki bugün gündemde ne var?" Konuyu iş moduna sordum.

gereken projelerin listesini gözden geçirdi. Başımı salladım ve masama geri döndüm. Gün su gibi akıp geçti ve ben farkına bile varmadan saat öğleden sonra dört olmuştu ve Kristoff masamın önünde duruyordu.

Başımı kaldırdım ve ne kadar zinde ve dinlenmiş görüldüğüne hayret ettim. "Ne yaptın, orada kestirdin mi?" İsteksizce sordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Hayır, kestirmedim. Neden sordun?"

"Sen dinlenmiş görünüyorsun, bense gözlerimi zar zor açık tutuyorum. Bu hiç adil değil!" Sesimin tedirgin ve mızımız çıktığını biliyordum. Nedense uykusuzluk içimdeki kötülüğü ortaya çıkarıyordu.

Gülümsedi ve sesinde hafif bir kahkaha ile, "Sanırım az uyuyunca huysuzlaştığını söylerken yalan söylemiyormuşsun. Hadi, erken bir akşam yemeği yiyelim."

"Yemek yiyemeyecek kadar yorgunum," diye yakındım biraz mızımız bir ses tonuyla. "Öğle yemeği yedin mi?"

Cevap vermeme gerek kalmadı çünkü Kimberly araya girdi. "Hayır, yapmadı.

Hesap tablosu üstüne hesap tablosu üzerinde çalışıyor ve öğle yemeği molası reddediyor."

Ona kötü bir bakış attım. O da bana gülümsedi ve göz kırptı. Ben de hemen gözlerimi devirdim.

"Tamam o zaman. Hadi seni çabucak besleyelim ve sonra eve gidiyorsun."

Ayağa kalktım ve çantamı aldım. Nedense Kristoff'la tartışmanın ne zaman anlamsız olduğunu biliyordum. Elini belime koydu ve beni asansöre doğru yönlendirdi. Asansöre girdik ve kapı kapanır kapanmaz beni kollarına aldı ve usulca öptü. Kollarımı ona doladım, rahatladım ve öpücüğüne karşılık verdim.

"Daha iyi mi?" diye sordu.

"Mmmm," çıktı tek çıkan. Bunu yapmamam gerektiğini biliyordum. Oyun ve iş arasındaki çizgiler bulanıklaşıyordu ve onun dokunuşuyla çok rahattım.

Uyarı zillerine aldırmadan başımı göğsüne yasladım, sıcaklığının tadını çıkardım ve güçlü kalp atışlarını dinledim. Bip sesini duyduğumda

Asansör kapısı açılmak üzereydi ve ben hemen uzaklaştım. Kristoff ondan uzaklaştığım için neredeyse hoşnutsuz görünüyordu ama hiçbir şey söylemedi.

Onun için çalıştığım ilk gün yemek yediğimiz restorana geri döndük. Tenha bir masaya oturduğumuzda, dün geceki olaylar zihnimde canlandı ve Kristoff'un geçmişini düşünmeden edemedim.

Daha önce evli olduğuna inanamıyorum. Beni daha da şok eden şey, eski sevgilisinin onu aldatmış . Bunu anlayamadım, bu da beni paranoyak yaptı. Jack'in iyi ve sakın bir üniversite öğrencisinden şiddet yanlısı bir kocaya dönüşmesinden sonra, kendimi korumam herkesten uzak durmamı sağladı.

Düşüncelerimin içinde kaybolduğum için ne ona ne de başkasına dikkat ettim. "Düşünceleriniz için Penny," diye konuştu Kristoff.

Ona düşünceli bir şekilde bakıyorum. *Onunla nerede duracağımdan emin değilim. Tüm kartlar onun elindeymiş gibi hissediyorum. Onun için çalışıyorum. Onunla yatıyorum. Ama onun hakkında gerçekten hiçbir şey bilmiyorum. Ne de olsa sözleşmesinde duygusal bağlılık yazmıyor muydu? Işığa çekilen bir kelebek gibi hissediyorum. Eninde sonunda beni yakacak.*

"Sadece gözlerim açık uyuyordum," dedim gülümseyerek.

Garson tam o sırada siparişimizi almak için yanımıza geldi. Önce bana döndü.

"Bir bardak su ve başlangıç için hızlı bir şeyler alacağım. Şaşırt beni."

Kristoff devreye girdi ve kontrolü ele aldı. Bana ıspanak salatası ve kuşkonmazlı fileto biftek sipariş etti. Sonra da kendi siparişini verdi.

Garson gittiğinde Kristoff, "Hâlâ özel salatayı ve biraz et alıyorsun," dedi.

"Yorgunluğun bu aşamasında çok fazla yemek," diye mırıldandım. "Peki, bana ne düşündüğünü söyleyecek misin?" *Demek ki konunun peşini bırakmayacak. Bunu bilmeliydim.*

"Özel bir şey düşünmüyordum," diye cevap verdim. Teknik olarak yalan değildi. Eski karısı özel biri değildi.

Garson içkilerimizi getirdikten sonra tekrar gitti.

"Sık sık kâbus görür müsün?" sorusu beni hazırlıksız yakaladı. "Hayır," diye cevap verdim, neye varmaya çalıştığından emin değildim.

"Gemma," diye sordu Kristoff bana doğru eğilerek, "...bana güvenmiyor musun?"

"Sana güvenmediğimi düşündüren ne Kristoff?"

Konuşmadan önce bakışları beni delip geçti. "Çünkü kendini tutuyorsun. Söyle bana..."

O kapıyı açmamalıydım. Onunla bir ayım daha vardı ve sonra onun geçmişi olacaktım. Öte yandan Kristoff gibi bir adamı unutabileceğimden de emin değildim.

"Söyleyecek bir şey yok," diye cevap verdim alçak bir sesle. Gözlerinde acının parladığını görebiliyordum ama o kadar hızlı kaybolmuştu ki emin olamadım. Yine de kendimi kötü hissetmem için yeterliydi ve elini tutmak için uzandım. "Özür dilerim. Dünkü olayı düşünüyordum ve ne kadar az hazırlıklı olduğumu fark ettim."

Söylemek istediğim şey korktuğumdu. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Ama gerçek şu ki, o böyle olmasını istiyordu. Bu yüzden yöneticileriyle kişisel bir sözleşmesi var. Her şeyden daha korkutucu olan ise daha fazlasını istememdi. Daha fazlasını istiyordum ama istemekten korkuyordum. Eninde sonunda bedenimden sıkılacak ve geriye hiçbir şey kalmayacaktı. Jack'in kaç kere beni istemediğini söylediğini duydum? Kristoff onun hakkında konuşmadı. hiç hissetmedim.

Akşam yemeği o anda geldi ve bu kesinti için minnettardım. Kristoff'un bana bakmasını özenle görmezden geldim. Garson gider gitmez yemeğimi kesmeye başladım. Bifteğimden bir ısırık aldım ve Kristoff konuşmaya başladı.

"Dün gece için özür dilerim. Sizi eski karım ve onun orada olacağı konusunda uyarmalıydım."

Bu rahatsız edici duruma biraz mizah katmaya çalışarak cevap vermeden önce yemeğimi bitirdim. "değil. Senin hatan değildi. Sanırım seni internetten araştırmalıydım."

Kristoff ciddiyetle, "Sorma," diye cevap verdi. "Sadece bana sor. Gerçek beni tanımalısın."

Beni şok etti. Kristoff gibi münzevi bir adam için bu büyük bir olaydı. Sadece başımı salladım ve ikimiz de sessizce yemeye devam ettik. Yemek çok lezzetliydi ve bitirdik. Daha sonra, özel şoförünün beni eve götürmesi için ısrar etti.

"Kristoff," diye itiraz ettim. "Bu çok saçma. Ben . Ayrıca yarın çocukları okula götürmek için arabaya ihtiyacım var."

"Sabah size bir şoför göndereceğim, sizinle ve kızlarla o . Ya da şu kamyonu sürer? Ama yorgunken araba kullanmak akıllıca değil."

"Kamyonun aküsü bitti ve onu kullanmaktan nefret ediyorum," diye cevap verdim. "Sorun değil, şoför sizi alır o zaman."

Tartışamayacak kadar yorgun olduğum için kabul ettim.

Akşamı kızlarımla birlikte dışarıda güneşin tadını çıkararak geçirdim.

Çocuklar sevinç çığlıkları atıyor, koşuyor ve birbirlerini kovalıyorlardı. Aklım hep Kristoff'taydı ve düşüncelerimin çoğunu onun işgal etmesinden nefret ediyordum. Dışarıdaki maceramızdan sonra küçüklerime banyo yaptırdım, onlara yatmadan önce masal okudum ve bol bol iyi geceler öpücüğü verdim. Sienna büyük bir sınava hazırlanıyordu

yarın, bu yüzden hepimiz ondan uzak durduk. Çok huysuzdu.

Çocukları yatağa yatırdıktan ve hızlı bir duş aldıktan sonra nihayet yatağıma giriyordum. Işıkları kapatmadan önce telefonuma baktım ve Kristoff'tan gelen okunmamış bir mesaj gördüm.

Mesajı açarken kendi kendime, *umarım her şey yolundadır*, diye düşündüm.

Yarın yola çıkıyorum. İş için şehir dışına uçuyorum. Kimberly de izinli. Şoför okuldan önce arabayı bırakacak. K.B.

Çok kısa ve . Seks yaptığımızı tahmin bile edemezsin. Küçük bir sızı hissettim ve bunu görmezden gelmeyi seçtim. Onun yerine hızlı bir cevap yazdım.

Tamam, teşekkürler. Pazartesi görüşürüz.

Ve gönder'e tıkladım. Telefonumu yere koymadan önce çaldı ve kontrol ettim. Kristoff cevap vermişti.

Hala uyanık mısın?

Hayır, o benim özel sekreterim. Onunla henüz bir iş sözleşmesi yapmadım, diye gülümseyerek cevap verdim. Çok aptalca. Sonra telefonum çaldı. Onu görünce

küçük bir kız öğrenci gibi kıkırdadım. Yastıklarına yaslandım ve cevap verdim.

"Alo?"

"Komik olmaya mı çalışıyorsun Gemma?" Kristoff'un sesi vücudumda karıncalanmalara yol açtı.

Kıkırdadım. "Bence oldukça komikti."

"Nasıl oldu da hâlâ uyanıksın?" diye sordu. Sadece çene çalmak için mi aradığını merak . Aptalca öyle umdum.

"Kızlar ve ben dışarıda güneşin tadını çıkarıyorduk. Bu bana hala uyanık olmam için yeterli desteği verdi. Sanırım yatma vaktinden çok önce?" Şakayla karışık söyledim.

"Evet." Sesinde bir gülümseme duyabiliyordum. "Senin aksine ben yemek yemediğimde huysuzlanıyorum."

"Tanrım, umarım ben yorgunken ve sen açken aynı odada olmayız." İkimiz de güldük. "Bu arada," diye ekledim. "Yarın bana izin verdiğin için teşekkürler. Dört gözle bekliyorum!"

"Bir değil," diye cevap verdi. "Bunu hak ettin. Eğlenceli bir şeyler yapacak mısın?"

"Kızlara sürpriz yapacağım ve onları yürüyüşe çıkaracağım. Sienna'nın önemli bir sınavı var, o yüzden kimya dersinden sonra yaparız."

"Artık dersleri asmıyor mu?" diye sordu alaycı bir tavırla. "Artık erkek yok mu?"

"Haha, çok komik. Hayır, dersleri asmıyor." Ben cevap verdim. "Sanırım otuz günlük cezasını çekmek gözlerini açtı ve hoşlandığı çocuğun o kadar da harika olmadığını fark etti."

"Daha iyi olmasına sevindim," dedi. "Kocanız vefat ettiğinde sizin için zor olmuş olmalı."

Ne söyleyeceğimi düşünürken sessizlik uzadı. Sonunda kısa tuttum.

"Evet, herkes için zordu. Ama birini kaybeden herhangi bir eş ve ailesi için olduğundan daha zor değildi."

Jack'in ölümünden duyduğum rahatlama ve suçluluk duygusunu nasıl açıklayacağımı bilemiyordum. Beni bir daha asla incitmeyeceği için çok rahatlamıştım. Kızlarımıza iyi bir baba olmuştu ama bu öfkeyi benden onlara geçirip geçirmeyeceğinden ya da bu öfke artmaya devam ederse bunun onlar üzerindeki etkisinin ne olacağından hep endişe etmiştim. Öte yandan, yıllar önce evliliğimizi bitirmediğim için büyük bir suçluluk hissediyordum. Eğer bitirmiş olsaydım, belki de ölümüne yol açan tüm o seçimleri yapmayacaktı.

Kristoff konuyu değiştirerek, "Çocuklar yürüyüşü kesinlikle sevecek," diyerek hastalıklı düşüncelerimi böldü. "Bu şekilde mi formda kalıyorsun?"

"Pek formda olduğumu söyleyemem," diye cevap verdim.

"Gemma, seni çıplak gördüm," sesi sanki bu düşünce bile onu heyecanlandırmış gibi tiz çıkıyordu.

Kahretsin, aynen böyle vücudum ısındı, kalçalarımın arasında bir ağrı hissettim. Tereddütle bacaklarımın arasına uzandım ve parmaklarımı hassas bölgelerime sürttüm. Vücudumdan bir karıncalanma akımı geçti ve dudaklarımdan keskin bir nefes çıktı. Sanki kendimi yakmışım gibi elimi hızla çektim.

Kızardım, beni göremediği ve sadece sesini duymanın bile üzerimde yarattığı etkiye sevindim.

Boğazımı temizledim. "Hmmm... yürüyüşe çıkıyoruz çünkü huzur verici ve hepimizi rahatlatıyor. Her zaman binlerce mil uzakta, hiçliğin ortasındaymışız gibi geliyor. Zihnimi boşaltmama yardımcı oluyor."

"Bu işe nasıl girdin?" diye sordu, benim küçük heyecanlı deneyimin farkında değildi ve konuşmaya devam etti.

"Beni bu işe kocam Jack soktu. Birlikte yürüyüş yapardık." Öldüğünde artık tek ortak noktamız buydu. Kızlar ve yürüyüş, başka bir şey yok.

Cevabımı sessizlik takip etti ve onunla paylaştığım geçmişimin küçük bir kısmından pişmanlık duymaya başladım. Çıktığım birkaç randevuda erkekler bana hep rahmetli kocamı soruyorlardı ve ben de onlara konuda konuşmak istemediğimi söylüyordum. Çok acı verici olduğunu düşündüler. Öyleydi de, ama tahmin ettikleri nedenlerden dolayı değil. O yola girmeye hazır olacağımı hiç düşünmemiştim.

"Eğlenmek için ne yaparsın Kristoff?" Sessizliği bozmak için konuşmayı tekrar ona yönelttim. Cevap vermeyince, "Eğleniyorsun, değil mi?" diye ekledim.

"Gerçekten çok fazla boş zamanım yok. Son yirmi yıldır şirketlerimi kurmak ve başarılı olmalarını sağlamakla meşgulüm. Çalışmadığım zamanlarda dinleniyorum," diye yanıtladı.

"Sanırım seni meşgul edecek çok şey var. Ve başarılı olduğunuzu gösterecek çok şeyiniz var," dedim. "Hiç yürüyüşe çıktın mı?" diye sordum.

"Uzak dağ noktalarında kamp yapmak, evet. Ama hiç yürüyüş yapmadım. Sahip olmadığım kadar çok zamanımı alıyor." Cevabı gayet açıktı. Nedense hiç şaşırmadım.

"Denemelisin," diye cevap verdim.

"Eğer beni yürüyüş gezilerinden birine davet edersen yaparım."

Sessizce kıkırdadım. "Anlaştık o zaman. Yarın seyahat edeceğin için seni bir sonraki partimize davet edeceğim."

Kısa bir sessizlik oldu ve sonra şöyle dedi: "Bir sonraki yürüyüş gezinize davet edilmeyi dört gözle bekliyorum. Tamam, seni bırakayım da uyu. İyi geceler!"

"İyi geceler," diye mırıldandım ve hat kesildi.

On Beşinci Bölüm

Fumartesi ve cumartesi bir bulanıklık içinde geçti. Her iki gün de keyif içinde geçti ve kızlarımı bu kadar mutlu görmek beni uzun zamandır olmadığım kadar mutlu etti.

Pazar günü güzel bir hava vardı. Öğle yemeğinden kısa bir süre sonra, camlar açık bir şekilde Betty'nin bizimkinden sadece birkaç mil ötedeki mahallesine gidiyordum. Kırkıncı yaş günü partisini veriyordu.

Öğleden sonra ikiden birkaç dakika önce oraya vardık ve partisinin çoktan tüm hızıyla devam ettiğini söyleyebilirim. Çocukları arabadan indirdim ve evin arka tarafındaki açık bahçe kapısından içeri girdiğimizde Kristoff tarafından karşılandım.

"Merhaba Gemma." Sanki orada olması çok normalmiş ve Betty'nin toplantılarında her zaman karşılaşıyormuşuz gibi selam verdi.

"Burada ne yapıyorsun?" Ben sordum.

"Merhaba Kristoff," Saoirse ona. "Seni gördüğüme çok sevindim."

"İşte bu bir selamlama!" Kristoff gülümseyerek şöyle dedi. "Seni görmek de çok güzel Saoirse!"

"Ben de seni gördüğüme sevindim," dedi Sierra utangaç bir ses tonuyla.

Kristoff, pahalı takım elbisesinin asfaltta kalmasına aldırmadan onun göz hizasına kadar diz çöktü ve gülümseyerek, "Bunu söylediğine çok sevindim. Hepinizi burada görmeyi umuyordum."

"Ben de seni gördüğüme sevindim. Sanırım geriye bir tek annemin seni gördüğüne sevinmemesi kalıyor," dedi Sienna. Kristoff diz çöktüğü yerden kalktı ve elinde bir çanta olduğunu fark ettim. Gözleri benim üzerimdeydi, yüzünde küçük bir gülümseme vardı.

Dudaklarını. Bana öyle baktığında, istediği her şeyi söyler ya da yapardım. Ona bunu asla göstermemeliydim, çünkü bu beni gerçekten korkutuyordu.

"Onu gördüğüme sevinmediğim doğru değil!" Sienna'nın yorumuna karşılık verdim. "Sadece onu Betty'nin doğum günü partisinde gördüğüme şaşırdım," diye savunmaya geçerek düzeltiltim ve Kristoff'a baktım. "İş için seyahat ettiğini sanıyordum. Buraya ne zaman geldin?"

"Aslında az . Çocukları arabadan indirdiğini fark ettim ve yanına geldim. Birlikte girebiliriz."

Bundan hoşlanmadım. Sanki bir çiftmişiz ve bir araya gelmişiz gibi bir izlenim yarattı. Ama ne demeli? *Burada bekle ve bizden sonra içeri gir*, bu kabalık olur!

Hepimiz içeri girdik ve partinin gürültüsünün birkaç kademe azaldığına ve birçok gözün bize doğru döndüğüne yemin edebilirdim. Bu ilgiden nefret ederdim. İçeri fark edilmeden girmeyi tercih ederdim ve fark edilmeden çıkmayı daha çok severdim.

Betty kocaman gülümseyerek bize doğru yürüdü.

"Merhaba çocuklar," diye sevinçle mırıldanıyordu. "Merhaba kızlar!" dedi kızlarıma. "Gelebildiğinize çok sevindim. Gemma, son dakikada bana gelemeyeceğine dair bir mazeret göndereceğinden endişeleniyordum. Ve sen Kristoff, son dakika davetini kabul ettiğin için teşekkür ederim."

"Geleceğime söz verdim," dedim ona yorumlayabileceğini umduğum sivri bir bakış attım. Tabii ki anlamadı. Kristoff'u davet ettiğini bana neden söylemedi? Bu küçük gerçeği unutmuş olamazdı!

"Ah, işte doğum günü hediyen," dedim ve sonra doğru eğilip sarıldım. "günün kutlu olsun! Yalnız kaldığında aç!" Ona bir gülümseme verdim.

"Beni her zaman şaşırtmayı nasıl başarıyorsun bilmiyorum," dedi. "Hediyelerin en iyileri ve en orijinalleri ve benim mantıklı havalı arkadaşımın bunları bulması beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor."

Gülümsedim. Kristoff, elinde hâlâ bir çanta olduğu için beni şaşırtan çeke benzeyen hediyesini ona uzattı. Hediyesini fazla detaylandırmadı.

"Ah, Kristoff, bunu yapmamalıydın," dedi ama yüz ifadesi bana bunu yaptığına memnun olduğunu söylüyordu.

"Tamam, siz gidip kaynaşın. Ben bunları güvenli bir yere koyacağım."

O uzaklaştı ve ben kızlara baktım. "Arkadaşlarınızla oynamak ister misiniz?"

"Keşke benim doğum günüm olsaydı," diye mırıldandı Saoirse.

"Ah, bebeğim, sen farkına varmadan burada olacak," dedim ona sarılarak. "Sana pinterest sayfamda beğendiğin o özel pastalardan alacağız." "Oh, evet anne! Bu mükemmel bir pasta olur," dedi ıslıl ıslıl parlayarak.

Kristoff ekledi, "Aslında benim de size küçük bir hediyem var kızlar." Gülümsüyordu ve ben ona şüpheyile baktım.

Çantasına gitti ve kızların her birine aynı görünümlü bir mücevher kutusu uzattı.

"Kristoff," dedim uyararak. "Umarım içinde oyuncaklar vardır!"

Kızların her biri hevesle kendi kutusunu açtı ve ben "Hayır!" diye bağırdım.

Ben hayır derken Saoirse sevinçten zıplamaya başladı. Sierra da nedenini tam olarak bilmesede kardeşinin hareketlerini izledi.

"Anne, mücevherler seninkilere uyuyor! Artık benim de var. Sierra'nın da kendi mücevheri var!" En büyük kız kardeşini görmek için döndü. "Ve bak! Sienna'nın da kendi mücevheri var! Evet!"

Kristoff'a sarıldı, gevezelik etti ve ona gösterdi, satın aldığı için nasıl göründüğünü bileceğini fark etmemişti.

"Kristoff," diye başladım ve bakışlarımın hoşnutsuzluk gösterdiğini biliyordum. "Bu kabul edilemez! Bu doğru değil! onlara sen verdin ve şimdi benim almam gerekiyor." Tedirgindim ve o da bunu anlayabiliyordu. Sözlerimi duyan Saoirse kolyesini aldı ve ona yakın tuttu.

"Sakin ol, Gemma. Seninkilere uyuyorlar ama gerçek elmas ya da gerçek taş değiller. Bu sadece bir taklit," diye beni temin etti.

"Oh," diye cevap verdim ona şüpheyile bakarak. Sonra çocuklarıma baktım. Sierra kolyeyi bileğine doladı ve bilezik haline getirdi.

Saoirse kendininkini boynuna taktı ve iki elini de üzerine koydu, böylece alamadım. Sienna hala kutunun içinde duran kendisinininkine bakıyor ve onunla ne yapacağını bilemiyordu.

"Sienna'nıninki gerçek ama sana hediye ettiğimin çok minyatür bir versiyonu," diye ekledi sessizce.

Sienna önce ona, sonra da bana baktı, onu alıp alamayacağından emin değildi. Onu istediği ve beğendiği belliydi. Ve bu beni ona daha da kızdırdı. Bir an tereddüt etti ve sonra içinde kolye olan kutuyu yavaşça ona uzattı.

"Sienna, o senin. Ve sende kalacak," dedi Kristoff kararlılıkla. Gözleri parladı ama yine de onay için bana baktı ve gözlerinde bir soru görebiliyordum. Daha çok yalvarıyor gibiydi.

Kristoff onun tereddütünü ve benim hoşnutsuzluğumu fark etti ve benimle yüzleşti. "Gemma, bu özgürce verilmiş bir hediye. Bu beni mutlu ediyor ve bunu sen ve kızların için yapmak hoşuma gidiyor. İnan bana, bunu karşılayabilirim."

Hoşuma gitmedi ama başımı salladım. Üçü de sanki fikrimi değiştireceğinden korkarak ve uyum içinde birlikte gittiler.

"Bunu bir daha yapma!" Sesimde açıkça görülen bir tedirginlikle söyledim. "Neden yapmayayım?"

"Çünkü onlar benim çocuklarım ve o hediyeler çok pahalı. Bunun normal olduğunu düşünmelerini istemiyorum. Ve ben size böyle şeyler veremem, bu da beni yetersiz ve rahatsız hissettiriyor."

Düşünceli bir şekilde bana baktı. "Bir dahaki sefere sana sorarım," diye cevap verdi. "Ve sen zaten bana tüm paramın satın alabileceğinden daha fazlasını verdin."

"Peki neymiş o?" Neyi kastettiğinden emin değildim.

Cevap vermedi. Onun yerine çantasından bir kutu daha çıkardı. "Lütfen Gemma, bunu benim için giy. Reddetme."

Lanet , böyle davrandığında ne isterse yaparım. Görüş alanımda olduklarından ve diğerleriyle güzelce oynadıklarından emin olmak için çocuklarıma baktım. İyi olduklarından emin olduktan sonra dikkatimi Kristoff'a verdim.

Yavaşça kutuya uzandım ve açtım. çok güzel bir elmas kolye vardı. Basit, günlük bir kolyeydi ama çok ama çok pahalı görünüyordu. Öfkeyle Kristoff'a baktım.

"Kristoff," diye başladım. "Bana hediye almanı istemiyorum."

Bir saniye önce ılık ılık olan gözleri, çekingen bir bakışa büründü. Sanki reddedilmeye hazırlanıyor gibiydi. Ve ben kendimi onu reddedemezken buldum.

Boyun eğerek derin bir nefes aldım. "Seninle ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum," dedim ona yaklaşırken. "Çok güzel. Tam da benim seçeceğim türden. Gerçi benimki çok daha ucuz ve muhtemelen sahte olurdu. bir tane de."

Yine de gülümsemesi buna değirdi. Eğildi ve ağzımın kenarını öptü. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Ah, Kristoff," fısıldadım. "Sana teşekkür etmeliyim. Bu güzel kolye için teşekkür . Ama lütfen başka hediye alma."

"Hediye istemeyen tek kadın sen olmalısın. Bunu sana miyim?" diye sordu.

"Evet," dedim nefes nefese. yakınlığı içimi acıtıyordu. Kolyeyi kutudan çıkardı ve uzun saçlarımı onun yolundan çekerken arkamı döndüm. Kolyeyi takarken dudaklarını kısa bir an için enseme hissettim. Tüylerim diken diken oldu ve vücudum ürperdi.

O yanımdayken vücudum çok fazla tepki veriyor, diye düşündüm kendi kendime. "Merhaba aşk kuşları," diye bir ses geldi ve ben döndüm

etrafımda. Kristoff'un yanında durdum ve eli otomatik olarak koruyucu bir şekilde bana dolandı. Yine Jonathan'dı, beni şaşırtmıştı. Kristoff cevap vermedi ama kolunun etrafımda gerildiğini hissedebiliyordum.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra nihayet cevap verdim: "Merhaba. Nasılsınız?" diye sordum.

Küçük bir gülümseme verdi. "Şikayet edemem. Rick'in karısının doğum günü partisinde eğleniyor musun?"

"Evet, teşekkür ederim," diye yanıtladım, sonra da ekledim: "Betty'yi tanıdığınızı bilmiyordum?"

"Benim yok," dedi. "Kocasıyla birlikte çalışıyorum." O anda Kristoff'un eski karısı, yanında on altı yaşlarında bir gençle çıkageldi. *Onun burada ne işi var?*

"Vay, vay... bakın burada kim varmış." Kristoff'un eski karısının sesi kin doluydu. Neyse ki geçen seferki gibi sarhoş değildi. Yardım balosunda öğrendiğim gibi, çok kötü bir sarhoştı.

Jonathan soğuk bir ifadeyle karısına bakarak, "Gemma, sanırım tanıştın," dedi.

Bekle, ne? Bu onun karısı mı?

Kristoff beni kendine doğru çekti ve bunun için minnettardım. Bana fazladan bir güvenlik katmanı sağladığını hissettim. Kristoff'un işaretine uymayı seçtim ve kadını görmezden geldim. Onun yerine yanındaki çocuğa döndüm.

Biraz utangaç olsa da Sienna'nın yaşlarında görünüyordu. Çocuğa kolumu uzattım ve kendimi tanıttım. "Merhaba, ben Gemma," dedim gülümseyerek. "Senin adın ne?"

"Ben Jack, ."

"On altı yaşında falan olmalısın?"

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi. "On altı yaşındayım. İki ay sonra on yedi yaşıma gireceğim, hanımefendi."

"Gemma, bu benim oğlum Jack," dedi Jonathan. Oğlumu görebiliyordum. Baba ve oğul arasındaki benzerlik. Jonathan'ın balodaki eski karısının başka birinden bebek sahibi olduğu yorumunu hatırladım. Sanırım en iyi arkadaşından bir bebek sahibi oldu... yani eski en iyi arkadaşından.

İçine *olmasına şaşmamalı*, diye düşündüm kendi kendime. Kalbim onun için acıyordu ve hemen orada ona sarılmak istedim. Jack'in ne kadar kötü durumda olduğunu biliyordum.

Sadakatsizlikler acı veriyordu ama o kadınlar bana yabancıydı ve tüm boyunca Rick ve Betty'nin desteğine sahiptim. Aynı anda hem karısını hem de en iyi arkadaşını kaybetti. Bunun ne kadar acı verdiğini hayal bile edemezdim ve Kristoff çok gururlu ve güçlü bir adamdı.

Bir çığlık duydum ve hemen dikkatimi ona çevirdim. Saoirse ağlayarak bana doğru koşuyordu ve kız kardeşleri de arkasından geliyordu.

"Anne," diyordu Saoirse gözyaşları arasında. "Sienna bana kötü davranıyor."

Saoirse'nin aşırı tepki verme eğilimini bildiğim için diz . "Ne oldu Saoirse?"

Burnunu çekiyor, gözyaşlarını tutamıyordu. "Kolyesini takmama izin vermiyor."

"Saoirse, seninkini aldın. Bu onun." "Ama ben istiyorum," dedi.

Sierra atladı. "Ben de istiyorum." Ama umurunda olmadığını söyleyebilirim.

"Tamam, Saoirse. Sırf sen istiyorsun diye onu elde anlamına gelmez," diye sert bir ses tonuyla konuştum. "Seninki senin, onunki de onun. Seninkini Sienna'ya vermek ister misin?"

"Hayır," diye homurdandı huysuzca. "O benim." "Doğru. Sienna'nın kolyesi de onun."

"Tamam," diye cevap verdi. Ona sarıldım ve kalktım. Kristoff'un dudaklarında bana bakan küçük bir gülümseme vardı. Gözlerimi devirdim.

"Bunlar senin çocukların mı?" Jonathan şaşkınlığı sesinden belli olarak sordu. "Evet," diye gülümseyerek cevap verdim. "Bunlar benim kızlarım." Kendi çocuklarımı işaret ettim.

Bebek. "Bu benim en küçüğüm, Sierra. Saoirse benim beş yaşındaki . Ve en büyüğüm Sienna," dedim Sienna'yı göstererek.

"Merhaba," dedi üçü bir ağızdan Jonathan, Jack ve Kristoff'un eski karısı Jacqueline'e.

"Çocuğunuz olduğunu bilmiyordum," diye kıs kıs güldü Jacqueline, ama sesinde şaşkınlık da vardı.

"Evet, biliyorum," diye cevap verdim, kısa tutarak. Yani, gerçekten! Çocuğum olduğunu nereden bilecekti ki? Sanki alnımda dövme gibi.

Sienna elini Jack'e uzattı. "Merhaba. Voleybol oynamak ister misin? Oyunu oynamak için bir kişiye daha ihtiyacımız var."

Onun elini tuttu ve sıktı. "Sienna, bu Jack." İkisini tanıştırdım. "O senin yaşında."

Jack Sienna'ya gülümsedi. "Elbette, oynamayı çok isterim. Voleybolda iyi olmasam da."

Saoirse ona kocaman bir gülümseme verdi. "Sorun değil Jack. Sana yardım edeceğiz... Senden hoşlanıyorum. Benim babamın adı da Jack." Elini tuttu ve onu Sienna ve Sierra'yla birlikte sürükleyerek götürdü.

"Babaları nerede?" diye sordu Jacqueline ve ben bu soru karşısında şaşırdım.

"Kocam etti," diye kısaca cevap verdim, konuya istemiyordum. Kristoff'un kolunun bana daha sıkı sarıldığını hissettim.

"Peki Kristoff seni nerede buldu?" Jacqueline'in sesi soğuktu.

"Görünüşe göre kızlarınız Jack'i kanatları altına almış," diye konuya girdi Jonathan ve kasıtlı olup olmadığına bakmaksızın bunun için minnettar oldum. Hepsinin birlikte güldüğünü görünce şöyle bir baktım.

"Bize müsaade edin." Kristoff sonunda konuştu ve oturma alanına gittik. Oturduğumuzda bana "İyi misin?" diye sordu.

Ona gülümsedim. "Evet, gülümsedim. Peki ya sen?"

Kulağıma eğildi ve "Daha iyisi olamaz" diye fısıldadı. Sonra boynumu öptü ve içgüdüsel olarak ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğmek istedim.

"Kristoff," diye fısıldadım nefes nefese. "İnsanlar görecektir."

Cevap vermedi ama boynumu bir kez daha öptü. Sonra oturma alanımıza daha fazla insan katıldı ve her şey ve hiçbir şey hakkında sohbet başladı. Çocuklar güzelce oynuyor, eğleniyorlardı ve ben Kristoff'un yanında rahatlamıştım. Burada onunla birlikte olmak bir şekilde doğru geliyordu. Ben onun gezisi hakkında sorular sordum, o da benim yürüyüşüm hakkında sorular sordu ve Betty'nin kocası Rick gelip Kristoff'un karşısına, yanıma oturduğunda sohbetimizin içinde kaybolmuştuk.

"Selam güzelim," diye yanağıma bir öpücük kondurarak beni selamladı.

"Selam Rick," diye cevap verdim. "Partide iyi iş çıkardın. Harika oldu."

"Ah, çoğunu Betty yaptı," diye cevap verdi.

"Tamam, o zaman harika bir iş çıkardı," diye kıkırdadım. "Demek partiye iş yerinden insanları da davet ettin? Jonathan'a rastladım."

Rick, "Evet, o harika bir adam," diye cevap verdi. "Davet ettiğim tek kişi o. Betty onu tanımıyor, bu yüzden sanırım o benim misafirim. Ancak eşinin de ona eşlik edeceğini bilmiyordum. Genelde sadece o ve oğlu gelir."

diye detaylandırdı ve sonra omzunun üzerinden bakarak ekledi. "Tam bir baş . Bana sorarsanız deli."

Rick'in Jacqueline'in Kristoff'un eski karısı olduğunu bilmediğini fark ettim. Dünya gerçekten de küçük.

"Rick, Kristoff'la tanıştın mı emin değilim," diyerek konuyu değiştirdim ve iki adamı tanıştırdım. "Kristoff Baldwin benim patronum."

Rick ve Kristoff el sıkıştılar. Rick önce bana sonra da ona baktı. "Birlikte mi geldiniz?"

"Ah, hayır," diye hızlıca cevap verdim. Rick, Kristoff'un kolunu sandalyeme dolayarak patronumla değil de sevgilimle takılıyormuşum izlenimi veren koluna baktı ve kaşlarını hafifçe kaldırarak bana geri döndü. Ama ben

hakkını yemeyelim, hiçbir şey söylemedi. Öte yandan Kristoff, Rick'e biraz sinirli görünüyordu. Rick'e karşı dostça ya da nazık davranmak için hiçbir çaba göstermemişti.

Rick'le derdi ne? Kendi kendime düşündüm. İpucu bulmak için iki adamın arasına baktım ama hiçbir ipucu göremedim. Rick'i severdim, birçok iyi ve zor günümde yanımda olmuştu. O ve Betty sahip olduğum en yakın aileydi.

Betty bir elinde şarap kadehi, mutlu bir şekilde gülümseyerek çimenlere doğru yürüdü ve kocasıyla bize katıldı. Çok neşeliydi, kocasının yanağını öperek ona takılıyordu, hareketleri biraz beceriksizceydi, gömleğinden aşağı şarap damlaları dökülüyordu.

Rick isteksizce, "Alkolü biraz yavaşlatalım," dedi.

"Partiyi bozma kocacığım," diye mutlulukla karşılık verdi. Hiçbir şey ve hiç kimse onun zamanını mahvedemeyecekti. Betty'nin yüzünde çok iyi tanıdığım o ifade vardı. İyi vakit geçirmeye karar vermişti ve kimse onu durduramayacaktı. "Değil mi Gemma?" diye ekledi beni de işin içine çekmeye çalışarak.

"Parti kesinlikle hareketli," diye belli belirsiz cevap verdim, anlaşmazlıklarının bir parçası olmak istemiyordum. İyi olduklarını teyit etmek için çocuklarıma baktım. Benim küçüklerim Betty'nin küçükleriyle oynuyorlardı, doğduklarından beri birbirlerinin arkadaşlığına alışmışlardı. Sienna ise Jack ve voleybol oynayan diğer birkaç gençle takılıyordu.

"Geldiğin için çok mutluyum Gemma," dedi mutlulukla gülümseyerek. Rick ona bir sandalye çekti ve ikisi de oturdu. Betty şakacı bir tavırla parmaklarını Rick'in pazularında gezdiriyordu ve Rick rahatsız görünüyordu.

"Ben de," diye cevap verdim, dudaklarımda küçük bir gülümsemeyle. Nedense bugün bu ikisini izlemeyi komik buldum. Rick bana bir bakış attı ve yuvarlandı.

Gözlerini kaçırdı ve yüksek sesle gülmemek için kendimi zor tuttum.

Betty içkisinden büyük bir yudum daha aldı. "Betty, sana bir tabak yemek getirmemi ister misin?" Ona endişeyle sordum. Böyle devam ederse daha pastayı getirmeden sarhoş olacaktı.

"Hayır, teşekkürler. Aç değilim," diye elini salladı ve birkaç tane daha şarap damlacıkları döküldü. Rick kadehi nazikçe onun elinden aldı ve yanındaki masanın üzerine koydu.

Kristoff sandalyenin arkasında saçlarımla oynuyor, tenimi nazikçe okşuyordu ve bu beni tahrik ediyordu. Betty ve Rick yemek şirketlerini tartışıyorlardı ve Kristoff fırsattan istifade sadece benim duyabileceğim şekilde fısıldadı: "Seni şu anda çok istiyorum." Sıcak nefesini tenimde hissetmek beni daha da tahrik ediyordu. Aramıza biraz mesafe koymalıydım ama vücudum kendi ona biraz daha yaklaştı. Bu adamın üzerimde daha önce hiç kimsenin sahip bir gücü vardı.

Lanet , onu istiyorum, diye düşündüm kendi kendime. Arada bir istediğimi elde edebilmeliyim, değil mi?

"Rick," diye konuşmalarını böldüm. "Birkaç dakikalığına kızlara göz kulak olur musun? Kristoff'a misafir odanı göstermeyi umuyordum. Dekorasyondan bahsediyordu ve orada kullandığın boya renginin onun misafir odası için iyi bir renk olabileceğini düşündüm."

Kristoff'a baktım ve yüzünde söylediklerim karşısında herhangi bir şaşkınlık ifadesi yoktu.

Betty, Rick'in yerine hızlıca, "Elbette," diye cevap verdi. "Eğer beğenirsen sana boyanın renk kod numarasını verebilirim." Rick başıyla onayladı.

Kristoff'un tek söylediği "Teşekkür ederim," oldu. Ben de onun gibi ayağa kalktım. Elimi tuttu ve ben de dikkat çekmemek için yavaş yürümeye çalıştım. Eski karısının bize baktığını fark ettim ve benim için alışılmadık bir şekilde Kristoff'a baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedim. Gözleri bana açılmıştı ve evin içine açılan veranda kapısına varır varmaz hızla koşmaya başladık, ben onu üst kata, Betty'nin misafir odasına götürüyordum. İçeri girer girmez kapıyı kilitledim ve onu banyoya götürüp kapıyı da kilitledim.

Banyonun kilidi tıklanır tıklanmaz Kristoff öne doğru eğildi ve beni derinden öptü. Vücudumda bir ürperti hissettim. Ellerimi omuzlarına doladım. Dili dudaklarıma değdi ve ellerinin vücudumda dolaştığını hissedebiliyordum. Elbisemi belime kadar kaldırdı ve parmakları amımın yolunu buldu, klitorisimle alay etti, hissetti

ıslaklığımı. Ağzının içine doğru inledim, kalçalarım oynadı, kendimi ona sürtmeye, onu daha fazla hissetmeye çalıştım.

Sonra öpüşmeyi kesti ve güçlü elleriyle bacaklarımı açtı. Kristoff diz çöktü ve külotumu bacaklarımdan aşağı çekerek bacaklarımı kaldırdı.

teker teker . Sonra başını arasına koydu. Dili amımı bulduğunda inleyerek nefes aldım. Ellerimi saçlarında gezdirdim, derin derin nefes aldım.

Başını benden kaldırdı, ağzı amımdan ıslanmıştı. "Sen en iyi tatlısın, aşkım."

Açgözlülükle omzuna dokundum ve beni yemeye devam etmesi için sözsüzce yalvardım. Tekrar amımı yalamaya başladı, yavaşça ve ritmik bir şekilde beni zevkin doruklarına çıkardı. Kristoff'un elleri kıcımlı kavrı ve dili klitorisimi bulurken beni ağzına karşı sıkıca tuttu. Dili açgözlülükle amımı yiyordu ve orgazmım beni sert bir şekilde vururken vücudum sarsılıp titrerken çığlık attım.

Durmadı. Onu itmeye çalıştım, ama Kristoff sağlam durdu ve aşırı hassas klitorisimi yalamaya ve emmeye devam etti. Başka bir orgazm beni tekrar vurduğunda çığlık attım ve Kristoff'un dili amıma karşı yavaşladı, ıslaklığımın son tadının tadını çıkardı. Sonra başını kalçalarımın arasından kaldırdı, ayağa kalktı ve beni öptü. Dudaklarında kendimin tadını aldım ve onun tadının nasıl olduğunu merak ettim.

"Tadın enfes, güzelim," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Kristoff," diye seslendim, pantolonunun üzerinden sikine uzanırken. "Sıra sende." Bakışları bana bunu da seveceğini söyledi.

"Yapmak zorunda değilsin," dedi onun yerine.

Onu öptüm ve sonra dudaklarına karşı "Senin aletini emmek istiyorum" dedim.

Tek söylediği "Siktir," oldu ve pantolonunun fermuarına uzandı. Önünde diz çöktüm ve kasıkları tam göz hizamdaydı. Ellerine uzanarak pantolonunun fermuarını açmasına yardım ettim. Fermuarını açtığımda siki sanki benim için açlıktan ölüyormuş gibi kalktı.

Dudaklarımı yaladım, sikinin dölle kayganlaştığını gördüm. Kristoff'a baktım, bakışları bana odaklanmıştı. "İstediğin gibi yapmıyorsam bana yardım et," diye fısıldadım.

"Yapacağın her şey benim istediğim gibi olacak."

Öne doğru eğildim ve dudaklarımı şişmiş sikinin başının etrafına sardım ve mutluluk içindeydim. Tadı muhteşem, ham, saf güç gibi.

Kristoff'un elleri banyo tezgâhını kavradı, kontrolünü elinde tutuyordu. Şaftının her santimini keşfettim, öptüm ve yarığını precum ile yaladım. Sikinin tamamını ağızıma aldım ve emdim. Kasları gerildi ve kendini zorlukla kontrol ettiğini söyleyebilirim. Taşaklarına uzandım, daha sert emerken hassas derisini okşadım.

Kristoff'un alçak sesle zevk homurtularını duydum ve daha fazla dölünün tadına baktım. Bunu yapmaktan neden hiç hoşlanmadığımı ve daha önce uygulamayı reddettiğimi anlayamıyordum. Kristoff'un benim merhametimdeyken kontrol için mücadele ettiğini hissetmek beni çok güçlendirmişti. Onu boğazımın derinliklerine alarak sikini emmeye devam ettim.

Kristoff baktım ve gözlerimiz kilitlendi. Gergin olduğunu görebiliyordum. Tezgâhı kavrayan elini tutup saçlarıma götürdüm ve bana nelerden hoşlandığını göstermesini istedim.

"Gemma, sen benim felaketim olacaksın," sesi sert nefes alışının arasından geliyordu. Saçlarımdan tuttu ve sert aletin her santimini ağızıma zorladı. Ağızımın içindeyken inledim ve kontrolünün son parçasını da kaybetti. Ağızımı ve boğazımı sertçe sikti. Gözlerimiz kilitlenmişti, ağızımı daha hızlı ve daha hızlı becerirken benimkinin derinliklerine baktı.

"Sen benimsin," dedi, sesi baskınlık ve hayranlıkla sahipleniciydi. "Benim için kendine dokun, aşkım," diye emretti.

Dediğini yaptım. Parmaklarım bacaklarımın arasına uzandı ve klitorisimi buldu.

Kristoff'un hevesli dili yüzünden zaten aşırı hassastım. O ağızımı daha hızlı ve daha sert sikerken, ben de aynı ritimde klitorisimin etrafında dönüyordum ve onun siki boğazımdayken orgazmımın geldiğini hissedebiliyordum. Tekrar boşalırken tüm vücudum titremeye ve ürpermeye başladı. Her zamanki kontrolünün kaybolduğunu görmek hoşuma gidiyordu. Onun siki ağızımı daha sert sikerken zevkle inledim ve inlemelerim Kristoff'u sınırın ötesine itti. Ağızımın içine sertçe boşaldı, tohumu boğazımdan aşağı aktı. Tohumunun son damlası da gidene kadar emmeye devam ettim.

Banyoda sadece nefes alıp verişlerimiz vardı ve ikimiz de bitkin düşmüştük, dışarıdan gelen parti sesleri kulağıma ulaşıyordu. Yukarı baktım Kristoff. Bana doğru uzanıp beni dizlerimden zahmetsizce kaldırırken bakışları şefkatliydi. Kollarını bana dolayarak beni tezgâhın üzerine oturttu. Ben de kollarımı ona doladım. Birkaç dakika öyle kaldık. Onun sıcaklığının ve şefkatinin tadını çıkardım. Kristoff'la oral seks yapmaya karar ve göğsüne karşı gülümsedim.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu. Ona baktım.

"Nereden bildin?" Gülümseyerek fısıldadım.

"Gülümsemeni hissettim," diye mırıldandı.

Gerçekten ne düşündüğümü söylesem mi yoksa bir şeyler mi uydursam diye düşündüm.

"Seninle oral seks yapmaya karar verdim," diye cevap verdim ona bakarak. Yüzüm ısındı ve kızardığımı biliyordum. Biraz daha açıklamaya çalıştım. "Hmmm... daha önce benim için değildi, ama seninle oldukça hoşuma gitti."

Bana sessizce bakıyordu ve o bir şey söyleyemeden ben "Partiye dönsek iyi olacak" diye ekledim.

Beni bir kez daha öptü ve külotumu almaya gitti. Ben tezgahı kaydım, o da külotumu giydirmeye gitti.

"Kristoff, bunu kendi başıma ," diye itiraz ettim.

"Onları çıkardım ve sana giydireceğim," diye mırıldandı ve külotumu üzerine çekerken amımı öptü. Bedenimden bir ürperti geçti. Neredeyse onları çıkarmasını istiyordum, böylece yeniden başlayabilecektik. Bunun yerine ayağa kalktı ve kendi pantolonunu çekip fermuarını açtı.

Aceleyle yıkandım, saçlarımı düzeltmek için parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

Kristoff banyo kapısına yaslanmış sabırla beni beklerken, ben dağınıklığımı topladım ve makyajımın bozulmadığından emin oldum. Kendimi toparlar toparlamaz ona doğru yürüdüm, o da kollarını bana doladı ve partiye geri döndük. El ele verandadan arka bahçeye doğru yürüdük. Gözlerim hemen çocuklarımı aradı ve hepsini hala Betty'nin çocuklarıyla oynarken gördüm.

Betty ve Rick yakınlarda oturmuş bazı konuklarla sohbet ediyorlardı. Rick bizi fark etti ve el salladı. Onlara doğru yürüdük ve yaklaştıkça kızlarım başlarını kaldırıp bize gülümsediler. Saoirse ve Sierra ne yaptıklarını göstermek için bizi hevesle yanlarına çektiler. Saoirse Kristoff'la sohbet ediyordu. Kristoff dikkatle dinliyor, onun sayısız sorusunu yanıtlıyor ve fikirler konusunda ona yardımcı oluyordu; Sierra ise benimle birlikte inşa etmekle yetiniyordu. Başımı kaldırdığımda Sienna ve Jack'in bir konuda hararetli bir tartışma içinde olduklarını gördüm.

Kristoff'un kendi çocuğu olmaması çok kötü, diye düşündüm kendi kendime. Onlarla arası iyiydi, çok sabırlıydı. Jack'e dönüp baktım ve eski karısı onu en iyi arkadaşıyla aldatmasaydı nasıl da onun oğlu olabileceğini düşündüm. Kristoff, Saoirse'nin kulesini inşa etmesine yardım etmeye odaklanmıştı.

Bunun istikrarını tartışıyorlardı, bu da beni gülümsetti.

Rick'in bana baktığını fark ettim ve ona el sallayıp gülümsedim. Partisinden kalktı ve küçük bina ekibimize yaklaştı.

"Hey, siz ikiniz nereye kayboldunuz?" diye sordu. "Bir süredir yoktunuz."

Göz ucuyla Kristoff'un ona baktığını fark ettim, bakışları soğuktu.

"Oh, Betty'nin güneş odasıyla oyalandık. Kristoff evini yeniden dekore ediyor."

Rick'e gülümsedim ve tam o anda yemek şirketinin pastayı getirdiğini gördüm.

"Ah, pasta geliyor," dedim ve beş yaşındaki asi çocuğuma baktım.

"Saoirse, pastayı yedikten sonra gideceğiz. Anladın mı?"

Saoirse beni görmezden geliyordu. Ben de ifademi tekrarladım. "Saoirse, pastamızı yedikten sonra gideceğiz. Anladın mı?"

Bu sefer bana ters ters baktı ve "Anladım anne. Daha uzun kalacak mısın Kristoff?" diye sordu.

"Hayır, ben de sizinle aynı anda ayrılacağım." Kristoff bana baktı ve sonra gözleri hâlâ bizi izleyen Rick'e kaydı.

Rick, Kristoff'un bakışları altında rahatsız bir şekilde kıpırdanarak, "Tamam," dedi. "Gidip pastayı kontrol etmem gerekiyor." Ve gitmişti.

Kalabalığa katılmaya hazırlanırken Kristoff "Hey," diye fısıldadım. "Her şey yolunda mı?"

"Evet," diye eğildi ve yanağıma hızlı bir öpücük kondurdu.

Sonraki yarım saat içinde "Mutlu Yıllar" şarkısını söyledik, biraz pasta yedik ve gitmeye hazırдық. Sienna ve Jack birbirlerine numaralarını verdiler ve ben ailesinden hoşlanmasam da aslında çocuktan hiç hoşlanmadım.

Sienna ve Jack vedalaşırken Jonathan bana baktı ve "Kızının oğlumla konuşmasına izin verecek misin?" diye sordu. Telefon numaralarını ."

"Evet," diye dürüstçe cevap verdim. "Sienna kendi arkadaşlarını seçebilir ve ona zarar verdiklerini ya da incittiklerini fark etmediğim sürece müdahale etmem."

Jonathan inanmıyormuş gibi baktı. Gerçekten umurumda değildi ve cevabıma başka bir şey eklemeyecektim.

Jonathan hiçbir anlam veremedi, "Ona iyi geliyorsun," dedi.

Ne demek istediğini anlamayarak bir kaşımı kaldırdım.

Sonra ekledi, "Sen Kristoff'un ihtiyacı olan şeysin. Ona iyi geliyorsun."

Beni şok etti ve şaşkın şaşkın ona bakakaldım. O sırada Kristoff yaklaştı ve Jonathan'a kuşkuyla baktı.

Sienna ve Jack hemen arkasındaydı.

"Eğlendiniz mi?" İkisine de sordum.

"Evet, hanımefendi. Saoirse ve Sierra beni arkadaşlarıyla tanıştırdı.

Sienna beni diğer gençlerle tanıştırdı..." Biraz tereddüt etti ve sonra ekledi, "Sienna'yı arasam olur mu? Numaralarımızı değiştirdik ve belki arada bir sinemaya gitmek isteriz?"

"Elbette Jack," diye gülümseyerek cevap verdim. Sonra Sienna'ya döndüm. "Derslerine ve ev ödevlerine engel olmadığı sürece. Jack, eminim ailen de aynı şekilde düşünüyordur."

"Evet, öyle. Çok teşekkür ederim hanımefendi. Sizinle tanışmak güzeldi." Sonra Jack Kristoff'a döndü ve onun da elini sıktı. *Nasıl oluyor da böyle pisliklerin böyle harika bir oğlu oluyor?*

Bununla birlikte partiden ayrıldık. Kristoff Saoirse'nin elini tuttu, ben Sierra'nın elini tuttum ve Sienna yanımda yürüyerek bana Jack ile geçirdiği zamanı anlattı. Önce benim arabama gittik ve Kristoff Saoirse'nin arabaya binmesine yardım etti, ben Sierra'yı araba koltuğuna oturturken Sienna da ön yolcu koltuğuna oturdu ve hemen telefonuna odaklandı. Sierra koltuğuna yerleştikten sonra kapıyı kapattığımda Kristoff'a döndüm. Aç gözlerle bana bakıyordu.

Beni sürücü tarafına götürdü ama kapıyı açmadan önce arabama baktım; çocukların bize dikkat etmediğini görünce eğildim ve dudaklarına hızlı, nazik bir öpücük kondurdum.

"Jonathan ne ?" sesi lakayttı ama gözlerinde temkinli bir ifade vardı.

"Sienna'nın oğluyla görüşmesine izin verip vermeyeceğimi merak ediyordu," diye cevap verdim. Jonathan'ın diğer yorumunu paylaşmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmedim.

Birkaç saniye beni korudu ve sonra boynumu öptü, ben de "Yarın işte görüşürüz" diye mırıldandım.

Başını salladı ve dudaklarıma son bir öpücük kondurdu. Sonra benim için kapıyı açtı ve içeri girmeme yardım etti.

On Altıncı Bölüm

M Bugün sabah ofise girdiğimde yoğun ve telaşlı bir haftaya başladığımı fark ettim. Kristoff büyük bir anlaşma üzerinde çalışıyordu ve Cuma gününe kadar bitmesi gerekiyordu. Şunu söyleyebilirim ki

Gergindi ama altıncı hissim bana bunun yapmak üzere olduğu anlaşmadan kaynaklanmadığını söyledi. Sakindi ve iş söz konusu olduğunda neye ihtiyacı olduğunu ve ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Arada sırada onu kaşlarını çatarak beni izlerken yakalıyordum ve bu konuda paranoyaklaşmamak için tüm gücümü harcıyordum. Bir dakika önce gizlice bir öpücük konduruyor, bir dakika sonra ise kaşlarını çatmış, temkinli bir bakışla bana bakıyordu. Ve bu sürekli tekrarlanıyordu, bu da beni endişelendirmeye başlamıştı. Önce sıcak sonra soğuk davranıyordu. Onu hangi ruh halinde bulacağımı bilememek beni huzursuz etmeye başladı.

Ya benden bıkip usandıysa? Ya artık beni istemiyorsa? Kendi kendime uzun vadeli hedefimin onunla bir ilişki yaşamak olmadığını söyleyerek düşüncelerimi bir kenara ittim. Vücudum muhtemelen ergenlik yıllarımda atladığım hormonal bir aşamadan geçiyordu. Ama diğer yanlarım işaretleri fark etti. Ona aşık oluyordum. Sadece bunu diğer her şeyden ayrı tutmam gerekiyordu. Ama reddedilme düşüncesi hâlâ olması gerekenden daha fazla canımı yakıyordu.

Çarşamba akşamı, anlaşmayı tamamlamak için oldukça iyi bir durumdaydık. Onun için birkaç finansal senaryo hazırladım, böylece kendi analizini yapabilecek ve müzakereleri kendi lehine çevirmenin en iyi yoluna karar verebilecekti.

Akşam saat yediyi geçiyordu ve son analiziyle birlikte ofisine girdim. Akşam yemeğimizi ve ben de onun küçük konferans salonuna oturdum.

Elimde kâğıtlarımla masada bana katılmasını bekliyordum. Büyük yönetici masasının yanında durmuş, biriyle telefonda konuşuyordu ve karşı taraftaki her kimse onun için üzüliyordum çünkü onu yerden yere vuruyordu.

Kendine özgü takım elbisesini giymişti; ancak ceketini ve kravatını çıkarmış, sadece pahalı beyaz düğmeli gömleği ile üstünü bırakmıştı. düğmesi açıktı. Her zaman rahat ama yine de gülünç derecede çarpıcı görünüyordu. Kollarını kıvrımış, güçlü kollarını ortaya çıkarmıştı. Lanet olsun, adam seksi ve muhteşemdi.

Vücuduna baktım ve oraya gidip pantolonunun düğmelerini açmaya başlarsam aramayı hızlandırıp hızlandırmayacağını merak ettim. Kalp atışlarım hızlandı ve bacaklarımın arasında tanıdık bir acı hissettim. Bu adam gerçekten de seks arzulamama neden oluyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim; çoğu zaman frijit olarak adlandırılmış ya da kendimi çok fazla tuttuğum söylenmişti. Ve işte buradaydım, patronumu görsel olarak soyuyordum. Onun patronum olduğu gerçeğini umursamadan.

Vücuduna tekrar baktım... ve patladım! Kristoff beni aval aval ona yakaladı. Yanaklarımda sıcaklık yükseldi. Ona bakarken yakalandım!

"Bunu düzelt Mike, yarına kadar! Sabah 10'da!" Kristoff telefona sert bir sesle konuştu ve konuşmayı bir klik sesiyle sonlandırdı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Yarın olacak," yanıtladı Kristoff ve ses tonundan ayrıntıya girmeyeceğini anladım. Bana doğru yürüdü, yoğun bakışları benimkileri hiç terk etmiyordu.

"Gemma?" Tam önümde durduğunda yüzümü aradı. Dudaklarımı yalayarak devam etmesini bekledim.

Bana doğru eğilerek dudakları dudaklarıma değdi ve "O güzel kafandan neler geçiyordu?" diye fısıldadı.

Kalçalarını birbirine bastırarak dudağımı ısırdım. Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum. Az önce hayalini kurduğum şeyi itiraf etmemin imkânı yoktu.

Ama hain gözlerim onu kez daha aşağı yukarı süzdü, kasık bölgesinde biraz daha oyalandıktan sonra "Hiçbir şey" diye yalan söyledim.

Onun sikini ağzıma almayı hayal ettiğimi kabul etmemin imkanı yok.

Gözleri parladı ama kıkırdadı ve konuyu değiştirdi.

"kâğıtlara bir bakayım," diye cevap verdi. Sandalyesine geri döndük ve oturduk.

"Önce yemek yemen gerekmiyor mu?" Elinde kâğıtlarla onu takip ederken sordum

Masasına. "Aç olduğunuzda huysuzlaştığınızı duydum. Ve seni temizlemek istiyorum.

huysuzluğun başlamadan önce."

Güldü ve sese bayıldım. Masasının önüne geldim ve beni daha yakına çekti. Kağıtları önüne koydum ve hafifçe eğildim.

Ben ne zaman alaycı oldum?

Elleri kalçalarımına geldi ve beni kucağına çekti. Sertleşmiş sikini popoma bastırduğunda nefesim kesildi. Sanki zaten onun hakkında fanteziler kurmuyormuşum gibi, ereksiyonu sadece arzumu artırdı. Ne zaman Muhtemelen bu adamla tanıştığım anda bu kadar ahlaksız biri olmuştum ama onu çok istiyordum. Onu çok fazla istedim. Onu istemenin mümkün olduğunu hiç bilmiyordum.

Birini bu kadar çok. Kucağında kıpırdandım, verdiği keskin nefesin tadını çıkardım ama ardından gelen kahkahayı daha da çok sevdim.

"Seni küçük ," diye kıkırdadı, beni daha da bastırarak. "Daha çok gülmelisin," dedim.

"Seninle yapacağım." Sıcak nefesi kulağımdaydı. "Şimdi söyle bana, ben telefundayken ne düşünüyordun?"

"Hayır," diye cevap verdim inatla. Ve sonra popomu şaftının hareket ettirdim.

Kulak mememi hafifçe ısırdı. "Bunu bir daha yaparsan seni hemen soyar ve masamın üzerine yatırırım. Şimdi söyle bana ne düşünüyordun?"

"Hayır." Başımı salladım. Dönüp ona bakarak ekledim: "Belki de içimden atmak için bana şaplak atmalısın." Bu düşünce yüzümü kızarttı.

Onu öpmek için arkama yaslandım ama dudaklarım dudaklarına değmeden önce ekledi, "Sana bir milyon dolar vereceğim. Bugün. Bana ne düşündüğünü söyle?"

"Hayır," diye tekrarladım ve gülümseyerek kucağına oturdum. "Eğer beni , söyleyebilirim."

"Benim felaketim olacaksın," diye mırıldandı boynuma karşı ve ardından nazik bir ısırık attı.

Kollarını boynuma doladı, boynumu öpücüklerle kapladı, ben de onun sikine yaslandım.

"Gemma," sesi boğuktu. "Eteğini çıkar."

Ayağa kalktım ve nefes alışım bir nebze hızlandı. Tokayı açtım ve etek vücudumdan aşağı kayarak yere düştü.

"Şimdi de bluzun," dedi sonra.

"Kıyafetlerini çıkarmayı tercih ederim," diye mırıldandım ve o da gülümsedi. Ama yine de bana söyleneni yaptım.

Gözleri topuklarımdan başlayarak her takip etti. Hâlâ sütyen ve külot giyiyor olmama rağmen beni izlemesi kendimi çıplak hissetmeme neden oldu. Bakışları üzerimde gezinirken kendimi güvensiz bile hissetmedim. Kendimi seksi hissettim. Daha önce hiç hissetmediğim gibi.

Gömleğine uzandım ve düğmelerini açtım. Göğüs kasları belirginleşmiş, sert karın kaslarına doğru iniyordu. Ellerim vücudunda geziniyor, göğsünü inceliyor ve yavaşça pantolonuna doğru iniyordu. Dudaklarımı yalayarak ona baktım.

gözleri. Yeşil bakışları üzerimdeydi, her hareketimi izliyordu. Pantolonunun tokasına uzandım, parmaklarım hafifçe titriyordu, kemerini karıştırdım, ellerim çok yavaştı, arzum çok güçlüydü. Ayağa kalktı ve bana yardım etti. Aceleyle pantolonunu, gömleğini ve çoraplarını çıkardı, önümde görkemli bir şekilde çıplak duruyordu.

Sandalyesine geri oturdu, eli yavaşça boynunu okşadı. Kahretsin, onu böyle izlerken kendime dokunmak istedim. Rahatlamaya ihtiyacım vardı ve bunu sadece ondan alabilirdim.

"Üzerinde hâlâ bir sürü kıyafet var," dedi kalın sesiyle.

Kimberly'nin kapının hemen dışında olduğunu hatırlayarak arkama baktım. Aklımdan geçenleri okuyor olmalıydı çünkü telefonu açtı.

"Kimberly, hattımı beklemeye al. Gemma ve ben bitireceğiz. Senin de geç saate kadar kalmana gerek yok."

Telefonu kapattıktan sonra bana seslendi. "Gemma... sütyen ve külot.

Çıkar.

Şimdi."

Adımı dudaklarında duymak hoşuma gidiyordu. Sütyenimin klipslerini açtım ve masanın üzerine attım. Parmaklarımı dantelli külotumun askılarından geçirerek kalçalarımın altına ittim. Dantelli giysi ayak bileklerime kadar kaydı ve onlardan çıktım. Yüksek topuklu ayakkabılarla kalmıştım.

Bakışları vücudumda yavaşça dolaştı, birkaç saniye kalçalarımın altına durakladı, sonra gözleri benimkilere ulaşana kadar vücudumdan yukarı, göğüslerimin üzerinden devam etti. İki elini kalçalarımın altına koydu ve beni nazikçe kendine çekti. Bacaklarımı yavaşça üzerine kaydırarak, teninin tenime değmesinin tadını çıkardım. Avuçlarımı geniş omuzlarının üzerinde kaydırarak, ıslak seksim onun sert horozuyla aynı hizadaydı. Öne doğru eğildi, boynumu öptü ve beni geriye yaslayarak meme ucumu ağzına aldı. Emdi ve zevk vücuduma yayıldı. Meme uçlarımı değiştirip kalçalarımı onunkilerin üzerinde hareket ettirirken gözlerimi kapattım.

"Becer beni aşkım," diye fısıldadı göğsümü öperken.

İçimden sert bir arzu geçti. Saçlarından tuttum ve başını nazikçe geriye çektim, yukarı doğru hareket ederken sikişimin ucunu açıklığımla hizaladım. Ben koydum

Başımı eğdim ve dudaklarım onunkilerle kilitlendi. Yavaşça oturdum ve içime girdiğini hissettim. Beni doldurmasının verdiği hisle uzun bir inilti çıktı içimden.

İnlemelerimi öpücüğüyle susturdu. "Sür beni bebeğim," diye inleyerek daha sert hareket etmeme yardım etti. Kalçalarımı ve tekrar oturarak üzerine daldım.

Ten tene sesler ve nefes alış verişlerimiz odayı doldurdu. İçimden kaçan iniltileri durdurmak için dudağımı ısırdım. Elleri kalçalarımı sıkıyor, hareketlerimi yönlendiriyor, hızımı artırıyor. Aleti içimi dolduruyor, tüm derin yerlerime vuruyordu. Elleri sırtımdan yukarı kaydı ve omuzlarıma asılarak beni daha sert aşağı çekti. İçimden saf bir zevk sarsıntısı geçti. Kalçalarını her itişinde içime daha sert ve daha derin iterken sandalyesinin arkasına tutundum.

"Kristoff," sesim titrek çıkıyordu. Onun neredeyse cezalandırıcı saldırısının zevkine teslim olurken, daha fazlası için yalvardım. "Evet, daha fazla. Lütfen." Zevk dalgaları bana çarptığında sıcaklığı ve gerginliği hissedebiliyordum.

Onun itme gücüne karşılık verirken başım geriye düştü. Kollarını etrafıma doladığında ritmimiz daha da sertleşti ve hızlandı. Vücudumu sertçe dövüyordu ve ben de onunla birlikte bu hissin doruklarını kovalamanın tadını çıkarıyordum. Öne doğru eğilip beni güçlü kollarıyla kucaklarken vücudunun üst kısmına sarıldım. Tekrar tekrar yukarı doğru itti, ben kalçalarımı sarsarken, içimde çok derin olan büyük horozunun tadını çıkarırken

Saçlarımı çekerek vücuduma pompalarken benden bir daha kopardı. İnledim, kendimi çok yakın hissediyordum. Ben ona sıkıca sarılırken o daha sert, daha sert, daha hızlı ve daha hızlı itti.

"Benim için gel aşkım," diye emretti ve her şey patladı. Orgazm vücudumu sarstı ve beni parçalara ayırdı.

Ve o da onu takip etti, salıverildiğini homurdanarak söyledi, ben coşkuyla titrerken beni sıkıca tuttu. Ben onun etrafında eridim, o da beni tutarak kendini içimde tuttu. boynuna doğru kaydırıldı ve nazikçe saçlarımdan öptü.

Bir süre sessizlik içinde öylece oturduk. Kolları beni sarmış, parmakları saçlarımla oynuyordu.

"önce giyinip karnını doyursak iyi olur," diye mırıldandım kulağına.

Popoma hafifçe vurdu. "Tease!"

Gülümsedim ve onu yanağından öptüm. Gözlerinde tarif edilemez bir vardı.

"Ne?" Tembelce fısıldadım, onun ilgisinin tadını çıkarıyordum.

"Kaç tane sevgilin oldu Gemma?" diye sordu. Bu sorunun geldiğini merak ederek ona baktım. Cevabımdan korkuyormuş gibi kolları sıkılaştı.

Başımı kaldırdım ve doğrudan orman yeşili gözlerinin içine baktım. "Sen benim ikincimsin," diye cevap verdim sessizce, neden sorduğunu merak ederek.

Gülümsedi ve beni dudaklarımdan öpmek için eğildi. Öpücüğü yoğundu, sanki beni sahiplenmeye, onun olarak damgalamaya niyetliymiş gibiydi. Öpücüğü başladığı gibi aniden durdu ve beni biraz şaşkın bıraktı. Kristoff tarafından o kadar tüketilmişim ki, ondan önce yüzlerce sevgilim olsa bile, hiçbirini hatırlayacağımı sanmıyorum.

İkimiz de aykalktık. Masadan ve yerden giysilerimi aldı ve kendisi giyinmeden önce onları giymeme yardım etti.

Masaya doğru yürüdük ve yiyeceklerimizi aldık. Kristoff kendisine en yakın olanı aldı. Sanırım yemek konusunda pek seçici değildi. Bu arada ben de çeşitli seçeneklere göz atıp en cazip olanını aradım. Balık görünce burnumu kııştırdım ve hemen o poşeti kapattım. Bir geçerken, Kristoff'un düşünceliliğinden mutlu olarak yüzüme bir gülümseme yayıldı. İspanaklı avokado salatasıydı.

Gecenin geri kalanını her finansal senaryonun üzerinden geçerek, artıları ve eksileri tartışarak, vardığımız sonuçları ortaya koyarak ve bunları belgeleyerek geçirdik. Bir saat daha Kristoff'un tüm ön raporları okumasıyla geçti.

satın alma anlaşmaları, yasal jargon beni uyutuyordu. Gözlerimi ovuşturarak bir esnemeyi bastırdım.

"Saat dokuzu geçti Gemma," diye tamamladı Kristoff esnememi fark ederek. Eli yanağımı okşadı. "Bugünlük bu kadar yeter, yarın devam . Eminim eve dönmek için sabırsızlanıyorsunuzdur."

Parmakları nazikçe boynumda gezinerek nabız damarlarımı takip etti.

"Kulağa hoş geliyor," diye gönülsüzce kabul ettim, keşke eve gidiyor olsaydık

birlikte. "Evet, çocuklar uyumadan önce eve gitmek istiyorum." Sesim yorgun geliyordu.

Eğilerek beni nazikçe öptü, yanağıma ve boynuma doğru ilerledi. Dudaklarını üzerimde hissederken gözlerim daldı, beni her öptüğünde saat beş yönündeki gölgesi tenimi çizdi.

"Seni arabana kadar geçireyim." Kristoff boynumu törpüledi. Arzumu bastırarak başımı salladım. Masadan kalkarken elimi tuttu ve ofisinden çıkıp asansöre binerek garaja doğru yürümeye başladık. O

Arabamın kapısını benim için açtı ama binmeden önce kollarımı boynuna doladım ve dudaklarına ulaşmak için ayak parmaklarımın ucunda durdum.

Orada oyalandım, dudaklarım onunkilere yakındı. "İyi geceler," diye fısıldadım, onu nazikçe öperek.

"İyi geceler güzelim," diye mırıldandı dudaklarıma, beni kendine doğru çekerek. Eli alnımdaki saçlarımı nazikçe geriye doğru taradı. Tanrım, onu tekrar istiyordum. Arzu içime işledi ve içim kıpır kıpır oldu. Eğer beni tam burada almaya çalışsaydı, ona karşı koyabilir miydim bilmiyordum.

Sanki o da aynı düşüncelere sahipmiş gibi yavaşça çekildi. "Arabaya binsen iyi olur, yoksa kendimi tutamayabilirim," diye homurdandı. Bakışları sıcak, sesi hırıltılı ve nefesi benimkiyle eşleşiyordu.

Direksiyonun arkasına oturdum ve eğilip beni bir kez daha öptü. "Yarın görüşürüz, güzelim."

Kapıyı kapattı ve arabamı çalıştırırken ona küçük bir gülümseme verdim arabamı sürdüm.

On Yedinci Bölüm

T Ertesi sabah geç uyandım, stresliydim ve midem bulanıyordu. Hazırlanmak için deli gibi koşturdum, çocuklarımı hazırladım ve hatta daha biz gelmeden önce kusmayı bile başardım. Güne başlamak için evden koşarak çıktık. Bazı insanlar yemek yedikleri zaman , ama ben değildim. Hastalandım ve zar zor yemek yedim. Eğer , doktorumu görmeyi ertelemeye devam edemeyeceğimi biliyordum. Onu görmekten nefret ediyordum; her ne kadar iyi biri olsa da, her kontrole gittiğimde tıpkı bir çocuk gibi acı çekiyordum. Beni ek testlere göndermek için her zaman şüpheli bir şeyler buluyordu.

Otoyolda hızla ilerledim. O kadar gün içinde bugün geç kalınacak gün değildi. Kristoff bugün yeni satın almasıyla ilgili anlaşmayı tamamlıyordu ve benim her zamankinden daha erken ofiste olmam gerekiyordu.

Dokuzu biraz geçte ofis kapısından içeri girdim.

"Biliyorum, ," dedim Kimberly'ye, yüzü yemyeşil olmuştu. "Geç kaldığım için çok özür dilerim."

"Her şey yolunda Gemma. Hiçbir şey kaçırmadın," diye cevap verdi Kimberly sakın sesiyle.

Elimi karnıma götürdüm, mide bulantısının yeniden geldiğini hissettim. Sertçe yutkundum, onu uzak tutmaya çalıştım.

"Gemma, iyi misin?" diye sordu bana endişeyle. "Evet, evet... iyiyim. Bir şeyim yok."

"İyi görünmüyorsun Gemma." Kristoff'un sesi arkamdan geldi. Dönüp ona baktım. Onu her gördüğümde kalbimin yerinden çıkacak gibi olduğuna yemin edebilirdim, sanki ilk gençlik aşkımmış gibi.

"Geç kaldığım için özür dilerim." *Oh, ! Yine hasta olacağım.* Tekrar ve tekrar sertçe yutkundum... sonra derin bir nefes aldım.

Kristoff elimi beni ofisine götürürken, "Ofisime gel," dedi.

Kapıyı kapattı ve bana sarıldı. "Gemma, kendini iyi hissetmiyorsan eve git."

"Ben iyiyim... gerçekten! Sadece stres ve bu sabahki koşuşturma yüzünden." "Emin misin? Çünkü bana solgun görünüyorsun."

"Evet, eminim. Gidip kahvenizi getireyim."

Gitmek için arkamı döndüğümde beni kendine çekti.

"Bir öpücük almadan gitme." Kristoff gülümseyerek emretti ve beni tekrar kollarının arasına aldı. Ona doğru eğildim ve dudaklarımı nazikçe onunkilere . Gözlerim dalgalanarak kapandı ve nefesinin sıcaklığını tenimde hissettim. Kristoff'un elleri beni daha sıkı kavradı ve dudakları sanki yeterince yaklaşmamış gibi dudaklarıma yapıştı.

Ellerimi göğsüne dayadım ve onu nazikçe ittim.

"Yoğun bir günün var Kristoff... Görüşürüz." Gülümsedim ve ofisinden ayrıldım.

Kahvesiyle döndüğümde Kristoff telefonla konuşuyordu. Kahvesini benden aldıktan sonra avucumu öptü. Yanağını öpmek için eğildim. Ve yanağını öpmek için eğildiğimde bana verdiği gülümseme genç ve kaygısızdı. Sanki yeniden ergenlik çağındaydık. Onun için yoğun bir gün olduğunu bilerek arkamı döndüm, ofisini ve onu işlerine bıraktım.

Sonraki birkaç saat bulanık bir şekilde geçti. Şunu güncelle, bunu güncelle, şunu değiştir, bunu değiştir. Bütün sabah mide bulantısı hissetmeye devam ettim, ama hafif krakerlerle uzak tuttum.

O öğleden sonra Kristoff'un ofisi, anlaşmayı imzalamaya hazır, kendisi gibi güçlü adamlarla doluydu. Tüm bu iş çilesi boyunca soğukkanlılığını ve soğukkanlılığını koruması beni çok etkiledi. Taleplerinin hiçbirinden geri adım atmadı ve doğrusu acımasızdı. Onunla asla pazarlığa girmemek için aklıma bir not aldım. Adam acımasızdı!

Misafirlerini ofisindeki konferans masasının etrafına yerleştirdim ve Kimberly onlara içki servisi yaptı. Oradan çıkmaya hazırdım ki Kristoff beni durdurdu.

"Gemma, burada kal ve not al lütfen," dedi Kristoff. Sakindi, sanki milyonlarca dolarlık bir anlaşma değil de bir bahçe satışı için pazarlık yapıyormuş gibiydi. Gözleri bana hiçbir ipucu vermiyordu.

"Elbette," diye cevap verdim ve masadan biraz uzakta oturmak için fazladan bir sandalye almaya gittim.

"otur," diye ekledi. Şaşırılmış olmama rağmen başımı salladım, not defterimi ve kalemimi aldım ve yuvarlak konferans masasında onun yanındaki sandalyeye oturdum.

Diğer tarafında yaşlı bir beyefendi vardı. "Özür dilerim, canım. ne demiştiniz? İçeri girdiğimizde söylemiştiniz ama yaşlılıktan kulaklarım çok kötü işitiyor."

"Ben Gemma, efendim," diye cevap verdim ona gülümseyerek. Bir adamın iyi bir ruha sahip olduğunu anlayabilirdiniz. Ve bu yaşlı adam bana iyi bir hava veriyordu. Gülümseme kırışıklıklarıyla dolu yüzünün her yerinde yazıyordu.

"Bu çok güzel bir isim. Bana bir sürü değerli taşı çağırıştırıyor," dedi ve elini uzattı. Ona gülümsedim ve elini tuttum.

Yanında oturan genç adam söze girdi. "Bu benim babam, Samuel Senior. Ben de Samuel Junior. Kristoff'un etrafta seksi sekreterler tuttuğunu bilmiyordum. Birbirimizi daha çok göreceğiz."

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için biraz rahatsız bir şekilde kıpırdandım.

Şu anda ona cehenneme gitmesini söylemek uygun olur mu?

Yaşlı adama baktım ve gözlerindeki ifadeden oğluna kızgın olduğunu anladım. *Samuel Jr. babasından ders almalı,* diye düşündüm kendi kendime ama Samuel Jr.'a bir şey söylemedim ve not defterime bakarak bugünün tarihini ve toplantının amacını yazdım.

"Oğluma aldırma Gemma. O hâlâ güzel ve akıllı kadınların yanında nasıl davranması gerektiğini öğreniyor," diye ekledi Samuel Sr. nazikçe. Oğlu adına gösterdiği çabaya minnettar olarak ona gülümsedim. Kristoff'un göz ucuyla beni izlediğini gördüm. Yüzünü ona döndüğümde gözleri temkinliydi ve ifadesini okuyamadım. Kristoff'un her hareketimi ve her sözümü dikkatle izlediğine dair belirgin bir his vardı içimde.

"Tamam millet, hadi başlayalım," dedi soğuk bir şekilde. Notlarımı tutmaya devam ettim, toplantıdan sonra evrakların kopyalarını takip etmek için elimde olmayan görevleri yazdım ve toplantının üzerinden bir saat geçtikten sonra her şey bitti. Görünüşe göre, milyonlarca dolarlık dev bir anlaşmayı imzalamak sadece bir saat sürüyor. Kim bilebilirdi ki?

Kristoff, "Bu son belge," diye sözlerini tamamladı. "Anlaşmamızı ortaya koyuyor, Samuel, emekli olmaya hazır olana kadar Kıdemli Danışman rolüne atanacaksınız."

"Ne?" Samuel Jr. haykırdı. görünüyordu. Sanırım bundan haberi yoktu.

"Oğlum, Kristoff ve ben geleceği için en iyi yolun bu olduğuna karar verdik... pardon, artık Kristoff'un şirketi," dedi Samuel Sr. oğluna temkinli şekilde.

"Bu saçmalık!" Yumruklarını masaya vurdu.

Kristoff soğukkanlılıkla, "Anlaşma yapıldı ve böyle olacak ya da anlaşma olmayacak," dedi.

Kristoff'a ve diğer iki adama dikkatle baktım, rahatsız bir şekilde bekliyordum. Yüzleşmelerden hiç hoşlanmazdım ve beni son derece gerginleştirirlerdi. Odadaki herkes sessizlik içinde otururken ben gergin bir şekilde bekliyordum.

Samuel Sr. sonunda konuştu. Elini oğlunun koluna koyarak, "Bu konuda anlaşmıştık," diye onayladı. "Oğlum, çalışanların ve şirketin geleceği için en iyi sonucun bu olduğunu anlayacaktır."

Ve son imza da . Tek kazanan Kristoff gibi görünse de herkes anlaşma için birbirini tebrik etmek üzere ayağa kalktı. Tüm adamlar gitti, beni Kristoff ve Samuel Sr. ile birlikte odada oğlu ile bıraktılar.

Samuel Jr. açıkça vücudumda bir aşağı bir yukarı gezindi, göğüslerimin üzerinde durdu ve sonunda şöyle dedi: "Gemma, bu toplantının en önemli olayı sendin. Etrafta çok fazla ateşli sekreter göremiyoruz. Eminim tekrar konuşacağız... hatta belki daha fazlasını yapacağız." Ve sonra Kristoff'a ya da babasına tek kelime etmeden odadan çıktı.

Samuel Sr. Kristoff'un yanına geldi ve son ayrılan üye olarak onunla tokalaştı ve sonra bana döndü.

"Seninle tanışmak güzeldi Gemma. Seninle çalışmayı dört gözle bekliyorum." "Teşekkür ederim," dedim daha fazla yorum yapmadan gülümseyerek.

Gerçek şu ki, ne kadar çalışacağımdan emin değildim. Ve Samuel Jr. ile hiç çalışmayacağımı umuyordum, bana nasıl baktığını düşünürsek.

Hepsi gittikten sonra Kristoff'a döndüm.

"Tebrikler," diye tebrik ettim onu, yorgun bir şekilde gülümseyerek.

Gözlerinde temkinli bir bakışla bana baktı. Bunun neyle ilgili olduğundan emin değildim ama pek de umurumda değildi. Kendimi tükenmiş hissediyordum. Gitmek için döndüğümde kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. Gücünün ve sıcaklığının tadını çıkararak ona izin verdim. Dudaklarını boynumda hissettim ve dudaklarımdan bir iç çekiş kaçarken daha iyi erişmesine izin vermek için başımı eğdim. Dudakları

yanıma geldi ve dili aç bir şekilde beni derinden öptü. Kollarımı ona doladım. Parmakları vücudumu nazikçe okşarken öpüştük.

"Mmmmm, bu iyi hissettiriyor," diye mırıldandım dudaklarına karşı. öpmeyi bıraktı ama bırakmadı. Kolları hala beni kendisine yakın tutuyordu.

"Bir saat içinde satın almamızı kutlamak için aynı grupta bir akşam yemeği toplantısı planlandı. Gelmek ister misiniz? İmza masasındaki tüm erkekler orada olacak."

Ona baktım ve ne düşündüğünü tam olarak anlayamadım. Tuhaf bir altıncı his bana kaçırdığım bir şey olduğunu söylüyordu.

"Gelmemi istersen . Ama bana ihtiyacınız yoksa, gelmemeyi tercih ederim."

"Emin misiniz? Samuel Senior ve Junior da orada olacak ve ikisi de sana çok düşkün görünüyor." Elleri hala vücudumda olmasına ve beni sıkıca tutmasına rağmen sesi gergin ve soğuktu.

"Evet, eminim," diye kesin bir ifadeyle cevap verdim. "Yaşlı adamdan hoşlanıyorum. Bence o iyi bir adam."

"Peki Junior'ı seviyor musun?"

"Yakışıklı biri." Ben cevap verdim. "Onu hiç tanımıyorum ama playboy tipli birine benziyor..." Gözleri bir an için öfkeli bakınca sözümü yarıda kestim. Samuel Jr'dan hoşlandığımı mı düşünüyordu? Böyle bir izlenime nasıl kapıldığından emin değilim. Beyefendilerin hiçbirisiyle neredeyse hiç konuşmamıştım. Samuel Jr. belli ki pespaye türden bir büyücüydü ve rahatça iltifat ediyordu. Gözlerinde hem endişe hem de gerginlikle bana bakarken, geçmişinin burada bir sorun olup olmadığını merak ettim.

Elimi nazikçe yanağına koydum, keşke tüm eski hayaletlerini kovabilseydim. Her ne ya da kim olurlarsa olsunlar. "Yine de sana karşı hiçbir şeyi yok." Ekledim.

yumuşak bir gülümseme belirlediğinde, "Bu yemeğe seninle gelmemi ister misin?" diye ekledim.

"değil," dedi. Sesi sakindi ama içinde parça rahatlama hissettim. "Bu sabahki kadar solgun olmasan da bitkin görünüyorsun. Evine, kızlarının yanına git ve biraz dinlen. Bir şeye ihtiyacım olursa seni ararım."

Kıkırdadım. "Az önce kızlar ve dinlenme kelimelerini aynı cümlede mi kullandın? Bu ikisi birbirine hiç uymuyor."

Benim gelmemi istemediği için mutluydum. Kızlarımla gerçekten kaliteli zaman geçirmek istiyordum. Ve bütün günlerini

Büyükanneleriyle geçirecekleri hafta sonu için gece çantalarını da hazırlamam gerekiyordu. "Daha kolay olacaksa benimle gelebilir misin?" diye sordu.

"Hayır, eve gitme seçeneğini tercih ederim. Yine de gitmeye hazırlanıyorsanız, ben de günümü kısa kesecektim. Eğer sakıncası yoksa."

"Hayır, hiç sorun değil. Arabanıza kadar size eşlik edeyim."

O gece saat dokuzda yataktaydım, biraz soluklanmak için zaman ayırdım ve eski bir film izledim. Çok yorgundum ve nedenini gerçekten bilmiyordum. Bütün gün kendimi yorgun hissetmişim. Telefonumun çaldığını duydum ve cevap vermek için uzandığımda Kristoff olduğunu gördüm.

"Merhaba," sesim yeni gibi tiz çıkıyordu. "Seni uyandırdım mı?" diye sordu Kristoff.

"Merhaba," diye cevap verdim. "Hayır, beni uyandırmadın. Her şey yolunda mı?" "Evet, her şey yolunda. Sen ne yapıyorsun?"

"Umarım seksi bir yanıt beklemiyorsundur. Yataktayım, izliyorum *Rüzgar Gibi Geçti*. Yemek nasıldı?"

Kıkırdadı ve ses hoşuma gitti. "Yatakta olma kısmı çok seksi. Akşam yemeği iyiydi. Hem Samuel Sr. hem de Samuel Jr. sen."

"Ha, seksi düşünüyorsun çünkü ne giydiğimi göremiyorsun." I diğer yorumunu görmezden gelmeyi tercih etti. Yangına körükle gitmenin bir anlamı yoktu.

Yüksek sesle güldü. "Her şeyin içinde çok güzel görünüyorsun. *Rüzgar Gibi Geçti* yeni bir film mi?"

"Kristoff, cidden mi? Kendine bir hayat kurmalısın! *Rüzgar Gibi Geçti* bir klasiktir. Gerçekten hiç mi? Hani şu meşhur '*Açıkçası canım, hiç umurumda değil*' cümlesinin geçtiği film."

"Hayır, bir şey . zaman bana ne giydiğini söylemek ister ?"

Gülme sırası bendeydi. "Hayır. Yemekte her şey yolunda gitti mi?"

"Evet, iyiydi. Yine de seni özledim."

Sessiz bir an oldu ve ben ne bilemedim. Ben de onu özlemiştim. Vücudum onun için ağrıyordu ama bunu itiraf etmek istemiyordum. "Kızlarla gecen nasıldı?" diye sordu.

"Çok güzeldi, teşekkür . Banyo zamanı gelene kadar oynadık, sonra da büyükanneleriyle geçirecekleri hafta sonu için eşyalarını topladım. Dört gözle bekliyorlar."

"Ama sen değilsin." Bu bir soru değil, bir ifadeydi.

"Hayır," diye itiraf ettim. "olmadıklarında onları özleyorum. Ama birbirimizden ayrı kalmanın hem onlar hem de benim için iyi olduğunu biliyorum."

Sessizdi ve sessizliğimizden rahatsız olduğum için "Söyle bakalım ne giyiyorsun?" diye sordum.

Kahkahası telefonun içinden gürledi. "Önce sen, güzelim!"

"Tamam, ..." Bir kız öğrenci gibi kıkırdadım. "Turuncu, üzerinde beyaz hayaletler olan uzun bir pijama pantolon ve üzerinde Bugs Bunny olan yeşil bir tişört giyiyorum. Süper seksi bir tema seçmişim. Şimdi sıra sende mi?"

Kıkırdıyordu. "Pijamalarını görmem gerekecek. Korkarım seni kandırdım. Beni daha önce gördüğünüz takım elbisem hâlâ üzerimde. Eve gidiyorum."

"Seni düzenbaz," diye . "Yine de itiraf etmeliyim ki takım elbiselerin içinde seksi görünüyorsun."

Sertçe güldü ve kahkahalar arasında, "O zaman nasıl oluyor da ellerini benden uzak tutabiliyorsun?" dedi.

"Bu gerçekten iyi bir kendini tutma egzersizi," dedim kıkırdayarak ve sonra ekledim, "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Sor bakalım güzelim," diye cevap verdi ve sesinde bir gülümseme duyabiliyordum.

"Bütün hafta seni rahatsız eden neydi?" Tereddütle sordum, bu konuyu açıp açmamam gerektiğinden emin değildim. "Sadece bu şirketin mal alması mıydı?"

Neden ikincisini sorduğumu bilmiyorum, sanki ona bir bahane vermeye çalışıyormuşum gibi. Satın almalarla ilgili her şeyi bir profesyonel gibi, ter dökmeden halletti. Sıra sessizleşti ve sormamam gerektiğini düşündüm. Biraz bekledim ve sonra "Özür dilerim, burnumu sokmak istememişim" diye başladım.

"Sorun değil. Bunu yarın konuşabiliriz," diye cevap verdi, sesi yine soğuktu. "Uyusan iyi olur. Yorgun görünüyorsun. İyi geceler, güzelim!" Ve hat kapandı.

Televizyonu kapattım ve beni karanlıkta bıraktı. Kendi kendime, beni karanlıkta bırakmış gibi hissettiğim için ne kadar uygun diye düşündüm. İçimdeki his bana bir şeylerin yanlış gittiğini söylüyordu ama ne olduğunu bir türlü bulamıyordum.

bir hisse kapıldığımda, genellikle haklı çıkardım. Bu beni Jack'ten birçok kez kurtardı.

Karanlıkta hareketsiz kaldım ve yatak odamın tavanına baktım. Odamdaki mutlak sessizlik kafamdaki seslerin daha da yükselmesine neden oldu. Anılarım geri çılgılık attı. Unutmak için çok çabaladığım anılar geri geldi ve beni rahatsız etti. Gözlerimden akan bir damla yaşı silmeye çalışırken ellerim titriyordu.

Yüzüm. Jack'le birlikte olduğumuz o son gece önünden geçti. Evde birinin olduğunu ve onu aldattığımı düşünerek nasıl sinirlendiği. Sonra bir anda peşimden geldi... beni zorla götürmeye çalıştı.

O gün Jack'i neyin tetiklediğini asla öğrenemedim ama beni yatağa doğru itip bacaklarımı ayırmaya zorladığında çok ileri gittiğini biliyordum. Ona durması için yalvarsam da sağır olduğunu biliyordum. Anı, zihnimde oynayan bir film gibi gözümün önünden geçti.

Bulabildiğim son gücü topladım ve şaftına sert bir tekme attım. Neyse ki iyi nişan almıştım ve kasıklarını tutarak kıvrıldı. Onu sertçe kendimden uzaklaştırdım ve kapıdan dışarıya doğru koştum. Onu duydum. Öfkeyle adımı haykırıyordu ama durup bakmadım bile. Arabama atladım ve titreyen ellerimle anahtarımı zar zor kontağa soktum.

Arabayı sürerken gözlerimden akan yaşlarla zar zor görebiliyordum. O anda bir daha asla geri dönmemeye karar verdim. O gün Betty ve Rick'lere morarmış bir yüz ve yanımdan aşağı sarkan bir kolla gittim.

Betty ağladı. Görünüşüme şaşırdığından mı yoksa üzüldüğünden mi emin değildim. Garip bir şekilde, oraya vardığımda ağlamayı bıraktım. Sadece boş hissediyordum.

Rick ve Betty, kızların beni o şekilde görmemesini sağlamak ve hepimizi Jack'ten uzak tutmak için aceleyle bir plan yaptılar. Onlara Jack'in kızlardan hiçbirine el sürmediğini söyleme zahmetine bile girmedim. Çünkü gerçekten, ne anlamı vardı ki? Güvenliğimi sağlamak için onları bırakamazdım.

Rick'in otel rezervasyonundan, yüzüme koymak için buz torbası almaya ve doktor bulmaya kadar her şeyi ayarlamasına baktığımı hatırlıyorum. İrkilmedim bile. Hayatın bana neden böyle boktan bir el dağıttığını merak ederek ona baktım.

Betty okuldan kızları ve oğlanları almak için ayrıldı ve geceyi geçirmek için Wolf's Lodge'a gittiler. Rick yanıma oturdu ve sessizce birbirimize . Jack onun kuzeniydi ve Rick'in öfkesini görebiliyordum. Öfke.

"Özür dilerim," diye fısıldadım ve keskin bir sızı hissederek dudaklarımı sinirli bir şekilde ıslattım. Bir yerim kesilmiş olmalıydı.

"Sakin özür dileme!" Sesi öfkeyle yanıyordu. "Sen yanlış bir şey yapmadın! O piçi öldürmeliydim."

"Hayır, yapmamalısın," dedim ona açık yüreklilikle. "O buna değmez."

O anda kapı çaldı ve hemen kapıya koşarak önce pencereden baktı. Rahatlamış bir şekilde kapıyı açtı ve elinde siyah bir doktor çantası olan yaşlı bir adam içeri girdi.

"Bu benim baldızım," dedi adama. "Koluna bakabilir misiniz? Ve belki morarma konusunda ona yardımcı olabilir misiniz?"

Rick için Tanrı'ya şükürler olsun! Gelip kolumu kontrol etmek isteyen bir doktor arkadaşı vardı.

"Ben Dr. Johnson," diye açıkladı önümde diz çöküp çantasını yanına, yere koyarken. "Kolunuzu tutmamın bir sakıncası var mı?"

Sadece başımı salladım ve o hareket ettirdikçe acıdan yüzümü buruşturdum. Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve ben ona ne dediğini soramadan ani bir hareketle onu yerine oturttu.

"dilerim," diye özür diledi. "Kırık değil. Tekrar yerine oturtmak için seni gafıl avlarsam daha hızlı olur diye düşündüm. Hem daha az acırdı."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim. Elini çantasına attı ve yüzüme biraz merhem sürdü. Sürdüğü cadı fındığının kokusunu ve yanağımda bıraktığı rahatlatıcı hissi hâlâ hatırlayabiliyorum.

Dr. Johnson kısa bir süre sonra ayrıldı ve Rick ile beni tekrar yalnız bıraktı. "Rick," diye başladım tereddütle. "Duş alabilir miyim lütfen?"

Yüz ifadesi dehşet doluydu. "Orospu çocuğu," diye küfretti. "O... o," bunu yüksek sesle söylemeye cesaret edemedi.

"Hayır," diye mırıldandım sessizce. "Onu tekmeledim ve kaçtım."

Rick'in öfkesi ateş gibiydi. Kafese kapatılmış bir canavar gibi odanın içinde volta atıyordu. Onu sakinleştirmek ve Jack'i arayıp için ikna etmek zorunda kaldım. Jack'i öldürmek istiyordu.

"Dinle," diyerek onu ikna etmeye çalıştım. "Her şey bitti ve ben iyiyim. Ve geri dönmeyeceğim. " Bu kadar sakin olduğum için kendimden etkilendim. "Sen

Betty ve çocuklarını düşünmek zorundasın. Kızlar ve ben iyi olacağız. Size söz veriyorum."

Bana sarıldı, beni sertçe sıkıp acı vermemeye dikkat etti. Rick her zaman böyle düşünceliydi.

"Sen de benim ailemsin," diye mırıldandı saçlarıma karşı. "Bunu birlikte çözeceğiz. Git bir duş al, sonra planlar hakkında konuşuruz. Betty'nin Wolfs Lodge'da üç günlüğüne bir odası var. İleriye dönük bir yol bulabiliriz."

Duştan sonra üzerimi değiştirecek kıyafetim olmadığını fark ettim. Bulabildiğim en büyük havluya sarındım ve "Rick?" diye seslenerek koridora çıktım.

Elinde kıyafetlerle ana yatak odasından çıktı. Benden bir adım öndeydi.

"İşte," diye nazik bir gülümsemeyle bana bir yığın varyasyon uzattı. "Hepsi Bunların üzerinde hâlâ etiketleri var ve umarım uyarlar." Giyindikten sonra aşağı indim ve Rick mutfak adasında beni bekliyordu. bir fincan çay ile.

"Gidip o piçi bulmalı ve ona bir ders vermeliyim," diye öfkeyle tükürdü parmağını hafifçe morarmış yanağıma sürterek.

"Hayır, yapmamalısın," diye kararlı bir şekilde cevap verdim.

İleriye dönük en iyi yolun ne olması gerektiği konusunda dönüp durduk. Onu öldürmesini önerdi ve gülmüyordu.

"Aptal olma Rick," diye uyardım onu. "Ve bir daha böyle bir şey söyleme!"

Rick mutsuz bir şekilde, "Bunun olmasına asla izin vermemeliydim," diye mırıldandı. "Rick," diye fısıldadım. "Ben senin sorumluluğun değilim. Bunun olmasına ben izin verdim.

çok uzun süre katlandım. Onu uzun zaman önce terk etmeliydim."

Bir süre sessizlik içinde oturduk. Ne yapmam gerektiğini biliyordum ama daha iyi bir fikir bulmayı umuyordum. Rick'e baktım, gözleri bana odaklanmıştı ve onun da aynı şeyi düşünüp düşünmediğini merak ettim.

"Sanırım," diye başladım sessizce, "polise gitmeli ve belki de ona karşı bir yasaklama emri çıkarmalıyım."

Bunu söylemek beni öldürdü. Jack'i korumak istediğim için değil, tüm çamaşırları kamu mahkemesi sisteminden uzak tutmak istediğim için.

Rick başıyla onayladı. "Benimle gelir misin?" Ona sessizce yalvardım. "Lütfen."

Rick'in üzüntü ve acı dolu bakışlarını hatırladım. Kuzen oldukları için ona sormak beni çok etkilemişti. Bana sıkıca sarıldı ve birlikte gideceğimize söz verdi. Her şey yoluna girecekti. Benimle o kadar çok şey yaşadı ki, onsuz ve Betty'siz bir hayat düşünemiyorum.

"Yarın," diye mırıldandım. "Bugün dayanabileceğimi sanmıyorum."

Ertesi gün gitmeye karar vermiştik ve gecenin geri kalanında kızlarla nereye gitmemiz gerektiğine dair bir plan yapmaya çalıştık, böylece yasal süreç geride kalana kadar beni bulamayacaktı. Bu gerçekten ironikti. Kendi evimi terk ettim, tüm terim ve gözyaşlarım onu satın almak için gitmişti, ama kızlarımı ve kendimi güvende tutmak zorundaydım.

O gece otoyol devriyesinden bir telefon aldım. Jack bir traktör römorkuyla kaza yapmıştı. O gece barda çok sarhoş olmuş ve en yeni kız arkadaşıyla spor arabasıyla araba sürmeye kalkışmıştı. İkisi de ölmüş.

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

T Ertesi sabah şiddetli bir baş ağrısıyla uyandım. Korkunç bir şekilde uyudum, Jack'in rüyaları peşimi bırakmıyor ve benimle alay ediyordu. Benim Korkularım on kat geri geliyordu ve onları yatıştırmak zorundaydım.

Aşağı. Beynim Kristoff'la olan durumun aynı olmadığını biliyordu ama endişem mantığımı dinlemiyordu.

Cuma günü olduğu için, kızların sonunu büyükanneleriyle geçireceklerinden tüm hafta sonu çantalarını kapının yanında bulundurmalarını sağladım. Ofise geldiğim andan itibaren hepimiz Kristoff'un son kitabına sarılmıştık.

satın alıyordu ve tamamlaması gereken çok sayıda görevi vardı. Kristoff'u o sabah ilk iş olarak kahvesini alırken bir dakikalığına gördüm.

Tekrar midemin bulandığını hissettim ve mide mikrobu kapmamak için dua ettim. Şu anda ihtiyacım olan şey tam olarak bu değildi. Şiddetli baş ağrısı, mide bulantısı ve kırılgan zihinsel durum arasında kendimi dağılıyormuş gibi hissediyordum.

Bütün gün midemi sakinleştirmek için zencefilli gazoz yudumladım. Bu sabah ilk iş olarak onu yudumlarken Kimberly bana tuhaf tuhaf baktı ama bir şey söylemedi. Bunun için minnettardım. En son mide rahatsızlığı geçirdiğimde tam iki hafta boyunca devam etmiş ve vermeyi göze alamadığım yirmi kiloyu kaybetmişim.

Kristoff'un dünkü tartışmamızı gündeme getireceğini umuyordum ama çok meşgul olduğunu görebiliyordum. Kahvesini masanın üzerine koyduğumda telefonuna cevap verdi. Ona başımı salladım ve gitmek için arkamı döndüm ama o nazıkçe elimi tuttu ve avucumu öptü. Gözleriyle karşılaştım ve her zamanki gibi

Onunla yakın olmak içimde bir heyecan dalgasına neden oldu. Sessizce *teşekkür* etti. Bu küçük sevgi gösterisinden mutlu olarak gülümsedim ve ona bir öpücük kondurdum, fısıldayarak "*Rica ederim*" dedim. Elimi isteksizce bıraktı ve ben de kendi işime dönerken onu işiyle baş başa bıraktım.

Günün geri kalanında birbirimizi neredeyse hiç görmedik. Ama ben Samuel Jr.'ı gördüm.

Babasının ofisi farklı bir katta olmasına rağmen, beni görmeye gelmeye devam etti ve istek üstüne istekte bulundu. Şaşırtıcı bir şekilde, tüm bu karşılaşmalarda çok nazık ve kibardı, benimle utanmadan flört etmiyordu. *Belki de*

Dün izin günüydü ve *genelde iyi biridir*, diye düşündüm kendi kendime, onu haklı çıkarmaya çalışarak.

Milyonuncu kez geri dönmüştü. Kimberly yıldönümünü kutlamak için erken ayrılıyordu.

"Tekrar merhaba, Gemma." Samuel Jr. kendinden emin adımlarla bana doğru yürüdü.

Gerçekten de iyi görünümüldü, bir tür kaygısız, çocuksu bir şekilde. Yine de benim için bir şey ifade etmiyordu. Kristoff'tan sonra herhangi bir erkeği çekici bulup bulamayacağımı merak ediyordum.

Bu düşünceyi zihnimin gerisine ittim ve ona gülümseyerek cevap verdim. "Merhaba Samuel. Sizin için ne yapabilirim?"

Yüzünde kaygısız bir gülümsemeyle, rahatça masama yaslandı.

"Bu sefer sadece bugünkü yardımlarınız için teşekkür etmeye geldim. Sizin yardımlarınız olmadan ne babam ne de ben görevlerimizi tamamlayabilirdik."

"Ben de bunun için buradayım," diye cevap verdim, bu işin nereye varacağından emin değildim. "İşten sonra boş musun?" İşte dün tanıştığım Samuel bu! Ben daha cevap veremedenden devam etti: "Düşündüm de işten sonra ve bana burada işlerin nasıl yürüdüğüne dair birkaç ipucu verebilirsin. Birkaç kişiyle mutlu saatler geçiriyoruz. "

Birkaç saniye boyunca teklifini nasıl kibarca reddedeceğimi düşündüm, ama tam ağzımı açmıştım ki benim adıma bir cevap duydum.

"Gemma bugün geç saate kadar çalışıyor." Kristoff'un sesi öldürebilseydi, Samuel'in ölmüş olacağından emindim. Kim bilir, belki ben de ölmüş olurum. Çünkü Kristoff'un bana bakışı da bir o kadar soğuktu. "Gemma, sende İhtiyacım olan belgeler?"

"Evet, biliyorum," diye cevap verdim ve sonra Samuel Jr'a döndüm.
"Umarım happy hour'da eğlenirsin, Samuel."

Samuel'in Kristoff tarafından geri alındığını biliyordum. Ben de alındım. Benim adıma cevap vermesini gerçekten takdir etmedim. Bir çift değildik ki.

Ve daha da sinir bozucu olanı, Samuel'in onunla happy hour'a gitme teklifini reddedeceğim konusunda bana güvenmemesiydi.

"Bu çok kötü." Samuel'in hakkını yemeyelim, şaşkınlığını belli etmedi.
"Belki bir dahaki sefere o zaman. İyi hafta sonları Gemma." Sonra Kristoff'a seslendi. "Onu çok fazla ve gece geç saatlere kadar çalıştırma, Kristoff."

Son yorumunun Kristoff ve benim birlikte yatmamızı ima edip etmediğinden emin değildim ama yine de yüzüm yandı. Kristoff ise korkulması gereken soğuk bir heykel gibi duruyordu.

"Hoşça kal Samuel. İyi hafta sonları." Mağara adamı gibi davranmaya karar verdiği için Kristoff adına ben cevap verdim

Asansör kapısı Samuel'in arkasından kapandığında oda bir mezarlık kadar sessizdi. Kristoff arkasını döndü ve başka bir şey söylemeden ofisine geri döndü. Kristoff'un ihtiyacı olan belgeleri içeren dosyayı aldım ve onu ofisine kadar takip etmek için ayağa kalktım. Derin bir nefes aldım. Neden bir ahmak gibi davrandığını gerçekten anlamıyordum.

"İhtiyacınız olan belgeler burada" dedim sessizce.

Onları benden aldı ve sert bir şekilde "Teşekkür ederim" dedi. Ve böylece beni başından savdı. Neredeyse onu işiyle baş başa bırakacaktım ama vazgeçtim.

"Kristoff, bu da böyle?"

Elindeki belgeden başını kaldırıp sandalyesine yaslandı. Kravatını gevşetirken yüz hatları gergindi. Gözlerindeki yoğunluk daha önce hiç görmediğim kadar güçlüydü. Bu da dizlerimin bağının çözülmesine neden oldu.

"Sen söyle Gemma," diye .

Bunun için çok yaşlı ve çok akıllıyım, diye düşündüm kendi kendime ve ona sordum. "Seni rahatsız eden her neyse, söyle gitsin."

Aramızda saatlerce sürecekmış gibi gelen bir sessizlik vardı.

"Bütün gün meşgul müydün?" diye sordu sesinde biraz öfke vardı. Nereye varmaya çalıştığından emin değildim ama bu beni germiştii. Davranışları sakindi ama içinde bir volkanın kaynadığını hissediyordum.

"Evet, oldukça yoğundu," sesim biraz titrekti ve gerginliğini gösteriyordu. "Hem Samuel Sr. hem de Jr.'ın çok fazla sorusu vardı, bu yüzden sürekli sözüm kesildi."

"Evet, şirketin gelecekte başarılı ve kârlı olabilmesi için atılması gereken pek çok temel var." Konuyu beni şaşırtmıştı. Ve ruh hali değişimleri. Ne düşündüğünü anlamak için Samuel'i neyin harekete geçirdiği konusunda onu biraz sıkıştırmam gerektiğini hissettim. Aramızdaki duvarları hızla yükselttiğini hissediyordum. Ya da belki de bendim? Artık emin değildim.

"Başaracağından eminim," diye yorum yaptım. "İçimde senin hiçbir şeyde başarısız olmayacağına dair bir his var."

Bana sıkı bir gülümseme verdi ama hiçbir şey söylemedi. Bekledim, herhangi bir işaret için onu izledim, ama vücut dili sakın, yüzü soğuk ve mesafeli kaldı.

Telefonum çaldı ve sıçradım. Üzerimde olduğunu unutmuşum. "Devam et ve al, Gemma. Çocukların olabilir," diye dürttü. Sesi soğuk kalsa da.

"Özür dilerim," diye mırıldandım kim olduğunu kontrol ederken. Arayan Betty'ydi ve kaşlarımı çatarak saate baktım.

"Sadece cevap ver Gemma," dedi bana dikkatle bakarak.

Kristoff'a özür dileyen bir bakış atarak cevap düğmesine bastım. Ne de olsa o hâlâ benim patronumdu.

"Hey, Betty. Her şey mi?" cevap verdim.

"Evet, evet. Her şey yolunda. Sadece gecemiz için hala gemide olduğundan emin olmak istedim."

Telefonuma baktım. Lanet şey hoparlördeydi. Hoparlörü kapatmaya çalıştım ve Kristoff'un kıkırdadığını duydum.

En azından gülümsüyor, diye düşündüm kendi kendime.

Lanet teknoloji. "Evet, Betty. Orada olacağım," diye cevap verdim. "O zamana kadar hâlâ birkaç günümüz var. Yine de bunun aptalca olduğunu düşünüyorum."

"Değil!" diye bağırdı. "Bu bizim son seferimiz, son yaşantımız. Tabii kırk yaşına geldiğinde yapmak istemiyorsan. Gerçi birkaç yıl beklememiz gerekecek."

"Hayır, kırk yaşına geldiğimde bunu kesinlikle yapmak istemiyorum. Benim eğlence anlayışım farklı," dedim ve Kristoff her kelimesini duyabildiği için bu konuşmanın bitmesini diledim. "Tamam, gitmem gerek."

"Bekle, bekle," diye beni durdurmak için acele etti.

"Evet?" Sesim öfkeli çıkmıştı. Betty'nin ne tür çılgınca bir yorum yapabileceğini asla bilemezdimiz.

"Yanında birini getiriyor musun? Sana bir şeyler ," diye önerdi ve ben de gözlerimi devirdim. Bu çok kötü bir zamanlamaydı.

"Betty," diye başladım sıkılmış dişlerimin arasından sessizce. "Bunu zaten konuşmuştuk." Kristoff'un yoğun bakışlarını üzerimde hissederek derin bir nefes aldım. "Seninle sonra konuşuruz. Hoşça kal!"

Betty başka bir şey söyleyemeden bitir tuşuna bastım. Keşke o lanet telefonu hiç açmasaydım.

Aramızda yine bir sessizlik oldu ve ben dikkatle Kristoff'a baktım. Hâlâ sandalyesinde rahatlamış görünüyordu ama yine de tüm bu sakinliğin altında bir fırtına olduğunu hissediyordum. Ne düşündüğünü anlayamıyordum.

"Bunun için üzgünüm," diye mırıldandım.

"Endişelenme," diye cevap verdi, yönetici koltuğunda ileri geri sallanırken gözleri benim üzerimdeydi.

Kalan azıcık cesaretimle yanına geldim ve yüzümü ona dönerek sırtımı masasına yasladım.

"Betty'nin kırk yaşına göre, bir şeyler yapması gerektiği gibi çılgınca bir düşüncesi var.

Üniversitede yaptığımız gibi son bir kez eğlenelim ve bütün gece parti yapalım." Ona neden kendimi açıkladığımdan bile emin değildim. Ona gerçekten hiçbir açıklama borçlu değildim. "Oradaki en yaşlı insanlar biz olacağımız için biraz aptalca görünüyor. Bu yüzden muhtemelen kendimizi olduğumuzdan da yaşlı hissedeceğiz," diye itiraz ettim.

"Gece kulüplerini sevmiyor musun?" diye sordu umursamazca.

Güldüm. "Yirmili yaşlarımda bana göre değillerdi. Şimdi daha da az ilgimi çekiyor. Uykumu çok seviyorum."

Cevap vermeyince ben de ekledim, "Peki ya sen? Gece kulüplerini sever misin?" "Hayır, özellikle değil." Eli yavaşça dizime uzandı, dokunuşu

tüy kadar hafifti. Bedenim içgüdüsel olarak onun dokunuşuna karşılık verdi, nefesim hızlandı.

"Gelmek ister misin? Senin süslü partiden biraz farklı."

Sesim neredeyse bir inilti gibi çıkıyordu. Boğazımı temizlemek için kendimi zorladım.

"Gemma," eli yavaşça kalçamda ilerledi. "İki ayımız dolmak üzere."

"Ne? Şimdiden mi?" Mırıldandım.

Nasıl olur da iki ay çoktan olabilir?

Henüz bitmesini istemiyordum. Kalbimin kırıldığını hissettim, çok kötü ağrıyordu. Hiç şüphesiz hiçbir şeyin onunki kadar iyi hissettirmeyeceğini biliyordum.

Ellerini üzerime koy.

O zaman anladım. Bütün hafta bana karşı bir sıcak bir soğuk davranmasının nedeni bu muydu? Yine de emin değildim. Ona yaklaştım ve ellerimi yumuşaklığının tadını çıkararak kalın, siyah saçlarında hafifçe gezdirdim.

"Söyleyecek bir şey yok mu?" diye sordu, sesi soğuktu. Elini çekti ve anında kaybımı hissettim.

"Ne söylememi istiyorsun Kristoff?" Üzgün bir sesle sordum.

"Belli ki çoktan hayatına devam etmişsin." Sesi soğuk ve acımasızdı... tıpkı iş anlaşmalarını kapatırken yaptığı gibi. Ya da belki de ben onun için bir iş anlaşmasıyım? "Fazla uzun sürmedi."

"Ne?" Şaşkınlık içinde tersledim, yüzümde şok ifadesi belirgindi. Ellerimi ondan çektim. "Bu ne cüret?"

"Burası benim şirketim. Yani evet, şirket zamanında diğer personelle flört edersen buna cüret ederim. Ve Samuel Jr. da bu personelin bir parçası."

"Bunu senden duymak büyük zenginlik," diyerek soğukkanlılığımı korumaya çalıştım ama titrek sesim beni ele verdi. Titrek ellerimle alnımdaki saçları ittim. "Onunla flört ettiğimi nasıl anladığınızı bana açıklayın?"

"Günün büyük bölümünü onunla geçirdiğini itiraf ettin. Samuel neredeyse avar avar sana bakıyor. Ve sen de onu cesaretlendiriyorsun."

Sözleri karşısında şok olmuş ve dehşete düşmüştüm. Olayların bu beklenmedik dönüşü karşısında şaşkın şaşkın ona bakmaya devam ettim.

"Sen benim yönetici asistanımsın, onun değil," gözleri öfkeliydi ama sesi duygusuzdu, vücudu hareketsizdi. "Onunla konuşmaya hakkın yoktu. Sözleşmeyi imzalamamak için başka ne sebebin olabilir ki?"

"Çünkü bu yanlış, Kristoff!" Ona bağırdım ve hem ellerim hem de sesim öfkeyle titredi. "O sözleşmeyi imzalamak beni sıradan bir fahişeden daha iyi yapmaz!"

"Gemma, anlaşmamız buydu," Kristoff'un sesi soğuk ve pazarlığa açık değildi. "İki aylık bir deneme süresi. Sözleşmeyi imzalayacak , imzalamayacak mısın?" Sessizce ona baktım ve o devam etti. "Zaten şu anda yaptığımızdan farklı bir şey olmayacak. Zaten birlikte yattığımıza göre. Yoksa Samuel ile sevişmeyi mi tercih edersin?"

Şimdi mi?"

Bana yumruk atmış gibi hissettim. Belki de yapsa daha iyi olurdu, Çünkü bu kesinlikle bundan daha az acı verirdi. Kristoff kalbimi, bedenimi ve ruhumu aldı, ruhuma hiç dokunmayan ve sonsuza dek kaybedene kadar kalbimin bir parçasına sahip olan Jack'in aksine.

"Senin bir hata olduğunu biliyordum," diye bağırdım. "Seninle bunun olmasına asla izin vermemeliydim. Nasıl bu kadar aptal olabildim? Ne kadar ben?!"

Kalbim sızladı. Dürüst olmak gerekirse, Kristoff'u gördüğüm andan itibaren onunla geçirdiğim her dakikayı çok sevmiştim. Teslim olup onunla yattığımda eninde sonunda biteceğini biliyordum ama bu şekilde gerçekten düşünmemiştim! Yıldırım aynı yere iki kez düşmez derler ama belli ki bu bir yalan.

"Anlaşmamız konusunda başından beri açık davrandım." Kristoff sesini hiç yükseltmedi ve sözlerinin benimle alay ettiğini hissettim. Pazarlık konusunda ne kadar acımasız olduğunu ilk elden gördüm, bu yüzden gerçekten şaşırmamalıyım. "Hiçbir Burada sürprizler var. İmzalı bir sözleşmeye ihtiyacım var yoksa seni şirketimde başka bir departmana taşıyabilirim. Tabii Samuel'i becermek niyetinde değilsen..."

Bitmemiş cümlesi bana karşı bir hüküm gibi aramızda kaldı. Kanım öfkeyle kaynadı ve arkasındaki anlama karşı acı duydum.

"Cehenneme git, Kristoff! Kocamdan sonra bu saçmalığa bir daha ihtiyacım yok. Tıpkı onun gibisin! Ben de senin daha iyi olduğunu düşünmüştüm. O sözleşmeyi alıp cehennemde yanabilirsin. Seni bir daha göremezsem, çok erken olacak."

Ofisinden çıktım; telefonumu kaptım, asansörü bekleyemezdim. Kristoff'la aynı şehirde olmak istemiyoordum. aynı bina. Merdivenlerden çıktım, ondan olabildiğince uzaklaşmak için neredeyse koşarak merdivenlerden indim.

Kristoff'la ilk tartışmam ve bu küçük bir şey olamazdı. Büyük bir patlama olmalıydı. Beni aldatmakla suçlamaya nasıl cüret eder? Aklımın ucundan bile geçmedi. Jack ve tüm sadakatsizliklerine rağmen onu asla aldatmadım. Kristoff onu ne kadar arzuladığımı bilseydi, muhtemelen güler ve bunu bana karşı kullanırdı.

W & W lobisinde hızlı hızlı yürüyordum.

Duygularımı kontrol altına aldım. Tüm şirket tarafından ağlarken görülmek istemedim.

Bunun tekrar olmasına nasıl izin verdim? Bu bana deja vu gibi geldi, en kötüsünden.

Olası bir şekilde. Kalbim acıyordu çünkü Kristoff'un sözleri ve şüphesi ... Jack'in tüm sözlerinden ve yumruklarından daha fazla acıtıyordu

Kapıyı ittim ve sokağa çıktım, hafif bir esinti saçlarımı savuruyordu. Kristoff ve arkadaşlarını geride bıraktığımda, kendimi daha fazla tutamadım. Gözyaşlarım yüzümden aşağı döküldü ve vücudum hıçkırıklarla sarsıldı.

Bunun olacağını bir mil öteden görmeliydim. Orada olanlar sadece başlangıçtı. Tıpkı Jack ile başladığı gibi. Kristoff'un geçmişı onu yaraladı, tıpkı benim geçmişimin beni yaraladığı gibi!

Onu terk etmek ne kadar acı verirse versin, bunun bir daha başıma gelmesine asla izin vermeyecektim. Bu sefer çok fazla olmadan kendimi korumalıyım. Kristoff'tan uzak durmalıyım.

Sürdüğü sürece iyi bir rüyaydı. Ama onun kıskanç bir kâbusa dönüşmesini izleyecek kadar uzun kalamazdım.

*Bizi izlemeye devam edin Aşkta Son Şans 5 Eylül 2020'de geliyor
Şimdi <http://getbook.at/FinalChanceAtLoveOceanofPDF.com> linkine tıklayarak*

ön sipariş verin.

Teşekkür

Tüm bu yolculuk boyunca beni yapıcı geri bildirimlerle, zorluklarla destekleyen ve şüphelerim olduğunda bana baskı yapan harika bir grup insana teşekkür etmek için bir dakikanızı ayırmak istedim.

Lütfen aşağıdaki listenin her şeyi kapsamadığını ve atladığım birileri varsa, bunun kesinlikle kasıtlı olmadığını unutmayın.

İlk taslaklarımın okuyucuları, fikir fedaileri ve diğer her şey!

Christine S.

Jessica F.

Fran B.

MW Editing'e beni zorladığı ve istemediğim halde tüm zor soruları sorduğu için teşekkür ederim! Hepsi de doğru sorulardı. **Abby**'ye de satır düzenlemeleri için teşekkür ederim.

Kassie Morse tarafından biçimlendirme

Kitap Kapağı **Tasarımı: Untold Designs Romantik ve Fantastik**

Teşekkür , siz olmadan yapamazdım!

Eva Kazananlar

OceanofPDF.com

Yazarın Notu

Aşkta İkinci Şans'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Hikaye kurgusal ancak hikaye boyunca oraya buraya kendimden bir şeyler katmadan edemedim. Bunlardan biri de en sevdiğim tatil beldesi olan Hırvatistan! Çok fazla açıklama yapmadan, Hırvatistan'ın bir sonraki hikayenin büyük bir parçası olduğunu kesin olarak söyleyebilirim.

Eğer hoşunuza gittiyse ve bir sonraki kitabımın ne zaman öğrenmek istiyorsanız, beni buradan takip edin:

FB grubu: <https://www.facebook.com/groups/581607146052327/?ref=share>

FB sayfası: <https://www.facebook.com/Eva-Winners-252208619061200/>

Insta: <http://Instagram.com/evawinners>

Twitter: <http://Twitter.com/@Evawinners>

Amazon: <http://amazon.com/author/evawinners>

Goodreads: Goodreads.com/evawinners

Dönmeye ve hayal kurmaya devam edin!

Eva Kazananlar

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.